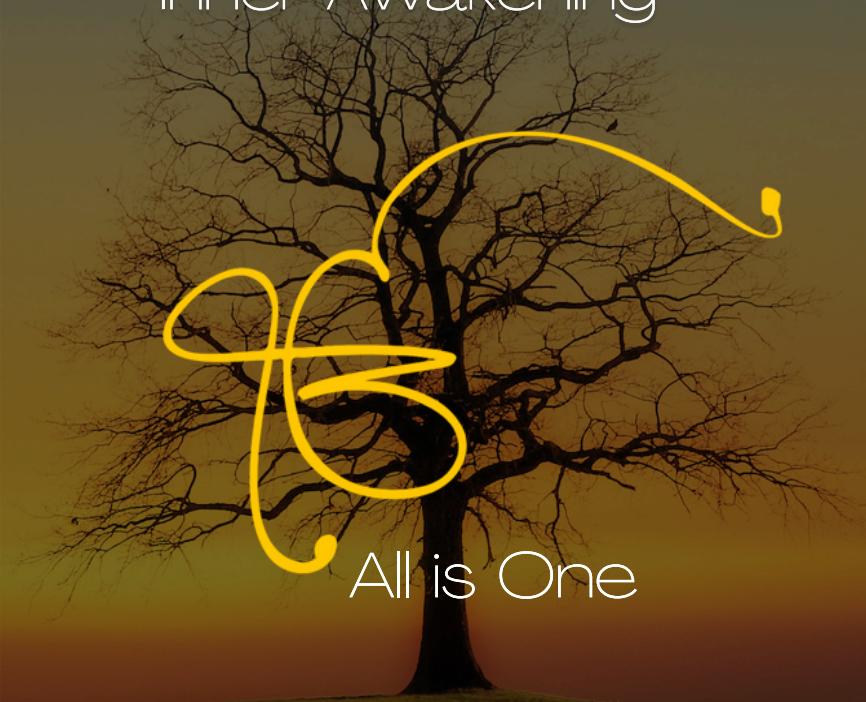

A Guide to Inner Awakening

JUP, SO DAR, SOHILA

हिंदी

Table of Contents

INTRODUCTION

<i>JUP</i>	<i>1 - 76</i>
<i>SO DAR</i>	<i>77 - 108</i>
<i>SOHILA</i>	<i>109 - 120</i>
<i>TESTIMONIALS</i>	<i>121 - 124</i>

गुरबानी (गुरु की शिक्षा) दिव्य ज्ञान का एक सागर है। यह कर्मकांड पठन के लिए नहीं है, बल्कि स्वयं के भीतर सकारात्मक परिवर्तन लाने के लिए अध्ययन और कार्यान्वयन के लिए है। पूरी गुरबाणी काव्य में है, इसलिए यदि हम शाब्दिक अनुवाद पढ़ते हैं तो यह जटिल हो जाता है। गुरबाणी के संदेश को समझने के लिए इस प्रस्तुत पुस्तक में जानबूझकर शाब्दिक अनुवाद को टाला गया है। हमारा प्रयास प्रत्येक पंक्ति का सीधा संदेश पाठकों के लिए प्रस्तुत करना है। याद रखें, अतीत, वर्तमान या भविष्य में कोई भी यह दावा नहीं कर सकता है कि गुरबाणी की उसकी व्याख्याएँ अंतिम हैं और "सही" हैं। यह भी हमारा विनम्र प्रयास है। इस समय हमने जो कुछ समझा है, वह हम आपके सामने प्रस्तुत कर रहे हैं। आइए गुरु की शिक्षाओं का अध्ययन करें और उन्हें अपने जीवन में लागू करें। सभी के मंगल की कामना करें।

Bhai Inderjit Singh Goraya

੧੬ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ikOankaar sat naam karataa purakh nirabhau niravair akaal
moorat ajoonee saibha(n) gur prasaadh ||

इस रचना को आमतौर पर 'मूल मंत्र' कहा जाता है। सिख दर्शन में मंतर कभी भी शब्दों का एक समूह नहीं होता है, जिसे जब निश्चित समय के लिए जप किया जाता है तो कुछ बाहरी चमत्कार होते हैं। सिख दर्शन में, मंतर गुरु की शिक्षा / ज्ञान है। पूरी गुरबाणी है वह मंत्र जो जीवन में आत्मसात और क्रियान्वित होने पर भीतर के परमात्मा के साथ एकता का परिणाम देता है।

तो, मूल मंत्र में गुरमत के मूल सिद्धांत या गुरु के ज्ञान के मूल सिद्धांत शामिल हैं। गुरुजी हमें मूल मंत्र में ईश्वरीय गुणों के बारे में बहुमूल्य सिद्धांत प्रदान करते हैं जो निम्नलिखित उद्देश्यों को पूरा करता है-

1. इन सदुण्णों से ईश्वर को परिभाषित करना/साक्षात्कार करना।
2. जैसे भगवान हमारे अंदर रहते हैं, वैसे ही हम इन ईश्वरीय गुणों को अपने में समाहित कर लेते हैं।
3. गुरबाणी के वास्तविक संदेश को समझने के लिए मूल मंत्र को नींव/संदर्भ सिद्धांत के रूप में उपयोग करना।

इसलिए गुरु ग्रंथ साहिब में मूल मंत्र 568 बार पाया जाता है, इसलिए हमें गुरबाणी पढ़ते और पढ़ते समय इसे ध्यान में रखना चाहिए।

नोट: मूल मंत्र जप बानी या किसी अन्य बानी का हिस्सा नहीं है। यह एक स्वतंत्र रचना है और जैसा कि ऊपर कहा गया है कि मूल मंत्र गुरबाणी के प्रत्येक शब्द को समझने का संदर्भ है और इसलिए यह गुरु ग्रंथ साहिब में बार-बार आता है।

੧ੴ

ikOankaar

एक ईश्वर जो सभी में समान रूप से विद्यमान है। सब में एक, और सब एक में। वह केवल किसी विशेष शरीर, स्थान या काल में उपस्थित नहीं है। एक ही ईश्वर सब में, हर जगह, हर समय मौजूद है।

सति नामु sat naam

उसका मौलिक गुण उसका शाश्वत अस्तित्व है। वह हमेशा के लिए है। वह सभी में जीवन है। हमारे भीतर जीवन उसके अस्तित्व का गुण है।

करता पुरखु karataa purakh

वह रचयिता है। और अपनी ही रचना में निवास कर रहा है। सभी प्राणियों में रचनात्मक शक्तियाँ उनका गुण हैं।

ਨਿਰਭਉ

nirabhau

ਨ ਵਹ ਡਰਤਾ ਹੈ ਔਰ ਨ ਡਰਾਤਾ ਹੈ।

ਨਿਰਵੈਰ

niravair

ਵਹ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਸੇ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਨ ਤੋ ਵਹ ਕਿਸੀ ਸੇ ਨਫਰਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਔਰ ਨ ਹੀ ਕਿਸੀ ਕੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਸੀ ਕਾ ਪਥ ਲੇਤਾ ਹੈ।

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ

akaal moorat

ਵਹ ਸਮਾਂ ਦੇ ਪਾਰੇ ਹੈ। ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਵਹ ਸਮਾਂ ਦੇ ਸਾਥ ਨ ਕਿਸੀ ਬਦਲਤਾ ਹੈ ਔਰ ਨ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ।

ਅਜੂਨੀ

ajoonee

ਵਹ ਜਨਮ ਮੈਂ ਕਿਸੀ ਨਹੀਂ ਆਤਾ। ਭਗਵਾਨ ਕਿਸੀ ਅਵਤਾਰ ਨਹੀਂ ਲੇਤੇ। ਉਸਕੇ ਕਿਸੀ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਤੇ। ਵਹ ਏਕ ਵਾਕਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੈਭਿ

saibha(n)

ਵਹ ਕਿਸੀ ਔਰ ਨੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਯਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਕਿਸੀ ਕੇ ਸਹਾਰੇ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਪਢ़ਤੀ। ਵਹ ਅਪਨੇ ਦਮ ਪਰ ਹੈ।

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

gur prasaadh ||

ਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜਾਨ ਕੇ ਮਾਧਿਮ ਸੇ ਇਨ ਈਸ਼ਵਰੀਯ ਗੁਣਾਂ ਕੋ ਆਤਮਸਾਤ ਕਰਕੇ ਹਮ ਈਸ਼ਵਰ ਕੇ ਸਾਥ ਜਾਨ ਸਕਤੇ ਹਾਂ ਔਰ ਏਕ ਹੋ ਸਕਤੇ ਹਾਂ।

॥ ਜਪ ॥

॥ jap ॥

ਆਗੇ ਕੀ ਰਚਨਾ/ਬਾਨੀ ਕਾ ਨਾਮ 'ਜਪ' ਹੈ। ਯਹਾਁ ਜਪ ਕਾ ਅਰ्थ ਹੈ ਬਾਨੀ ਜਪ ਮੌਨ ਨਿਹਿਤ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਅਓਂ ਪਰ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨੇ ਔਰ ਉਨ੍ਹੋਂ ਜੀਵਨ ਮੌਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨੇ ਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ।

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

aadh sach jugaadh sach ||

hai bhee sach naanak hosee bhee sach ||1||

ਯਹ ਜਪ ਬਾਨੀ ਕਾ ਪਹਲਾ ਸ਼ਲੋਕ ਹੈ। ਜਪ ਮੌਨ ਦੀ ਸ਼ਲੋਕ ਹਨ, ਏਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਮੌਨ ਅਤੇ ਏਕ ਅੰਤ ਮੌਨ। 38 ਪੌਡੀ/ਛੰਦ ਹਨ। ਇਸ ਪਹਲੇ ਸ਼ਲੋਕ ਕਾ ਅਰਥ ਹੈ - ਭਗਵਾਨ ਹਮਾਰੇ ਆਦਿਕਾਲ ਸੋ ਹੀ ਹਮਾਰੇ ਸਾਥ ਹਨ। ਵਹ ਅਥ ਭੀ ਹਮਾਰੇ ਸਾਥ ਹੈ, ਔਰ ਹਮੇਂ ਹਮਾਰੇ ਪੂਰੇ ਅਸ਼ਿਤਵ ਮੌਨ ਰਹੇਗਾ।

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥

sochai soch na hoviee je sochee lakh vaar ||

ਹਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤੀਰ੍ਥਾਂ ਪਰ ਅਪਨੇ ਸ਼ਰੀਰ ਕੋ ਲਾਖ ਬਾਰ ਧੋ ਸਕਤੇ ਹੋਏ, ਲੇਕਿਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਹੀਂ
ਹੋ ਸਕਤੇ ਕਿਥੋਕਿ ਬਾਹਰੀ ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਮਨ ਕਾ ਮੈਲ ਕਭੀ ਨਹੀਂ ਜਾਤਾ ਹੈ।

ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

chupai chup na hoviee je lai raha liv taar ||

ਹਮ ਲੰਬੇ ਸਮਯ ਤਕ ਮੌਜੂਨ ਧਾਨ ਮੌਜੂਨ ਮੌਜੂਨ ਬੈਠੇ ਰਹ ਸਕਤੇ ਹੋਏ, ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਬਾਹਰੀ ਕ੍ਰਿਧਾ ਦੇ
ਆਂਤਰਿਕ ਅਰਾਜਕਤਾ ਕਭੀ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਤੀ ਹੈ।

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥

bhukhiaa bhukh na utaree je ba(n)naa pureeaa bhaar ||

ਹਮ ਬਾਹਰੀ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਕੇ ਫੇਰ ਲਗਾ ਸਕਤੇ ਹੋਏ, ਲੇਕਿਨ ਹਮਾਰਾ ਮਨ ਇਨ ਬਾਹਰੀ
ਉਪਲਬਧਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸੱਤ੍ਰਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਤਾ

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥

sahas siaanapaa lakh hoh ta ik na chalai naal ||

ਭੀਤਰ ਦੇ ਸਚਮੁਚ ਸ਼ੁਦ਼ਦੇ ਹੋਨੇ ਕੇ ਮਾਰਗ ਮੌਜੂਨ ਹਮਾਰੀ ਸਾਰੀ ਬਾਹਰੀ ਚਤੁਰਾਈ ਵਿਫਲ ਹੋ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੁੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥

kiv sachiaaraa hoieeaaai kiv kooRai tuTai paal ||

ਫਿਰ, ਹਮ ਭੀਤਰ ਦੇ ਸ਼ੁਦ਼ਦੇ/ਜਾਨੀ ਕੈਂਸੇ ਬਨ ਸਕਤੇ ਹੋਏ? ਭੀਤਰ ਦੇ ਫੇਰ ਕੈਂਸੇ ਦੂਰ
ਕਰੋ?

ਹੁਕਮੀ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

hukam rajiae chalanaa naanak likhiaa naal ||1||

जब हम आंतरिक परमात्मा/विवेक के अनुसार जीते हैं, तभी हम भीतर से शुद्ध होते हैं

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥

hukamee hovan aakaar hukam na kahiaa jaiee ||

जब हम आंतरिक दिव्यता का अनुसरण करते हैं तो हम एक पूर्ण नए स्व का निर्माण करते हैं। उस आंतरिक आवाज/विवेक की शक्ति/सौंदर्य को शब्दों में बयां नहीं किया जा सकता।

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮੀ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥

hukamee hovan jeea hukam milai vaddiaaiee ||

जब हम उस आंतरिक दिव्यता का अनुसरण करते हैं तो हमें भीतर एक नया जीवन मिलता है। जब हम उस आंतरिक दिव्य वाणी का अनुसरण करते हैं तो हम गौरवशाली दैवीय गुणों में लीन हो जाते हैं।

ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥

hukamee utam neech hukam likh dhukh sukh paie'eeh ||

जो लोग भीतर के परमात्मा के अनुसार जीते हैं वे आंतरिक सुख की ओर बढ़ते हैं।
जब हम इसका ध्यान नहीं रखते हैं तो हम आंतरिक पीड़ा की ओर गिरते हैं।

ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ

ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥

eikanaa hukamee bakhasees

ik hukamee sadhaa bhavaie'eeh ||

जो लोग आंतरिक दिव्यता के अधीन रहते हैं वे हमेशा भीतर धन्य होते हैं। जब हम उस

ਹੁਕਮ को जीने में असफल होते हैं तो हमारा मन व्यर्थ ही भटकता रहता है

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥

hukamai a(n)dhar sabh ko baahar hukam na koi ||

ਹਮਾਰੀ ਸਭੀ ਆਂਤਰਿਕ ਉਪਲਥਿਆਂ ਈਸ਼ਵਰ/ਵਿਵੇਕ ਕੀ ਆਂਤਰਿਕ ਆਵਾਜ਼ ਕਾ ਪਾਲਨ ਕਰਨੇ ਸੇ ਆਤੀ ਹੈਂ। ਇਸਕੀ ਅਵਜ਼ਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਕੁਛ ਭੀ ਅਚਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

naanak hukamai je bujhai ta haumai kahai na koi ||2||

ਧਾਰਿ ਹਮ ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਂ, ਤੋਂ ਹਮਾਰਾ ਮਨ ਦੁਖਿਵਾਨਾਪੂਰਣ ਅਹੰਕਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਬਾਬੁ ਹੋ ਜਾਏਗਾ।

ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥

gaavai ko taan hovai kisai taan ||

ਜੋ ਲੋਗ ਈਸ਼ਵਰ/ਵਿਵੇਕ ਕੀ ਆਂਤਰਿਕ ਆਵਾਜ਼ (ਹੁਕਮ) ਕਾ ਪਾਲਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ, ਵੇਂ ਭੀਤਰ ਕੀ ਦਿਵਾਂ ਸ਼ਕਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤੇ ਹੈਂ, ਔਰ ਉਨਕਾ ਜੀਵਨ ਉਸ ਦਿਵਾਂ ਸ਼ਕਤਿ ਕੀ ਦਰਸਾਤਾ ਹੈ।

ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥

gaavai ko dhaat jaanai neesaan ||

ਜੋ ਲੋਗ ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਾਤਾ ਕਾ ਪਾਲਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ, ਉਨਕੇ ਜੀਵਨ ਦਿਵਾਂ ਗੁਣੋਂ (ਹੁਕਮ ਕੇ ਉਪਹਾਰ) ਕੀ ਆਂਤਰਿਕ ਸ਼ੁਦਧਤਾ ਕੀ ਓਰ ਮਾਰਗ ਕੇ ਸਂਕੇਤਕ/ਸਂਕੇਤਾਂ ਕੇ ਰੂਪ ਮੌਜੂਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥

gaavai ko gun vaddiaaieeaa chaar ||

ਵੇਂ ਦਿਵਾਂ ਗੁਣੋਂ ਕਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਚਰਿਤ ਕੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ

गावै के विदिआ विखमु हीचारु ॥

gaavai ko vidhiaa vikham veechaar ||

वे आंतरिक दिव्यता के बोध में आत्मसात करते हैं जिसका दावा दूसरों द्वारा
समझ से बाहर है

गावै के साजि करे उनु खेह ॥

gaavai ko saaj kare tan kheh ||

जो लोग दिव्य हुकम में रहते हैं, वे एक सुंदर शुद्ध मन को तराशते हैं। और
भीतर से द्वेष को दूर भगाओ

गावै के जीअ लै फिरि देह ॥

gaavai ko jeea lai fir dheh ||

आंतरिक भगवान के प्रति समर्पित होकर, वे आंतरिक शुद्धता के बारे में समझ
प्राप्त करते हैं और फिर इस ज्ञान को अपने मन-बुद्धि-चेतना तक पहुँचाते हैं

गावै के जापै दिसै दुरि ॥

gaavai ko jaapai dhisai dhoor ||

वे भीतर के प्रभु को महसूस करते हैं जो दूर माने जाते थे

गावै के वेखै हादरा हदुरि ॥

gaavai ko vekhai haadharaa hadhoor ||

जो दिव्य हुकम में रहता है वह प्रभु को बहुत निकट देखता है।

कथना कथी न आवै तेटि ॥

kathanaa kathee na aavai toT ||

प्रभु की अंतरात्मा का अनुसरण और अभ्यास करने से वे बिना किसी कमी/
कमियों के रह जाते हैं

ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥

kath kath kathee koTee koT koT ||

ਜੈਸੇ-ਜੈਸੇ ਵੇ ਆਤਮਸਾਤ ਕਰਤੇ ਜਾਤੇ ਹਨ ਔਰ ਹੁਕਮ ਮੌਂ ਰਹਤੇ ਹਨ, ਉਨਮੌਂ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਕਈ
ਗੁਨਾ ਬਢ਼ ਜਾਤੇ ਹਨ

ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

dhedhaa dhe laidhe thak paeh ||

ਮੀਤਰ ਕਾ ਭਗਵਾਨ ਹਮੌਂ ਸ਼ੁਦਧ ਆਤਮ ਕੇ ਲਿਏ ਜਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਤਾ ਰਹਤਾ ਹੈ, ਔਰ ਜੋ
ਮਨ ਇਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ / ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਤਾ ਹੈ ਵਹ ਅੰਤਰਾਂ: ਭਟਕਨਾ ਛੋਡ ਦੇਤਾ ਹੈ।

ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥

jugaa juga(n)tar khaahee khaeh ||

ਐਸਾ ਮਨ ਆਂਤਰਿਕ ਅਸ਼ੁਦਧਿਆਂ ਸੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਸ਼ੁਦਧਤਾ ਮੌਂ ਬਦਲਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਦਿਵਾਂ
ਜਾਨ ਕੋ ਆਤਮਸਾਤ ਕਰਤਾ ਰਹਤਾ ਹੈ।

ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥

hukamee hukam chalaae raahu ||

ਜਬ ਹਮ ਅਪਨੇ ਮਨ ਕੋ ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀਆਂ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਮਾਰਗ ਪਰ ਚਲਨੇ ਕੇ
ਲਿਏ ਬਨਾਤੇ ਹਨ

ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥

naanak vigasai veeparavaahu ||3||

ਹਮਾਰਾ ਮਨ ਸਭੀ ਭਯ-ਚਿੰਤਾਓਂ-ਚਿੰਤਾਓਂ ਕੋ ਪੀਛੇ ਛੋਡਕਰ ਆਨੰਦ ਮੌਂ ਰਹਤਾ ਹੈ।

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥

saachaa saahib saach nai bhaakhiaa bhaau apaar ||

ਦਿਆਲੁ ਭਗਵਾਨ ਅਪਨੇ ਸ਼ਾਸ਼ਵਤ ਜਾਨ ਕੇ ਸਾਥ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਹਮਾਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਤੇ
ਰਹਤੇ ਹਨ

ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥

aakheh ma(n)geh dheh dheh dhaat kare dhaataar ||

ਜਬ ਭੀ ਹਮ ਕੋਈ ਸਹਾਯਤਾ/ਰਾਸ਼ਟਾ ਮਾਂਗਤੇ ਹੋਏ, ਤੋ ਆਂਤਰਿਕ ਭਗਵਾਨ ਹਮੇਂ ਸਮਝ
ਔਰ ਸਮਾਧਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਤੇ ਹੋਏ

ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥

fer k agai rakheeaai jit dhisai dharabaar ||

ਹਮੇਂ ਅਪਨੇ ਮਨ ਕੋ ਦੋ਷ਾਂ ਦੇ ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੀ ਓਰ ਮੋਡਨਾ ਚਾਹਿਏ ਤਾਕਿ ਹਮ ਹਮੇਸ਼ਾ
ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਆਸਨ ਕਾ ਸਾਮਨਾ ਕਰ ਸਕੋ

ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

muhau k bolan boleeaai jit sun dhare piaar ||

ਹਮਾਰਾ ਮਨ ਭੀਤਰ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਐਸਾ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸਦੇ ਹਮ ਭੀਤਰ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ
ਵਿਕਸਿਤ ਕਰੋ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

a(n)mirat velaa sach naau vaddiaaiee veechaar ||

ਹਮੇਂ ਅਪਨੇ ਸਮਥ/ਜੀਵਨ ਕੀ ਅਮਰ ਬਨਾਨਾ ਚਾਹਿਏ (ਦੁ਷ਟਾਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮਰਨਾ ਚਾਹਿਏ) y
ਗੈਰਵਸਾਲੀ ਦਿਵਤ ਗੁਣਾਂ ਕੀ ਆਂਤਰਿਕ ਬਨਾਨਾ ਚਾਹਿਏ

ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੌਖ ਦੁਆਰੁ ॥

karamee aavai kapaRaa nadharee mokh dhuaar ||

ਜਿਨ ਸਾਹੂਣਾਂ ਦੇ ਹਮ ਸਚਾ ਸਮਮਾਨ ਅਰਜਿਤ ਕਰਤੇ ਹੋਏ ਔਰ ਆਂਤਰਿਕ ਦ੍ਰੇ਷ਣ ਦੇ ਮੁੱਕ
ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੋਏ

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥

naanak evai jaaneeaai sabh aape sachiaar ||4||

ਏਸਾ ਕਰਨੇ ਦੇ ਹਮਾਰੇ ਭੀਤਰ ਸਾਰੇ ਕੁਛ ਸਤਿ/ਸ਼ੁਦਧ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ (ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਸਮਾਨ)

ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥

thaapiaa na jai keetaa na hoi ||
 ਬਾਹਰ ਸੇ ਕੋਈ ਭੀ ਹਮੈਂ ਸਚਵਾ/ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਬਨਾ ਸਕਤਾ

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥

aape aap nira(n)jan soi ||

ਯਹ ਤਭੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹਮ ਆਂਤਰਿਕ ਈਸ਼ਵਰ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਸਮਰਪਣ ਕਰਤੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਪਨੇ
 ਆਪ ਕੋ ਆਂਤਰਿਕ ਦ੍ਰੇਸ਼ ਸੇ ਮੁੱਕ ਕਰਤੇ ਹੋਏ

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥

jin sevaa tin paiaa maan ||

ਜੋ ਲੋਗ ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਸੇਵਾ (ਅਨੁਸਰਣ) ਕਰਤੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਤਿਗੁਰੀ ਹੋਨੇ
 ਕਾ ਗੈਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥

naanak gaaveeaai gunee nidhaan ||

ਈਸ਼ਵਰੀਯ ਗੁਣਾਂ ਕੇ ਖਿਆਨੇ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਹਮਾਰੇ ਜੀਵਨ ਕੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਹੁਕਮ ਕਾ ਗਾਨ/ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਏ

ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥

gaaveeaai suneeaaai man rakheeaai bhaau ||

ਜਦੋਂ ਹਮ ਉਨ ਸਦ੍ਗੁਣਾਂ ਕੋ ਗਾਤੇ/ਜੀਤੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਹਮਾਰੇ ਮਨ ਮੈਂ ਉਨਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਉਤਪੱਨ ਹੋ
 ਜਾਤਾ ਹੈ

ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥

dhukh parahar sukh ghar lai jai ||

ਹਮ ਦੁਖਾਂ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਲੇਤੇ ਹੋਏ (ਜੋ ਦੋਖਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਗ ਜਾਤਾ ਹੈ), ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਔਰਾਂ
 ਵਿੱਚ ਸਾਂਤੋ਷ ਅਤੇ ਧੈਰ੍ਯ ਜੈਂਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਸਾਥ)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

gurmukh naadha(n) gurmukh vedha(n)

gurmukh rahiaa samaiee ||

हमारे भीतर का वह दिव्य गुरु हमारा मार्गदर्शन करता है, और उसका अभ्यास/
कार्यान्वयन करके हम उसमें विलीन हो जाते हैं

ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥

gur ieesar gur gorakh baramaa gur paarabatee maiee ||

गुरु/ज्ञान की वह आंतरिक आवाज हमारा पोषण करती है, हमें दोषों से बचाती
है, हमारे अंदर सौंदर्य/पवित्रता पैदा करती है, और दोषों को दूर करने में हमारी
मदद करती है

ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

je hau jaanaa aakhaa naahee kahanaa kathan na jaijee ||

यदि हम यह सोचते हैं कि हम अपने सांसारिक बुद्धिमान मन से दोषों को दूर
कर सकते हैं तो याद रखें कि अहंकारी बुद्धि हमें कहीं नहीं ले जाएगी

ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

guraa ik dheh bujhiae ||

तो हमें इस समझ को भीतर के गुरु से माँगना चाहिए

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥

sabhnaa jeeaa kaa ik dhaataa so mai visar na jaijee ||5||

कि मुझे हमेशा उस प्रभु को याद रखना चाहिए जो मेरे अंदर और बाहर सब
कुछ अपने दिव्य हुक्म में प्रदान करता है।

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥

teerath naavaa je tis bhaavaa vin bhaane k nai karee ||

अगर हम वही बन रहे हैं जो हमारे आंतरिक भगवान हमें पसंद करते हैं, तो यह
वास्तविक तीर्थ है। यदि नहीं तो हमें बाहरी पवित्र स्थानों/तीर्थों पर स्नान करने
को क्या मिलेगा?

ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥

jetee siraTh upaiee vekhaa vin karamaa k milai liee ||

सुंदरता और पवित्रता से भरी दुनिया/सृष्टि जिसे हम अपने भीतर खोज रहे हैं,
ईश्वरीय हुकम को स्वीकार/व्यायाम किए बिना प्राप्त नहीं की जा सकती

ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ

ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥

mat vich ratan javaahar maanik je ik gur kee sikh sunee ||

केवल आंतरिक गुरु की सलाह को सुनने/स्वीकार करने से हम अपनी बुद्धि
को दिव्य ज्ञान के मोती/खजाने से भर सकते हैं

ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

guraa ik dheh bujhiae ||

तो हमें गुरु से यह समझ माँगनी चाहिए

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥

sabhanaa jeeaa kaa ik dhaataa so mai visar na jajee ||6||

कि मुझे हमेशा उस प्रभु को याद रखना चाहिए जो मेरे अंदर और बाहर सब
कुछ अपने दिव्य हुकम में प्रदान करता है।

ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ ॥

je jug chaare aarajaa hor dhasoonee hoi ||

यदि हम अपनी विचार प्रक्रिया के सभी चरणों को गुरु के ज्ञान से सुधार लें, तो
आंतरिक सुंदरता कई गुना बढ़ जाएगी

ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

navaa kha(n)ddaa vich jaaneeaaai naal chalai sabh koi ||

यदि हमारी चेतना का प्रत्येक भाग दिव्य ज्ञान का प्रयोग करता है तो वे सभी आंतरिक
सत्यता/पवित्रता की ओर हमारा साथ देंगे

ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥

cha(n)gaa naau rakhai kai jas keerat jag lei ||

यदि हम ईश्वरीय हुकम में रहने के उस सुंदर गुण को अपने हृदय में स्थान देते
हैं, तो हमें अपने भीतर की दुनिया में वास्तविक पहचान मिलती है।

ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥

je tis nadhar na aaviee ta vaat na puchhai ke ||

लेकिन यदि हमारा ध्यान इस विकास की ओर नहीं है तो हम अपने भीतर के
गुरु से सत्य/शुद्ध होने का मार्ग पूछने में असफल रहेंगे।

ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥

keeTaa a(n)dhar keeT kar dhoosee dhos dhare ||

और हमारी बुद्धि के निरंतर पतन का दोष हम पर ही होगा

ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥

naanak niragun gun kare gunava(n)tiaa gun dhe ||

ਇਸਲਿਏ, ਹਮੇਂ ਅਪਨੇ ਦੁ਷ਟ ਮਨ ਕੋ ਸਦ੍ਗੁਣਾਂ ਮੌਜੂਦ ਕਰਨੇ ਦੇ ਲਿਏ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕਰਨੇ ਦੇ
ਲਿਏ ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਧਤਾ ਪਰ ਧਿਆਨ ਦੇਨਾ ਚਾਹਿਏ, ਔਰ ਸਦ੍ਗੁਣਾਂ ਕਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਤੇ
ਹੁਏ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਏ।

ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥੭॥

tehaa koi na sujhiee j tis gun koi kare ||7||

ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਹਮਾਰੇ ਦੁ਷ਟ ਮਨ ਕੋ ਇਸ ਮਾਰ੍ਗ ਪਰ ਚਲਾ ਸਕੇ। (ਯਹ ਹਮਾਰੀ
ਆਂਤਰਿਕ ਯਾਤਰਾ ਹੈ)

ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥

suniaai sidh peer sur naath ||

ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਅਂਤਰਾਤਮਾ ਕੀ ਆਵਾਜ ਕੋ ਸੁਣਨੇ (ਸਮਰਪਣ) ਦੇ ਹਮੇਂ ਪੂਰਣਤਾ, ਉਚਚ
ਚੇਤਨਾ, ਦਿਵਧ ਗੁਣ ਔਰ ਸ਼ਵਾਂ ਕੇ ਸ਼ਵਾਮੀ ਹੋਨੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੀ ਹੈ

ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥

suniaai dharat dhaval aakaas ||

ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਧਤਾ ਕੋ ਸੁਣਨਾ ਮਨ ਕੋ ਉਚਚ ਔਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਮੌਜੂਦ ਵਿਸ਼ਾਲ (ਵਿਸ਼ਾਲ
ਆਕਾਸ ਦੀ ਤਰਫ) ਉਠਨੇ ਦੇ ਲਿਏ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨੇ ਦੇ ਲਿਏ ਜਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਤਾ ਹੈ।

ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥

suniaai dheep loa paataal ||

ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਧਤਾ ਕੋ ਸੁਣਨਾ ਜਾਨਨਾ ਔਰ ਦੋ਷ਾਂ ਮੌਜੂਦ ਬਹੁਤ ਨੀਚੇ ਗਿਰੇ ਹੁਏ ਮਨ ਕੋ
ਜਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਤਾ ਹੈ

ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥

suniaai poh na sakai kaal ||

ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਸੁਨਨੇ ਸੇ ਮਨ ਵਿਕਾਰਾਂ ਮੌਨ ਨਹੀਂ ਸਰਤਾ (ਵਾਪਸੀ ਕੀ ਬਾਤ
ਨਹੀਂ)

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

naanak bhagataa sadhaa vigaas ||

ਜੋ ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਸੁਨਤਾ / ਪ੍ਰਸ਼ੁਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਵਹ ਭੀਤਰ ਸ਼ਾਸ਼ਤ ਆਨਂਦ ਮੌਨ
ਰਹਤਾ ਹੈ

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥

suniaai dhookh paap kaa naas ||8||

ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਸੁਨਨੇ ਸੇ ਮਨ ਸਭੀ ਬੁਰਾਈਓਂ ਸੇ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਔਰ ਉਨ
ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਸੇ ਉਤਪਨਨ ਕਈਂ ਸੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲ ਜਾਤਾ ਹੈ।

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥

suniaai ieesar baramaa i(n)dh ||

ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੋ ਸੁਨਨੇ ਸੇ ਹਮੋਂ ਏਕ ਨਿਆ/ਸ਼ੁਦ੍ਧ ਸ਼ਵ ਬਨਾਨੇ ਕੀ ਸ਼ਕਿ ਮਿਲਤੀ
ਹੈ, ਇਸੇ ਸਟ੍ਰੂਣਿਓਂ ਸੇ ਪੋਥਿਤ ਕਰਤੇ ਹੈਂ, ਔਰ ਸ਼ਵਯਾਂ ਪਰ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ

ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥

suniaai mukh saalaahan ma(n)dh ||

ਸਤਗੁਰੂ ਕੀ ਅੰਤਰਾਤਮਾ ਕੀ ਆਵਾਜ ਸੁਨਕਰ ਮਨ ਫੇਲ ਕਾ ਮਾਰਗ ਛੋਡਕਰ ਦੈਵੀਧ
ਗੁਣਾਂ ਕੀ ਓਰ ਲੈਟ ਆਤਾ ਹੈ

ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥

suniaai jog jugat tan bhedh ||

ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੋ ਸੁਨਕਰ ਹਮ ਭੀਤਰ ਕੇ ਭਗਵਾਨ ਮੈਂ ਵਿਲੀਨ ਹੋਨੇ ਕਾ ਤਰੀਕਾ
ਸੀਖਤੇ ਹੈਂ

ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥

suniaai saasat simirat vedh ||

ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੋ ਸੁਨਕਰ / ਪ੍ਰਸ਼ੁਤ ਕਰਨਾ ਹਮ ਉਸ ਸਚੇ ਜਾਨ ਕੋ ਝਕਟਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਜੋ
ਹਮੇਂ ਸਤਿ / ਸ਼ੁਦਧ ਰਹਨੇ ਮੈਂ ਸਹਾਯਤਾ ਕਰਤਾ ਹੈ

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸ ॥

naanak bhagataa sadhaa vigaas ||

ਜੋ ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਸੁਨਤਾ / ਪ੍ਰਸ਼ੁਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਵਹ ਭੀਤਰ ਸ਼ਾਬਦ ਆਨੰਦ ਮੈਂ
ਰਹਤਾ ਹੈ

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸ ॥੯॥

suniaai dhookh paap kaa naas ||9||

ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਸੁਨਨੇ ਸੇ ਮਨ ਸਭੀ ਬੁਰਾਈਓਂ ਸੇ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਔਰ ਉਨ
ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਸੇ ਉਤਪੱਤ ਕਥਾਂ ਸੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲ ਜਾਤਾ ਹੈ।

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨ ॥

suniaai sat sa(n)tokh giaan ||

ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੋ ਸੁਨਕਰ ਹਮ ਸਚਾਈ ਔਰ ਸਂਤੋ਷/ਬਹੁਤਾਧਿ ਮੈਂ ਜੀਨੇ ਕਾ ਤਰੀਕਾ
ਸੀਖਤੇ ਹੈਂ

ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨ ॥

suniaai aThasaTh kaa isanaan ||

ਭੀਤਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਕੋ ਸੁਨਕਰ ਹਮ ਭੀਤਰ ਕੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਤੀਰਥ (ਦਿਵਤ ਜਾਨ ਕੇ) ਮੈਂ ਸ਼ਾਨ
ਕਰਤੇ ਹੈਂ

ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥

suniaai paR paR paaveh maan ||

ਆਂਤਰਿਕ ਗੁਰੂ ਕੋ ਸੁਨਕਰ ਹਮ ਅਪਨੇ ਭੀਤਰ ਸ਼ੁਦ਼ਾ ਹੋਨੇ ਕੀ ਵਾਸਤਵਿਕ ਮਹਿਮਾ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਅਪਨੇ ਮਨ ਕਾ ਵਿਖਲੇ਷ਣ / ਖੋਜ ਕਰਤੇ ਹੈਂ

ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥

suniaai laagai sahaj dhiaan ||

ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਧਤਾ ਕੋ ਸੁਨਨੇ ਹੁਏ ਮਨ ਨਿਰਨਤਰ ਸਥਿਰਤਾ ਮੌਂ ਆਂਤਰਿਕ ਭਗਵਾਨ ਪਰ
ਧਾਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਤਾ ਹੈ

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

naanak bhagataa sadhaa vigaas ||

ਜੋ ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਸੁਨਨਾ / ਪ੍ਰਸ਼ੁਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਵਹ ਭੀਤਰ ਸ਼ਾਖ਼ਤ ਆਨਂਦ ਮੌਂ
ਰਹਤਾ ਹੈ

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥

suniaai dhookh paap kaa naas ||10||

ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਸੁਨਨੇ ਸੇ ਮਨ ਸਭੀ ਬੁਰਾਈਂ ਦੋ ਮੁੱਕ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਔਰ ਉਨ
ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੋ ਉਤਪੜ ਕਈਂ ਦੋ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲ ਜਾਤਾ ਹੈ।

ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥

suniaai saraa gunaa ke gaeh ||

ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਧਤਾ ਕੋ ਸੁਨਕਰ ਹਮੋਂ ਭੀਤਰ ਦੀ ਦਿਵਧ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਭੀਡ਼ ਕਾ ਏਹਸਾਸ
ਹੋਤਾ ਹੈ

ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

suniaai sekh peer paatisaeh ||

ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਧਤਾ ਕੋ ਸੁਨਨੇ/ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨੇ ਦੋ ਹਮ ਦਿਵਧ ਗੁਣਾਂ ਦੋ ਸਮੁੱਦਾ ਔਰ
ਸ਼ਕਿਸ਼ਾਲੀ ਬਨਨੇ ਹੈਂ

ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥

suniaai a(n)dhe paaveh raahu ||

ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੋ ਸੁਨਕਰ ਵਿਕਾਰੋਂ ਮੌਂ ਅੰਧਾ ਮਨ ਜੀਵਨ ਮੌਂ ਵਾਸ਼ਟਿਕ ਪਥ/
ਸਪਣਤਾ ਪਾਤਾ ਹੈ

ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥

suniaai haath hovai asagaahu ||

ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਸੁਨਨੇ ਸੇ ਹਮਾਰਾ ਮਨ ਵਿਕਾਰੋਂ ਕੇ ਸਾਗਰ ਮੌਂ ਦਿਵਾ ਜਾਨ ਕਾ
ਸਹਾਰਾ ਪਾਤਾ ਹੈ

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

naanak bhagataa sadhaa vigaas ||

ਜੋ ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਸੁਨਤਾ / ਪ੍ਰਸ਼ੁਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਵਹ ਭੀਤਰ ਸ਼ਾਸ਼ਵਤ ਆਨਂਦ ਮੌਂ
ਰਹਤਾ ਹੈ

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੧॥

suniaai dhookh paap kaa naas ||11||

ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਸੁਨਨੇ ਸੇ ਮਨ ਸਭੀ ਬੁਰਾਈਓਂ ਸੇ ਮੁੱਕ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਔਰ ਉਨ
ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਸੇ ਉਤਪੜ ਕਈਂ ਸੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲ ਜਾਤਾ ਹੈ।

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ma(n)ne kee gat kahee na jai ||

ਹੁਕਮ/ਜਾਨ ਕੋ ਆਤਮਸਾਤ ਕਰਨੇ ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੁਕਾਂ ਕੋ ਕੇਵਲ ਬਾਤਾਂ ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ
ਕਿਯਾ ਜਾ ਸਕਤਾ ਹੈ

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥

je ko kahai pichhai pachhutai ||

ਯਦਿ ਕੋਈ ਇਸੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਕੀ ਬਾਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤੋ ਪਛਤਾਏਗਾ / ਅਸਫਲ
ਹੋਗਾ

ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥

kaagadh kalam na likhanahaar ||

ਜਾਨ ਪਰ ਕਿਤਾਬੇਂ ਲਿਖਕਰ ਯਹ ਆਂਤਰਿਕ ਮੁਕਤਿ (ਦ੍ਰੇਸ਼ ਸੇ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀ ਜਾ
ਸਕਤੀ

ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ma(n)ne kaa beh karan veechaar ||

ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਅਂਤਰਾਤਮਾ ਕੀ ਆਵਾਜ਼ ਕੋ ਸ਼੍ਰੀਕਾਰ ਕਰਤਾ ਹੈ, ਉਸਕਾ ਮਨ ਜਾਨ ਕੇ
ਸ਼ਬਦਾਂ ਪਰ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

aaisaa naam nira(n)jan hoi ||

ਭੀਤਰ ਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਾ ਸਾਂਦੇਸ਼ ਕਿਤਨਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥

je ko ma(n)n jaanai man koi ||12||

ਜੋ ਕੋਈ ਭੀ ਇਸੇ ਅਪਨੇ ਮਨ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਕਾਰ ਕਰ ਲੇਤਾ ਹੈ ਵਹ ਸਵਧਾਂ ਕੋ ਸਭੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ
ਦੋਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਤ ਕਰ ਲੇਤਾ ਹੈ

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥

ma(n)nai surat hovai man budh ||

ਦਿਵਾਂ ਹੁਕਮ ਕੋ ਸ਼੍ਰੀਕਾਰ ਕਰ ਹਮ ਅਪਨੇ ਮਨ ਔਰ ਬੁਦਧਿ ਕਾ ਧਾਨ ਰਖਨਾ ਸੀਖਤੇ
ਹੋਏ

ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥

ma(n)nai sagal bhavan kee sudh ||

ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਸ਼੍ਰੀਕਾਰ ਕਰਤੇ ਹੁਏ ਹਮ ਸ਼ੰਪੂਰਾਂ ਆਂਤਰਿਕ ਦੁਨਿਆ (ਵਿਚਾਰਾਂ
ਕੀ) ਕੋ ਸਮਝਾਤੇ ਹੈਂ / ਮਹਸੂਸ ਕਰਤੇ ਹੈਂ

ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥

ma(n)nai muh choTaa naa khai ||

ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੋ ਸ੍ਰੀਕਾਰ ਕਰਤੇ ਹੁਏ ਅब ਹਮ ਦੌਬਾਂ ਦ੍ਰਾਰਾ ਲੂਟੇ ਨਹੀਂ ਜਾਤੇ ਹੈਂ

ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥

ma(n)nai jam kai saath na jai ||

ਈਸ਼ਵਰੀਯ ਹੁਕਮ ਕੋ ਸ੍ਰੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਹਮ ਵਿਕਾਰੋਂ ਕਾ ਸਾਥ ਛੋਡ़ ਦੇਤੇ ਹੈਂ

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

aaisaa naam nira(n)jan hoi ||

ਭੀਤਰ ਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਾ ਸਾਂਦੇਸ਼ ਕਿਤਨਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੩॥

je ko ma(n)n jaanai man koi ||13||

ਜੋ ਕੋਈ ਭੀ ਇਸੇ ਅਪਨੇ ਮਨ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀਕਾਰ ਕਰ ਲੇਤਾ ਹੈ ਵਹ ਸ਼ਵਯਾਂ ਕੋ ਸਭੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ
ਦੌਬਾਂ ਸੇ ਮੁਕਤ ਕਰ ਲੇਤਾ ਹੈ

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥

ma(n)nai maarag Thaak na pai ||

ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਆਜ਼ਾ ਕੋ ਸ੍ਰੀਕਾਰ ਕਰਤੇ ਹੁਏ ਹਮੇਂ ਆਂਤਰਿਕ ਸ਼ੁਦ੍ਧਤਾ ਕੇ
ਮਾਰਗ ਮੈਂ ਕੋਈ ਬਾਧਾ ਨਹੀਂ ਆਤੀ ਹੈ

ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥

ma(n)nai pat siau paragaT jai ||

ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੋ ਸ੍ਰੀਕਾਰ ਕਰਤੇ ਹੁਏ ਹਮ ਭੀਤਰ ਕੇ ਭਗਵਾਨ ਕੇ ਸਾਮਨੇ
ਸਮਾਨ ਮੈਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ

ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥

ma(n)nai mag na chalai pa(n)th ||

ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੋ ਸ਼ੀਕਾਰ ਕਰਤੇ ਹੁਏ ਹਮ ਦਿਖਾਵਟੀ ਔਰ ਖਾਲੀ ਬਾਹਰੀ
ਕਰਮਕਾਂਡਾਂ ਕਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਛੋਡ़ ਦੇਤੇ ਹਨੋਂ

ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥

ma(n)nai dharam setee sanaba(n)dh ||

ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੋ ਸ਼ੀਕਾਰ ਕਰ ਹਮ ਭੀਤਰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਕੇ ਸਾਥ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ
ਕਰਤੇ ਹਨੋਂ

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

aaisaa naam nira(n)jan hoi ||

ਭੀਤਰ ਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕਿਤਨਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੪॥

je ko ma(n)n jaanai man koi ||14||

ਜੋ ਕੋਈ ਭੀ ਇਸੇ ਅਪਨੇ ਮਨ ਮੈਂ ਸ਼ੀਕਾਰ ਕਰ ਲੇਤਾ ਹੈ ਵਹ ਸਵਧਾਂ ਕੋ ਸਭੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ
ਦੋ਷ਾਂ ਸੇ ਮੁਕਤ ਕਰ ਲੇਤਾ ਹੈ

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥

ma(n)nai paaveh mokh dhuaar ||

ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਸ਼ੀਕਾਰ ਕਰਤੇ ਹੁਏ ਹਮੈਂ ਦਿਵਤੀ ਜਾਨ ਮੈਂ ਆਂਤਰਿਕ ਮੁਕਤਿ ਕਾ
ਮਾਰਗ ਮਿਲ ਜਾਤਾ ਹੈ

ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥

ma(n)nai paravaarai saadhaar ||

ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੋ ਸ਼ੀਕਾਰ ਕਰਤੇ ਹੁਏ ਹਮ ਅਪਨੇ ਪੂਰੇ ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਿਵਾਰ - ਮਨ,
ਬੁਦਧਿ, ਚੇਤਨਾ ਕੋ ਸ਼ੁਦਧ / ਮੁਕਤ ਕਰਤੇ ਹਨੋਂ

ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ॥

ma(n)nai tarai taare gur sikh ||

ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਧਤਾ ਕੋ ਸ਼ੀਕਾਰ ਕਰਨੇ ਸੇ ਹਮ ਦੋਬੋਂ ਸੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਲੇਤੇ ਹੋਏ ਔਰ ਅਪਨੀ ਸੰਪੂਰਣ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਕਿਧਾ ਕੋ ਭੀ ਦੋਬੋਂ ਸੇ ਬਚਾ ਲੇਤੇ ਹੋਏ

ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥

ma(n)nai naanak bhaveh na bhikh ||

ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਸ਼ੀਕਾਰ ਕਰ ਹਮ ਬਾਹਰੀ ਸਿਦ्धਿਆਂ ਮੇਂ ਸੁਖ ਔਰ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਇਚਛਾ ਛੋਡ़ ਦੇਤੇ ਹੋਏ

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

aaisaa naam nira(n)jan hoi ||

ਭੀਤਰ ਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਾ ਸਾਂਦੇਸ਼ ਕਿਤਨਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੫॥

je ko ma(n)n jaanai man koi ||15||

ਜੋ ਕੋਈ ਭੀ ਇਸੇ ਅਪਨੇ ਮਨ ਮੈਂ ਸ਼ੀਕਾਰ ਕਰ ਲੇਤਾ ਹੈ ਵਹ ਸ਼ਵਯਾਂ ਕੋ ਸਭੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਦੋਬੋਂ ਸੇ ਮੁਕਤ ਕਰ ਲੇਤਾ ਹੈ

ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥

pa(n)ch paravaan pa(n)ch paradhaan ||

ਵਹ ਮਨ ਜੋ ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਧਤਾ ਕੋ ਸੁਨਤਾ ਔਰ ਸ਼ੀਕਾਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਵਾਸਤਵ ਮੈਂ ਪ੍ਰਬੁਦ਼ਾਂ ਹੈ। ਯਹ ਭਗਵਾਨ ਦ੍ਰਾਰਾ ਭੀਤਰ ਸੇ ਸ਼ੀਕਾਰ ਕਿਯਾ ਜਾਤਾ ਹੈ, ਔਰ ਹਮੈਂ ਸਤਧਤਾ/ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਕੀ ਓਰ ਲੇ ਜਾਨੇ ਮੈਂ ਸਕਖਮ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥

pa(n)che paaveh dharageh maan ||

ਏਸਾ ਪ੍ਰਬੁਦ਼ ਮਨ ਆਂਤਰਿਕ ਭਗਵਾਨ ਕੇ ਦਰਬਾਰ ਮੈਂ ਦਿਵਧ ਗੁਣਾਂ ਸੇ ਧਨਧ ਹੋਨੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤਾ ਹੈ

ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥

pa(n)che soheh dhar raajaan ||

प्रबुद्ध मन (हमारी इंद्रियों का आंतरिक राजा) आंतरिक भगवान के स्थान /
आसन पर दिव्य गुणों से सुशोभित है

ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥

pa(n)chaa kaa gur ek dhiaan ||

प्रबुद्ध मन हमेशा आंतरिक गुरु के ज्ञान पर केंद्रित होता है

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

je ko kahai karai veechaar ||

जो कोई भी दिव्य हुकम का अभ्यास / आंतरिक करता है

ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥

karate kai karanai naahee sumaar ||

यह महसूस करता है कि यह सब विशाल आशीर्वाद (बुद्धि के माध्यम से आत्मज्ञान) भगवान के भीतर से आता है

ਪੈਲ੍ਹ ਪਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੜ੍ਹ ॥

dhaul dharam dhiaa kaa poot ||

प्रबुद्ध मन हमारी आंतरिक स्थिति पर करुणा विकसित करता है, और वह करुणा दिव्य ज्ञान के साथ आंतरिक जीवन का समर्थन करने की प्रेरणा देती है।

ਸੰਤੋਖ ਬਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥

sa(n)tokh thaap rakhiaa jin soot ||

ਦਿਵਾ ਜਾਨ ਆਂਤਰਿਕ ਆਤਮ ਕੋ ਸਨਤੋ਷/ਧੈਰ੍ਯ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨ ਕੋ ਸਤਿਤਾ/
ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਕੇ ਮਾਰਗ ਪਰ ਚਲਨੇ ਮੌਜੂਦ ਕਰਤਾ ਹੈ

ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥

je ko bujhai hovai sachiaar ||

ਜਬ ਕੋਈ ਇਸ ਤਰਹ ਕੇ ਜਾਨ ਕੋ ਅਪਨੇ ਭੀਤਰ ਆਤਮਸਾਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਔਰ ਲਾਗੂ
ਕਰਤਾ ਹੈ, ਤੋ ਵਹ ਭੀਤਰ ਦੇ ਸਚਾ / ਸ਼ੁਦਧ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ

ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥

dhavalai upar ketaa bhaar ||

ਆਂਤਰਿਕ ਸ्थਿਤੀ ਪਰ ਯਹ ਕਰੁਣਾ ਤਭੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜਬ ਹਮੇਂ ਪਤਾ ਚਲਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਮਾਰੀ
ਚੇਤਨਾ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਿਤਨੀ ਅਧਿਕ ਬੋਝਿਲ ਹੈ

ਪਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥

dharatee hor parai hor hor ||

ਹਮਾਰੇ ਭੀਤਰ ਏਕ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਪਾਪ/ਬੁਰਾਇਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾਰ ਹੈ

ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥

tis te bhaar talai kavan jor ||

ਇਸ ਸਾਰੇ ਆਂਤਰਿਕ ਬੋਝ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਮਨੇ ਕਿਆ ਸਮਰਥਨ ਮਾਂਗਾ ਹੈ? (ਕੋਈ ਨਹੀਂ)।
ਇਸਲਿਏ ਮਨ ਚਿੰਤਾ, ਭਯ ਔਰ ਵਧਗੁਤਾ ਮੌਜੂਦ ਡਗਮਗਾਤਾ/ਭਟਕਤਾ ਰਹਤਾ ਹੈ

ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥

jeea jaat ra(n)gaa ke naav ||

ਹਮ ਅਪਨੇ ਭੀਤਰ ਅਨੇਕ ਊੱਚ-ਨੀਚ ਵਿਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਜੀਵਨ ਜੀਤੇ ਔਰ ਮਰਤੇ ਹੈਂ

ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥

sabhanaa likhiaa vuRee kalaam ||

ਪ੍ਰਬੁਦਧ ਮਨ ਅਪਨੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੇ ਲਿਏ ਆਂਤਰਿਕ ਆਤਮ ਪਰ ਦਿਵਾ ਜਾਨ ਕੋ ਲਗਾਤਾਰ ਉਤਕਿਣ
/ ਕਾਰਾਂਨਿਤ ਕਰਤਾ ਹੈ

ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

eh lekhaa likh jaanai koi ||

ਜੋ ਭੀ ਇਸ ਬਦਲਾਵ ਕੋ ਅਪਨੇ ਭੀਤਰ ਲਾਨਾ ਸੀਖ ਜਾਤਾ ਹੈ

ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥

lekhaa likhiaa ketaa hoi ||

ਉਸਕਾ ਆਂਤਰਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੈਵੀਯ ਗੁਣਾਂ ਮੌਂ ਭਵਿ ਰੂਪ ਸੇ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਤਾ ਰਹਤਾ ਹੈ

ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥

ketaa taan suaalih roop ||

ਸਦ੍ਗੁਣਾਂ ਕੀ ਸ਼ਕਤਿ ਉਨਕੇ ਆਂਤਰਿਕ ਸ਼ਵ ਮੌਂ ਦਿਵਾ ਸੌਂਦਰਿਆਂ ਕੋ ਆਕਾਰ ਦੇਤੀ ਹੈ

ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ॥

keteet dhaat jaanai kauan koot ||

ਕਿਸੀ ਕੇ ਪਾਸ ਯਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਨੇ ਕੀ ਸ਼ਕਤਿ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਗੁਣਾਂ ਕਾ
ਕਿਤਨਾ ਆਸੀਵਾਦ ਮਿਲ ਰਹਾ ਹੈ

ਕੀਤਾ ਪਸਾਊ ਏਕੋ ਕਵਾਊ ॥

keetaa pasaau eko kavaau ||

ਆਂਤਰਿਕ ਵਿਕਾਸ ਕਾ ਧਾ ਯਹ ਸ਼ੰਪੂਰਨ ਭਵਾ ਰੂਪ ਦੇ ਸੁਨਦਰ ਵਿਸ਼ਟਾਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕਾਰਘ ਦੇ
ਹੋਤਾ ਹੈ - ਆਂਤਰਿਕ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਆਵਾਜ ਪਰ ਧਾਨ ਦੇਨਾ

ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਊ ॥

tis te hoe lakh dhareeaau ||

ਹੁਕਮ ਕਾ ਪਾਲਨ ਕਰਨੇ ਕਾ ਧਾ ਯਹ ਇੱਕ ਕਾਰਘ ਹਮਾਰੇ ਪੂਰੇ ਆਂਤਰਿਕ ਅਸ਼ਿਤਵ ਮੈਂ ਦਿਵਾ ਜਾਨ ਕੀ
ਵਿਸ਼ਾਲ ਨਦਿਆਂ/ਪ੍ਰਵਾਹਾਂ ਕੋ ਬਨਾਤਾ ਹੈ

ਕਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰ ॥

kudharat kavan kahaa veechaar ||

ਇਸ ਤਰਹ ਕੀ ਸਮਝ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੁਕਮ / ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੃ਤਿ ਹੈ

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

vaariaa na jaavaa ek vaar ||

ਹਮ ਕੇਵਲ ਇਤਨਾ ਕਰ ਸਕਤੇ ਹੈਂ ਕਿ ਅਪਨੀ ਸ਼ੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸਮਾਂ ਤਕ ਇਸਕੇ ਪ੍ਰਤੀ
ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦੇਂ

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

jo tudh bhaavai sailee bhalee kaar ||

ਔਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋਂ ਕਿ ਜੋ ਕੁਛ ਭੀ ਹਮਾਰਾ ਆਂਤਰਿਕ ਭਗਵਾਨ ਹਮਸੇ ਚਾਹਤਾ ਹੈ ਵਹ ਹਮਾਰੇ
ਜੀਵਨ ਮੈਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਸਬਸੇ ਅੱਚਾ/ਫਾਯਦੇਮੰਦ ਹੈ

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੬॥

too sadhaa salaamat nira(n)kaar ||16||

ਹਮੇਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਜ਼ਾ ਕੋ ਸ਼ੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਉਸ (ਧਾਨ ਕੋ) ਭੀਤਰ ਰਖਨਾ
ਚਾਹਿਏ।

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥

asa(n)kh jap asa(n)kh bhaau ||

ਈਕ੍ਰਿਆ ਜਾਨ ਕੇ ਕਾਰਾਨਵਿਧਨ ਸੇ ਹਮਾਰੀ ਦ੃ਥਿ ਊਪਰ ਉਠਤੀ ਹੈ, ਔਰ ਹਮ ਮਹਸੂਸ ਕਰਤੇ ਹੋਣੇ ਕਿ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ਅਚਾਈ ਔਰ ਬੁਰਾਈ ਦੌਨੋਂ ਕੋ ਨਿ਷ਾਦਿਤ ਕਰਨੇ ਕੀ ਅਨੱਤ ਸ਼ਕਤਿ ਹੈ। ਏਥੇ ਪ੍ਰਬੁਦ਼ਹ ਮਨ ਕੋ ਪਤਾ ਚਲਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਭੀਤਰ ਧਾਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਨੇ ਔਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨੇ ਕੀ ਅਸੀਮ ਸ਼ਕਤਿ ਹੈ

ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥

asa(n)kh pooja asa(n)kh tap taau ||

ਪੂਜਾ (ਵਿਚਾਰਾਂ ਕੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਣ) ਕਰਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਮਨ ਕੇ ਭੀਤਰ ਅਨੱਤ ਸ਼ਕਤਿ ਨਿਵਾਸ ਕਰਤੀ ਹੈ, ਔਰ ਮਨ ਮੈਂ ਕਿਸੀ ਭੀ ਕਾਰਣ ਸੇ ਕਈ ਉਠਾਨੇ ਕੀ ਅਸੀਮ ਸ਼ਕਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ

ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥

asa(n)kh gara(n)th mukh vedh paaTh ||

ਮੇਰੇ ਭੀਤਰ ਕਿਸੀ ਭੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਜਾਨ ਕੋ ਪਢਨੇ/ਅਧਿਧਨ ਕਰਨੇ/ਸੀਖਨੇ ਕੀ ਅਸੀਮ ਸ਼ਕਤਿ ਹੈ

ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥

asa(n)kh jog man raheh udhaas ||

ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੈਂ ਕਿਸੀ ਭੀ ਵਿਸ਼ਿ਷ਟ ਉਦੇਸ਼ਯ ਕੇ ਲਿਏ ਵਿਕਰਘਣੋਂ ਸੇ ਖੁਦ ਕੋ ਅਲਗ ਕਰਨੇ ਕੀ ਅਪਾਰ ਸ਼ਕਤਿ ਹੈ

ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥

asa(n)kh bhagat gun giaan veechaar

ਮੁਝਮੈਂ ਦੈਵੀਅ ਗੁਣਾਂ ਕੋ ਮਹਸੂਸ ਕਰਨੇ ਔਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨੇ ਕੀ ਅਸੀਮ ਕ਷ਮਤਾ ਹੈ

ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥

asa(n)kh satee asa(n)kh dhaataar ||

ਮेरੇ ਮਨ ਮੈਂ ਅਚਛੇ ਈਸ਼ਵਰੀਯ ਚਰਿਤ ਕੋ ਅਪਨਾਨੇ ਔਰ ਸਾਜ਼ਾ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਸ਼ਵਾਰਥ ਕੋ ਛੋਡਨੇ
ਕੀ ਅਪਾਰ ਕਾਸ਼ਤਾ ਹੈ

ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥

asa(n)kh soor muh bhakh saar ||

ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੀ ਭੀ ਤਰਹ ਕੀ ਚੁਨੌਤੀ ਕਾ ਸਾਮਨਾ ਕਰਨੇ ਕੀ ਅਸੀਮ ਸ਼ਕਤਿ ਹੈ

ਅਸੰਖ ਮੌਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥

asa(n)kh mon liv lai taar ||

ਈਸ਼ਵਰੀਯ ਹੁਕਮ/ਦ੍ਰ਷ਟਿ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਸਮਰਪਿਤ ਏਕ ਮਨ ਯਹ ਮਹਸੂਸ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਭੀਤਰ
ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਔਰ ਸ਼ਾਂਤ ਬੈਠਨੇ ਕੀ ਅਨੱਤ ਸ਼ਕਤਿ ਹੈ

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰ ॥

kudharat kavan kahaa veechaar ||

ਇਸ ਤਰਹ ਕੀ ਸਮਝ ਸੇ ਬਾਹਰ ਹੁਕਮ / ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੀ ਦ੍ਰ਷ਟਿ ਕੀ ਪ੍ਰਕ੃ਤਿ ਹੈ

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

vaariaa na jaavaa ek vaar ||

ਹਮ ਕੇਵਲ ਇਤਨਾ ਕਰ ਸਕਤੇ ਹੈਂ ਕਿ ਅਪਨੀ ਸ਼ਂਖੂਰ੍ਣਤਾ ਕੇ ਅੰਤਿਮ ਸਮਯ ਤਕ ਇਸਕੇ ਪ੍ਰਤਿ
ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦੇਂ

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

jo tudh bhaavai sailee bhalee kaar ||

ਔਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਜੋ ਕੁਛ ਭੀ ਹਮਾਰਾ ਆਂਤਰਿਕ ਭਗਵਾਨ ਹਮਸੇ ਚਾਹਤਾ ਹੈ ਵਹ ਹਮਾਰੇ
ਜੀਵਨ ਮੌਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਸਾਬਦੇ ਅਚਛਾ/ਫਾਯਦੇਮੰਦ ਹੈ

ੴ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥

too sadhaa salaamat nira(n)kaar ||17||

ਹਮੇਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਜ਼ਾ ਕੋ ਸ਼ੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਉਸ (ਧਾਨ ਕੋ) ਭੀਤਰ ਰਖਨਾ
ਚਾਹਿਏ।

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥

asa(n)kh moorakh a(n)dh ghor ||

ਪ੍ਰਭੁਛ ਮਨ ਯਹ ਮਹਸੂਸ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਅੰਧਾਧੁੰਧ ਬੁਰੇ ਕਰਮਾਂ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਮੂਰਖਤਾ
ਮੈਂ ਕਾਰਧ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਅਸੀਮ ਦੋ਷ ਹੈਂ

ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥

asa(n)kh chor haraamakhor ||

ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਠਗੀ/ਚੋਰੀ ਕਰਨੇ ਕੀ ਅਨਗਿਨਤ ਆਦਤੋਂ ਹੈਂ

ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥

asa(n)kh amar kar jaeh jor ||

ਮੇਰੇ ਭੀਤਰ ਧੋਖਾ ਦੇਨੇ/ਧੋਖਾ ਦੇਨੇ ਕੀ ਅਨਗਿਨਤ ਦੁ਷ਟ ਕਾਨੂੰਨਾਏਂ ਹੈਂ

ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥

asa(n)kh galavadd hatiaa kamaeh ||

ਮੇਰੇ ਭੀਤਰ ਅਨਗਿਨਤ ਅਵਗੁਣ ਹੈਂ ਜਿਨਮੈਂ ਮੈਂ ਅਪਨੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਅਚ਼ਾਈ ਕੋ ਮਾਰ
ਦੇਤਾ/ਦਬਾ ਦੇਤਾ ਹੁੰ

ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥

asa(n)kh paapee paap kar jaeh ||

ਮੇਰੇ ਭੀਤਰ ਅਨਗਿਨਤ ਪਾਪ/ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰ ਹੈਂ ਜਿਨਮੈਂ ਮੈਂ ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਓਰ
ਧਾਨ ਨ ਦੇਨੇ ਕਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਤਾ ਹੁੰ

ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥

asa(n)kh kooRiaar kooRe firaeh ||

ਮੇਰੇ ਭੀਤਰ ਮੇਰਾ ਮਨ ਅੰਤਹੀਨ ਦ੍ਰੇ਷ ਸੇ ਭਰਾ ਹੈ ਜੋ ਲਗਾਤਾਰ ਬੁਰਾਈ ਕੋ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਰਹਾ
ਹੈ

ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥

asa(n)kh malechh mal bhakh khaeh ||

ਮੇਰੇ ਭੀਤਰ ਅਨਗਿਨਤ ਅਵਗੁਣ ਹੈਂ ਜੋ ਸੁਝੇ ਬੁਰਾਈ ਮੌਂ ਉਲਝਾਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਉਨਮੋਂ ਪੀਡਿਤ
ਹੋਤੇ ਹੈਂ

ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥

asa(n)kh ni(n)dhak sir kareh bhaar ||

ਮੇਰੇ ਭੀਤਰ ਅਨਗਿਨਤ ਵਿਚਾਰ ਹੈਂ ਜੋ ਸੁਝੇ ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕਾ ਅਨਾਦਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ,
ਔਰ ਮੇਰੀ ਚੇਤਨਾ ਪਰ ਦੋਬੋਂ ਕਾ ਬੋੜਾ ਢਾਲਤੇ ਹੈਂ

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

naanak neech kahai veechaar ||

ਦਿਵ ਹੁਕਮ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਸਮਰਪਿਤ ਏਕ ਮਨ ਯਹ ਮਹਸੂਸ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨੀਚਤਾ ਮੈਂ
ਰਹਤਾ ਹੁਂ, ਔਰ ਸੁਝੇ ਧਾਹਾਂ ਸੇ ਉਠਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਪਰ ਧਾਨ ਦੇਨਾ
ਚਾਹਿਏ

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

vaariaa na jaavaa ek vaar ||

ਹਮ ਕੇਵਲ ਇਤਨਾ ਕਰ ਸਕਤੇ ਹੈਂ ਕਿ ਅਪਨੀ ਸੰਪੂਰਣਤਾ ਕੇ ਅੰਤਿਮ ਸਮਾਂ ਤਕ ਇਸਕੇ
ਪ੍ਰਤਿ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦੇਂ

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

jo tudh bhaavai sailee bhalee kaar ||

और विश्वास करें कि जो कुछ भी हमारा आंतरिक भगवान हमसे चाहता है वह हमारे जीवन में लागू करने के लिए सबसे अच्छा/फायदेमंद है

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੧੮ ॥

too sadhaa salaamat nira(n)kaar ||18||

हमें पवित्र प्रभु की आज्ञा को स्वीकार करके उस (ध्यान को) भीतर रखना चाहिए।

ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥

asa(n)kh naav asa(n)kh thaav ||

प्रबुद्ध मन यह महसूस करता है कि भीतर और बाहर भगवान के अनगिनत आसन हैं, और इस पूरी सृष्टि का हर हिस्सा - अंदर और बाहर - भगवान के नियमों द्वारा शासित है।

ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥

aga(n)m aga(n)m asa(n)kh loa ||

जो ईश्वरीय हुक्म को आत्मसात कर लेता है उसे पता चलता है कि मेरे अंदर और बाहर की सृष्टि में असंख्य परतें/विस्तार हैं

ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥

asa(n)kh kaheh sir bhaar hoi ||

सृष्टि को समझने की कोशिश करते समय अनगिनत बार मेरा मन पछतावे /
असफलता के साथ रहता है

ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥

akharee naam akharee saalaeh ||

ਹੁਕਮ / ਆਦੇਸ਼ ਔਰ ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੇ ਪਰੇ ਕੁਛ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥

akharee giaan geet gun gaeh ||

ਔਰ ਐਸੇ ਮਨ ਕੀ ਕੋਈ ਉਪਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁਕਮ ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਨ ਕੀ
ਆਤਸਾਤ/ਕਾਰਾਂਚਿਤ ਕਰਤਾ ਹੈ

ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣੀ ॥

akharee likhan bolan baan ||

ਪ੍ਰਬੁਦ্ধ ਮਨ ਅਚੇ ਰਚਨਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਤਾ ਹੈ

ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੰਗੁ ਵਖਾਣੀ ॥

akharaa sir sa(n)jog vakhaan ||

ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੀ ਧਾਨ ਮੌਂ ਰਖਤੇ ਹੁਏ ਯਹ ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੇ ਸਾਥ ਏਕਤਾ
ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਭਾਗਿ ਕੀ ਲਿਖਤਾ/ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤਾ ਹੈ

ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥

jin eh likhe tis sir naeh ||

ਜੋ ਹੁਕਮ ਕਾ ਪਾਲਨ ਕਰਤੇ ਹੁਏ ਦੈਵੀਂ ਗੁਣਾਂ ਕੀ ਅਵਸ਼ੋ਷ਿਤ ਕਰਤਾ ਹੈ, ਵਹ ਅਪਨੀ
ਚੇਤਨਾ ਸੇ ਦੋਬੋਂ ਕੇ ਭਾਰ ਸੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਤਾ ਹੈ

ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥

jiv furamaae tiv tiv paeh ||

जैसे-जैसे यह दैवी गुणों का अभ्यास करता है, यह अधिक गुण प्राप्त करता है

ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥

jetaa keetaa tetaa naau ||

और इन सदूणों को प्राप्त करने के बाद भी वह जानता है कि यह अद्भुत परिवर्तन ईश्वरीय हुकम का आशीर्वाद है

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਊ ॥

vin naavai naahee ko thaau ||

मन को शांत करने के लिए ईश्वरीय हुकम के अलावा कोई सहारा नहीं है

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

kudharat kavan kahaa veechaar ||

आंतरिक दिव्यता की प्रकृति/प्रभावकारिता ऐसी अद्भुत है

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

vaariaa na jaavaa ek vaar ||

मन केवल ऐसे दिव्य के लिए एक बलिदान (पूर्ण समर्पण में) हो सकता है

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

jo tudh bhaavai saiee bhalee kaar ||

और यह विश्वास विकसित करता है कि मेरे लिए जो कुछ भी आंतरिक ईश्वरीय इच्छा / योजना है, वह मेरे लिए सबसे अच्छा है।

ੴ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥

too sadhaa salaamat nira(n)kaar ||19||

ਹੇ ਪ੍ਰਿਯ ਮਨ! ਆਪਕੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੁਕਮ (ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੀ ਆਵਾਜ) ਕੋ
ਬਨਾਏ ਰਖਨਾ / ਸ਼ਾਨਕਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਏ

ਭਰੀਐ ਹਥ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥

bhareeaai hath pair tan dheh ||

ਜਬ ਹਮਾਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਮੈਲਾ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ

ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥

paanee dhotai utaras kheh ||

ਹਮ ਇਸੇ ਪਾਨੀ ਸੇ ਧੋਤੇ ਹੈਂ

ਮੂਝ ਪਲੀੜੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥

moot paleetee kapaR hoi ||

ਜਬ ਕਪੜੇ ਗੱਦੇ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ

ਦੇ ਸਾਬੂਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥

dhe saaboon lieeaai oh dhoi ||

ਹਮ ਉਨ੍ਹੋਂ ਸਾਬੂਨ ਸੇ ਧੋਤੇ ਹੈਂ

ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

bhareeaai mat paapaa kai sa(n)g ||

ਮੇਰੇ ਮਨ-ਬੁਦ्धਿ ਮੌਂ ਦੇ਷ ਭਰਾ ਹੁਆ ਹੈ

ਓਹੁ ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

oh dhopai naavai kai ra(n)g ||

ਧੋਪੈ ਅਨਤਰਾਤਮਾ ਕੇ ਧਾਨ ਕਰਨੇ ਸੇ ਹੀ ਦੂਰ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥

pu(n)nee paapee aakhan naeh ||

ਸਿਰਫ ਬਾਤਾਂ ਸੇ ਹਮ ਅਚੜੇ ਧਾ ਬੁਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਤੇ

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥

kar kar karanaa likh lai jaahu ||

ਹਮ ਅਪਨੇ ਆਂਤਰਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਮੌਜੂਦੇ ਜੋ ਭੀ (ਅਚੜੇ ਧਾ ਬੁਰੇ) ਅਭਿਆਸ ਕਰਤੇ ਹੈਂ, ਹਮ
ਉਸੀ ਤਰਹ ਅਪਨੀ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਬਨਾਤੇ ਹੈਂ

ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥

aape beej aape hee khaahu ||

ਹਮ ਅਪਨੇ ਮਨ ਕੀ ਮਿਟ੍ਟੀ ਮੌਜੂਦੀ ਜੋ ਕੁਛ ਭੀ (ਅਚਾਈ ਧਾ ਬੁਰਾਈ) ਬੋਟੇ ਹੈਂ, ਵਹ ਹਮਾਰੀ ਚੇਤਨਾ/
ਮੂਲਧਾਰਾਂ ਕਾ ਭੋਜਨ ਬਨ ਜਾਤਾ ਹੈ

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥

naanak hukamee aavahu jaahu ||20||

ਧੈਰਯੋਗ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਆਂਤਰਿਕ ਸੁਖ ਔਰਦੁਖ ਕੀ ਓਰਲੇ
ਜਾਂਦੇ ਹਨ

ਤੀਰਬੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥

teerath tap dhiaa dhat dhaan ||

ਹਮ ਤੀਰਥੀਂ ਪਰ ਜਾ ਸਕਤੇ ਹੈਂ ਅਤੇ ਕੁਛ ਕਰੁਣਾ ਦਾਨ ਕਰ ਸਕਤੇ ਹੈਂ

ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥

je ko paavai til kaa maan ||

ਲੋਕਿਨ ਧੈਰਯੋਗ ਬਾਹਰੀ ਸੰਸਕਾਰ ਬਹੁਤ ਕਮ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਅਚਾਈ ਲਾਤੇ ਹਨ (ਕਿਧੂਂ ਕਿ
ਭੀਤਰ ਕੁਛ ਭੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਾ)

ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥

suniaa ma(n)niaa man keetaa bhaau ||

�ੇਕਿਨ ਜਬ ਹਮ ਅੰਤਰਾਤਮਾ ਕੀ ਆਵਾਜ਼ ਕੋ ਸੁਨਨਾ ਔਰ ਸ਼੍ਰੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਉਸਮੇਂ ਉਸ ਪ੍ਰੇਮ/ਵਿਖਾਸ ਕੋ ਵਿਕਾਸਿਤ ਕਰਤੇ ਹੈਂ

ਅੰਤਰਗਤ ਤੀਰਥ ਮਲਿ ਨਾਉ ॥

a(n)taragat teerath mal naau ||

ਹਮ ਅਪਨੇ ਭੀਤਰ ਏਕ ਤੀਰਥ ਕਾ ਨਿਰਾਣ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਜਹਾਂ ਹਮਾਰਾ ਮਨ ਸਾਖੀ ਦ੍ਰੋ਷ਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਦਧ ਹੋਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਲਗਾਤਾਰ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਤਾ ਹੈ

ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

sabh gun tere mai naahee koi ||

ਐਸੇ ਮਨ ਕੋ ਪਤਾ ਚਲਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਂਤਰਿਕ ਭਗਵਾਨ ਦਿਵਾਂ ਗੁਣਾਂ ਕਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਔਰ ਮੁਝਮੇਂ ਕੁਛ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

vin gun keete bhagat na hoi ||

ਔਰ ਯਦਿ ਮੈਂ ਤਨ ਗੁਣਾਂ ਮੈਂ ਅਨੱਤਨਿਹਿਤ/ਅਵਸ਼ੋ਷ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਤੇ ਕੋਈ ਭਕਤਿ ਨਹੀਂ ਹੋਗੀ (ਸਾਖੀ ਬਾਹਰੀ ਤੀਰਥ-ਦਾਨ-ਪ੍ਰਯਾਕਾਰ ਕੋਈ ਭਕਤਿ ਨਹੀਂ ਹੈ)

ਸੁਆਸਤਿ ਆਥ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥

suasat aath baanee baramaaau ||

ਜਬ ਮਨ ਕੋ ਇਸ ਬਾਤ ਕਾ ਬੋਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਭੀ ਵਹ ਚਮਤਕਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਅੰਤਰਾਤਮਾ ਕੀ ਓਰ ਜਾਤਾ ਹੈ

ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

sat suhaan sadhaa man chaau ||

ਜਿਸਸੇ ਭੀਤਰ ਸੇ ਸਤਿ/ਸ਼ੁਦ੍ਧ ਹੋਨੇ ਕਾ ਸਦਾ ਆਨਂਦ ਔਰ ਆਨਂਦ ਰਹਤਾ ਹੈ

ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣ ਥਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥

kavanu su velaa vakhat kavan kavan thit kavan vaar ||

(ऐਸਾ ਰਮਣੀਯ ਮਨ ਵਿਸ਼ਾਮ ਮੌਂ ਹੈ ਔਰ ਉਸੇ ਕੋਈ ਹੜਬੜੀ ਧਾ ਸਂਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਕਿਸ ਸਮਾਂ, ਕਿਸ ਤਾਰੀਖ ਕੋ, ਕਿਸ ਦਿਨ

ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥

kavan s rutee maahu kavan jit hoaa aakaar ||

ਕਿਸ ਋ਤੂ ਮੌਂ ਔਰ ਕਿਸ ਮਾਸ ਮੌਂ ਮੈਂ ਅਪਨੇ ਭੀਤਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੇ ਪੂਰਿਤਾ/ਏਕਤਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੂਂਗਾ। (ਧਾ ਕਿਸੀ ਵਿਸ਼ਿ਷ਟ ਸਮਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾ ਨਹੀਂ ਕਰਤਾ ਹੈ, ਬਲਿਕਿ ਧੈਰੀ ਕੇ ਸਾਥ ਲਗਾਤਾਰ ਕਾਮ ਕਰਤਾ ਹੈ)

ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥

vel na paieeaa pa(n)ddatee j hovai lekh puraan ||

ਮੈਂ ਵਿਦਾਨ ਬਨ ਜਾਊ ਔਰ ਪੁਸ਼ਟਕੋਂ ਲਿਖੂਂ ਲੇਕਿਨ ਭੀਤਰ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੇ ਮਿਲਨੇ ਕਾ ਜਾਨ/ਅਵਸਰ ਬਾਹਰੀ ਬੁਦ्धਿ ਸੇ ਨਹੀਂ ਆਤਾ।

ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕਰਾਣੁ ॥

vakhat na paio kaadheeaa j likhan lekh kuraan ||

ਸਭੀ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰਿਥਾਂ ਕੋ ਕੋਈ ਪਢ਼ ਔਰ ਲਿਖ (ਜਾ ਸਕਤਾ ਹੈ) ਲੇਕਿਨ ਭੀਤਰ ਕੇ ਭਗਵਾਨ ਸੇ ਮਿਲਨੇ ਕਾ ਮਾਰਗ ਬਾਹਰ ਸੇ ਨਹੀਂ ਆਤਾ ਹੈ

ਬਿਤਿ ਵਾਰ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਵੈ ਰਤਿ ਮਾਹ ਨਾ ਕੇਣੀ ॥

thit vaar naa jogee jaanai rut maahy naa kojee ||

कोई योगी बन सकता है, लेकिन अपने योगिक कृत्यों से उस तिथि-दिन-ऋतु का वर्णन नहीं कर सकता जो आंतरिक परमात्मा के साथ एकता के लिए है। (यह एक सतत प्रक्रिया है जो भीतर होती है)

ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥

jaa karataa siraThee kau saaje aaape jaanai sojee ||

जो अंतरात्मा के बताए रखते पर चलता है, उसे पता चलता है कि मेरे भीतर अच्छाई की अद्भुत रचना के पीछे भगवान का हाथ है

ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥

kiv kar aakhaa kiv saalahee kiau varanee kiv jaanaa ||

मैं अपनी दुर्भावनापूर्ण बुद्धि से ऐसी सुंदर आंतरिक रचना को न तो बना सकता हूँ और
न ही उसकी सराहना कर सकता हूँ, या यहां तक कि समझ भी नहीं सकता

ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੇ ਆਖੈ ਇਕ ਦੁ ਇਕ ਸਿਆਣਾ ॥

naanak aakhan sabh ko aakhai ik dhoo ik siaanaa ||

यद्यपि भ्रष्ट मन द्वारा संचालित मेरी बुद्धि के अपने सांसारिक विचार/चालें हैं

(लेकिन इनमें से कोई भी उस रास्ते पर कभी काम नहीं करता है)

ਵੱਡਾ ਸਾਹਿਬ ਵੱਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥

vaddaa saahib vaddee naiee keetaa jaa kaa hovai ||

मेरे भीतर वास करने वाले भगवान सर्वोच्च हैं, उनका हुक्म / दृष्टि श्रेष्ठ है जो मझमें कोई भी अच्छाई ला सकता है

ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੋ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ ॥੨੧॥

naanak je ko aapau jaanai agai giao na sohai ||21||

और अगर कोई सोचता है कि वह इसे अपनी बुद्धि से कर सकता/सकती है,
तो वह ईश्वरीय गुणों की महिमा की ओर आगे नहीं बढ़ सकता/सकती

ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥

paataalaa paataal lakh aagaasaa aagaas ||

(हमारी दुर्भावनापूर्ण बुद्धि बाहरी दुनिया के चरम को खोजने के लिए अपनी
पूरी कोशिश करती है, लेकिन कभी भी इसका एहसास नहीं होता है) मेरी
विचार प्रक्रिया के भीतर उच्च और उच्च अवस्थाएँ हैं जहाँ मैं सद्गुणों का
अभ्यास कर सकती हूँ, और मन की अनगिनत नीच अवस्थाएँ हैं जहाँ मैं चलती
रहती हूँ विकारों में पड़ना

ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥

oRak oRak bhaal thake vedh kahan ik vaat ||

ऊपर और नीचे जाने की इस निरंतर यात्रा से मन को तभी आराम मिलता है
जब वह आंतरिक दिव्यता को सुनता और स्वीकार करता है

ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੂ ਇਕੁ ਪਾਤੁ ॥

sahas aThaareh kahan katebaa asuloo ik dhaat ||

एक बार जब मेरा मन सृष्टि के बाहरी छोरों को गिनना बंद कर देता है और
आंतरिक दिव्यता को सुनना शुरू कर देता है

ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥

lekhaa hoi ta likheeaai lekhai hoi vinaas ||

ਤਭੀ ਸਾਰੀ ਦੌੜ-ਧੂਪ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ਔਰ ਉਸੇ ਪਤਾ ਚਲਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿਖੇ ਜਾਣਾ ਅਚਾਨਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਵੱਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥ ੨੨॥

naanak vaddaa aakheeaaai aape jaanai aap ||22||

ਇਸਕੇ ਬਾਬੇ ਯਹ ਮਨ ਵਾਸਤਵ ਮੈਂ ਬੁਝਿਮਾਨ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਛੋਟੋਂ ਕੋ ਖੋਜਨੇ ਕੀ ਕੋਥਿਂ ਕਰਨੇ ਕੇ ਬਾਬੇ) ਯਹ ਅਪਨੇ ਭੀਤਰ ਕੀ ਖੋਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਤਾ ਹੈ (ਕਿ ਮੇਰੀ ਅਪਨੀ ਚੇਤਨਾ ਮੈਂ ਕਿਧੂ ਬੁਰਾ ਹੈ ਔਰ ਮੁੜ੍ਹੇ ਇਸੇ ਭੀਤਰ ਸੇ ਮਿਟਾਨੇ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ)

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥

saalaahee saalaeh etee surat na paieeaa ||

ਹਮ ਕੇਵਲ ਬਾਤਾਂ ਸੇ ਈਕਸ਼ੰਗ ਹੁਕਮ/ਸਾਫ਼ੂਣਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ/ਅਨੰਨਿਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਤੇ

ਨਦੀਆ ਅਤੈ ਵਾਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ॥

nadheeeaa atai vaeh paveh samu(n)dh na jaane'eeh ||

ਇਸਕੇ ਲਿਏ ਹਮੇਂ ਅਪਨੀ ਪੂਰੀ ਚੇਤਨਾ ਕੀ ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੈਂ ਉਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲਾਨਾ/ਜਮਾ ਕਰਨਾ ਹੋਗਾ ਜੈਂਦੀ ਨਦਿਆਂ ਸਮੁੰਦਰ ਮੈਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ ਔਰ ਅਪਨੀ ਪਹਚਾਨ ਛੋਡ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ।

ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥

samu(n)dh saeh sulataan girahaa setee maal dhan ||

ਦਿਵਾਂ ਜਾਨ ਕਾ ਸਾਗਰ ਦਿਵਾਂ ਗੁਣਾਂ ਕੇ ਖੜਾਨੇ ਸੇ ਭਰਾ ਹੈ

ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥੨੩॥

keeRee tul na hovanee je tis manahu na veesareh ||23||

जब कोई पूरी विनम्रता और समर्पण के साथ दिव्य हुकम को आत्मसात करता है, तो उसका जीवन अतुलनीय रूप से विशाल हो जाता है

ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

a(n)t na sifatee kahan na a(n)t ||

इस तरह के विनम्र मन को पता चलता है कि शब्दों में भगवान की महिमा का अंत नहीं पाया जा सकता है

ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

a(n)t na karanai dhen na a(n)t ||

मैं कभी भी वह सब कुछ नहीं चुका सकता जो परमेश्वर ने मुझे मेरे भीतर और बाहर प्रदान किया है

ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

a(n)t na vekhan sunan na a(n)t ||

मैं उसे बड़ा कह सकता हूँ/बता सकता हूँ, लेकिन अपने भीतर उसकी महिमा का अंत कभी नहीं पा सकता

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥

a(n)t na jaapai kiaa man ma(n)t ||

मैं उनके द्वारा बनाए गए अपने स्वयं के मन के रहस्यों का अंत भी नहीं पा सकता

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰ ॥

a(n)t na jaapai keetaa aakaar ||

ਮੈਂ ਅਪਨੇ ਭੀਤਰ ਅਸੀਮਿਤ ਸ੍ਰਜਨ (ਵਿਚਾਰਾਂ, ਭਾਵਨਾਓਂ, ਰਚਨਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤਿਆਂ ਆਦਿ) ਕਾ ਅਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਤਾ

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

a(n)t na jaapai paaraavaar ||

ਈਸ਼ਵਰੀਯ ਹੁਕਮ ਮੈਂ ਲੀਨ ਮਨ ਯਹ ਮਹਸੂਸ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਕੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਕਾ ਕੋਈ ਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅੰਤ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥

a(n)t kaaran kete bilalaeh ||

ਹਮ ਮੈਂ ਸੇ ਅਧਿਕਾਂਥ ਅਂਤਹੀਨ ਸੰਕਟ ਮੈਂ ਰਹਤੇ ਹੈਂ ਕਿਧੋਕਿ ਹਮ ਦਿਵਾਂ ਹੁਕਮ/ਸ੍ਰਣਿ ਦੇ ਅਤ ਕੋ ਖੋਜਨੇ ਕੀ ਕੋਝਿਸ਼ ਕਰਨੇ ਪਰ ਅਧਿਕ ਧਾਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਤੇ ਹੈਂ

ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥

taa ke a(n)t na paae jaeh ||

ਲੇਕਿਨ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਔਰਾਂ ਤਕੋਂ ਮੈਂ ਉਲੜੇ ਹੁਏ ਹਮ ਯਹ ਮਹਸੂਸ ਕਰਨੇ ਮੈਂ ਵਿਫਲ ਰਹਤੇ ਹੈਂ ਕਿ ਹਮ ਇਸੇ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਤੇ

ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

eh a(n)t na jaanai koi ||

ਵਾਸਤਵ ਮੈਂ ਹਮੈਂ ਯਹ ਅੰਤਿਮ ਬਾਤ ਸਮਝ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਆਤੀ, ਕਿ

ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥

bahutaa kaheeaai bahutaa hoi ||

ਜਿਤਨਾ ਅਧਿਕ ਹਮ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਉਸਕੀ ਰਚਨਾ/ਹੁਕਮ ਕਾ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਨੇ ਕਾ
ਪ੍ਰਯਾਸ ਕਰਤੇ ਹੈਂ, ਤਤਨਾ ਹੀ ਕਹਨੇ/ਅਨਵੇ਷ਣ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਬਚਾ ਹੈ

ਵੱਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਉੱਚਾ ਥਾਉ ॥

vaddaa saahib uoochaa thaau ||

ਜੋ ਹੁਕਮ ਕੋ ਸੀਕਾਰ ਕਰਤਾ ਹੈ/ਜੀਤਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਪਤਾ ਚਲਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਭੀਤਰ
ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਭਗਵਾਨ ਰਹਤੇ ਹੈਂ, ਔਰ ਵਹ ਉਨਕਾ ਸਰੋਚਚ/ਸੁਦੂਰਤਮ ਆਸਨ ਹੈ

ਉੱਚੇ ਉਪਰਿ ਉੱਚਾ ਨਾਉ ॥

uooche upar uoochaa naau ||

ਔਰ ਜੈਸਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨਕੇ ਹੁਕਮ / ਦਿਸ਼ਾਓਂ ਕੋ ਅਪਨੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਕਿਧਾ ਪਰ ਰਖਤਾ
ਹੂਂ, ਮੈਂ ਭੀ ਸ਼ੁਦਧ (ਉਚਚ ਚੇਤਨਾ) ਬਨ ਜਾਤਾ ਹੂਂ

ਏਵੱਡੁ ਉੱਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥

evadd uoochaa hovai koi ||

ਇਸ ਤਰਹ ਜਾਬ ਮੈਂ ਦਿਵ ਗੁਣੋਂ ਮੈਂ ਰਹਕਰ ਆਂਤਰਿਕ ਸ਼ੁਦਧਤਾ (ਚੇਤਨਾ ਮੈਂ ਵ੃ਢਿ) ਪ੍ਰਾਪਤ
ਕਰਤਾ ਹੂਂ

ਤਿਸੁ ਉੱਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥

tis uooche kau jaanai soi ||

ਮੈਂ ਭੀਤਰ ਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਪਹਚਾਨਤਾ ਹੂਂ ਔਰ ਉਸਮੇਂ ਵਿਲੀਨ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੂਂ

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥

jevadd aap jaanai aap aap ||

ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਲੇ਷ਣ ਔਰ ਸੁਧਾਰ ਕੇ ਮਾਧਿਮ ਦੇ ਹਮ ਉਸੀ ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੀ ਏਕ
ਛਵਿ ਦੇ ਰੂਪ ਮੌਂ ਤਠਤੇ ਔਰ ਬਢ਼ਤੇ ਹੋਏ

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥੨੪॥

naanak nadharee karamee dhaat ||24||

ਐਸਾ ਸਦਾਚਾਰੀ ਮਨ ਹੁਕਮ ਕੋ ਆਤਮਸਾਤ ਕਰਨੇ ਔਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨੇ ਕੀ ਆਂਤਰਿਕ
ਭਗਵਾਨ ਕਾ ਸਰੋਚਚ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮਾਨਤਾ ਹੈ

ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ॥

bahutaa karam likhiaa naa jai ||

ਜਾਬ ਹਮ ਦੈਵੀਗੁਣਾਂ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਕੀ ਅਪਨੇ ਭੀਤਰ ਲਿਖ ਦੇਤੇ ਹੋਏ ਤੋ ਵਹ ਕਭੀ ਨਹੀਂ
ਜਾਤਾ

ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥

vaddaa dhaataa til na tamai ||

ਭੀਤਰ ਕਾ ਸਰੋਚਚ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸੀ ਭੀ ਝੱਚਾ ਦੇ ਰਹਿਤ ਹੈ (ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇ ਲਿਏ
ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਕੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ)। ਜੋ ਉਨਮੈਂ ਵਿਲੀਨ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਵਹ ਐਸੀ ਸਭੀ ਅਪੇਕ਼ਾਏਂ
ਭੀ ਛੋਡ ਦੇਤਾ ਹੈ

ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰ ॥

kete ma(n)geh jodh apaar ||

ਏਕਤਾ ਦੀ ਰਾਹ ਪਰ ਚਲਤੇ ਹੁਏ ਵੇਂ ਕੇਵਲ ਆਂਤਰਿਕ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਹਾਦੁਰ
ਸੇਨਾਨੀ ਹੋਨੇ ਕੀ ਸ਼ਕਤਿ ਮਾਂਗਤੇ ਹੋਏ

ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ketiaa ganat nahee veechaar ||

ਵੇ ਅਪਨੇ ਜੀਵਨ ਮੌਜੂਦਾਂ ਕੋ ਲਾਗੂ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਕਭੀ ਭੀ ਗਣਨਾ ਮੌਜੂਦਾਂ ਪਢ़ਤੇ
(ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਧੂ ਹਾਸਿਲ ਕਿਯਾ ਹੈ)

ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥

kete khap tuTeh vekaar ||

ਉਨਕਾ ਦ੍ਰਢ ਨਿਸ਼ਚਿ ਅਨਗਿਨਤ ਦੋਬੋਂ ਕੋ ਤਾਗ ਦੇਤਾ ਹੈ

ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥

kete lai lai mukar paeh ||

ਆਨਤਰਿਕ ਸਤਿਤਾ/ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਕੀ ਓਰ ਚਲਨੇ/ਆਗੇ ਬਢਨੇ ਦੇ ਐਸਾ ਮਨ ਦੈਵੀਅ ਗੁਣਾਂ
ਕਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਔਰ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਮੁਖ ਹੋਤਾ ਰਹਤਾ ਹੈ।

ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥

kete moorakh khaahee khaeh ||

ਉਨਕਾ ਸੰਕਲਪ ਦ੍ਰੇ਷ਪੂਰਣ ਮਨ ਕੀ ਆਨਤਰਿਕ ਮੂਰਖਤਾ ਕੋ ਖਾ ਜਾਤਾ (ਸਮਾਪਤ) ਕਰ
ਦੇਤਾ ਹੈ

ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥

ketiaa dhookh bhookh sadh maar ||

ਵੇ ਅਪਨੀ ਆਂਤਰਿਕ ਪੀਡਾ ਕੇ ਕਾਰਣ ਕੇ ਰੂਪ ਮੌਜੂਦਾਂ ਦੇ ਦਿਵਾਂ ਦੀ ਅਲਗਾਵ ਕੋ ਮਹਸੂਸ
ਕਰਤੇ ਹੈਂ, ਉਸ ਦੂਰੀ ਕੋ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨੇ ਦੀ ਭੂਖ/ਆਵਥਕਤਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਤੇ ਹੈਂ।
ਔਰ ਉਸਕੇ ਲਿਏ ਵੇ ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਦਦ ਮਾਂਗਤੇ/ਮਾਂਗਤੇ ਹੈਂ

ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥

eh bh dhaat teree dhaataar ||

ਆਤਮਵਿਸ਼ਲੇ਷ਣ ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਈਸ਼ਵਰੀਯ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਧਨ ਉਪਹਾਰ ਭੀ ਆਂਤਰਿਕ ਭਗਵਾਨ ਕਾ
ਉਪਹਾਰ ਹੈ

ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥

ba(n)dh khalaasee bhaanai hoi ||

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਈਸ਼ਵਰੀਯ ਹੁਕੂਮ ਮੈਂ ਰਹਕਰ ਮਨ ਸਵਾਂ ਕੋ ਵਿਕਾਰੋਂ ਕੇ ਬੰਧਨਾਂ ਦੇ ਮੁਕਤ ਕਰ
ਲੇਤਾ ਹੈ

ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

hor aakh na sakai koi ||

ਕੋਈ ਭੀ ਵਿਕਾਰ/ਦੁਰਭਾਵਨਾਪੂਰਣ ਵਿਚਾਰ ਐਸੇ ਮਨ ਕੋ ਬੁਰਾਈ ਕੀ ਓਰ ਨਹੀਂ ਖੀਂਚ
ਸਕਤੇ

ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥

je ko khaik aakhan pai ||

ਅਗਰ ਕੋਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਅੰਦਰ ਯਾ ਬਾਹਰ ਸੇ ਆਨੇ ਕੀ ਕੋਥਿਅਕ ਕਰਤੀ ਹੈ

ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥

oh jaanai jeteeaa muh khai ||

ਯਹ ਦ੍ਰਢ ਸੰਕਲਘ/ਪੁਣਘ ਮਨ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਕਾ ਸਾਮਨਾ ਕਰਤਾ ਹੈ

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥

aape jaanai aape dhei ||

ਜਬ ਐਸਾ ਮਨ ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ / ਸੀਖਤਾ ਹੈ ਔਰ ਇੰਦ੍ਰਿਯਾਂ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਕੀ
ਸ਼ਕਤਿ ਵਿਤਰਿਤ ਕਰਤਾ ਹੈ

આખહિ સિ ભિ કેટી કેટિ ॥

aakheh s bh keiee kei ||

વે સભી ઇંદ્રિયાં (ચેતના કી અસંખ્ય અવસ્થાએં) ભી દિશાઓં કો કહતી/વ્યાયામ
કરતી હૈનું

જિસ નો બખસે સિફતિ સાલાહ ॥

jis no bakhase sifat saalaeh ||

ઈશ્વરીય ગુણોં કો આત્મસાત કરકે વિકારોં સે બચા હુઆ મન

નાનક પાતિસાહી પાતિસાહુ ॥૨૫॥

naanak paatisaahee paatisaahu ||25||

ભીતર કે રાજ્ય કા ગુણી સપ્નાટ હૈ (અબ પ્રલોભનોં ઔર દોષોં કા દાસ નહીં હૈ)

અમુલ ગુણ અમુલ વાપાર ॥

amul gun amul vaapaar ||

યહ આંતરિક સપ્નાટ અનમોલ આંતરિક વ્યાપાર કે માધ્યમ સે અનમોલ ગુણોં કો
પ્રાપ્ત કરતા હૈ (પુણ્ય અર્જિત કરને કે લિએ દોષોં કો દૂર કરતા હૈ)

અમુલ વાપારીએ અમુલ ભંડાર ॥

amul vaapaare'e amul bha(n)ddaar ||

અનમોલ વે હૈનું જો ગુણોં કા વ્યાપાર (વ્યાયામ) કરકે અપને ભીતર સદ્ગુણોં કા
અનમોલ ભણડાર (પ્રેરણ) બન જાતે હૈનું।

ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥

amul aaveh amul lai jaeh ||

ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਧਤਾ ਕੀ ਓਰ ਧਾਨ ਦੇਨੇ ਸੇ ਵਾਕਿ ਭੀਤਰ ਕੇ ਅਨਮੋਲ ਭਗਵਾਨ ਕੇ
(ਕਰੀਬ) ਆਤਾ ਹੈ ਔਰ ਉਸਦੇ ਅਨਮੋਲ ਗੁਣਾਂ ਕੋ ਛੀਨ ਲੇਤਾ ਹੈ

ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥

amul bhai amulaa samaeh ||

ऐਸਾ ਮਨ ਬਹੁਮੂਲ੍ਯ ਦੈਵੀਧ ਗੁਣਾਂ ਕੇ ਲਿਏ ਏਕ ਅਂਤਹੀਨ ਪਸਾਂਦ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੋ
ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਧਤਾ ਮੌਂ ਵਿਲੀਨ ਰਹਤਾ ਹੈ

ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥

amul dharam amul dheebaan ||

ऐਸਾ ਮਨ ਲਗਾਤਾਰ ਆਂਤਰਿਕ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਬਹੁਮੂਲ੍ਯ ਜਾਨ ਕਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਤਾ ਹੈ ਔਰ
ਜੀਵਨ ਕੇ ਅਪਨੇ ਨਿਰਧਾਰਾਂ ਕੇ ਲਿਏ ਬਹੁਮੂਲ੍ਯ ਦਿਵਧ ਨਿਆਲਿਆ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਤਾ ਹੈ

ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

amul tul amul paravaan ||

ਇਸ ਆਂਤਰਿਕ ਦਰਬਾਰ ਮੌਂ ਮਨ ਅਪਨੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕਾ ਵਿਸ਼ਲੇ਷ਣ/ਸਾਂਤੁਲਨ ਕਰਤਾ ਹੈ, ਔਰ ਅਚਛੇ
ਕੇ ਲਿਏ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਕਿਧਾ ਮੌਂ ਸੁਧਾਰ/ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਤੇ ਹੁਏ ਭੀਤਰ ਅਨਮੋਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਕਰਤਾ ਹੈ

ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

amul bakhasees amul neesaan ||

ਇਸ ਤਰਹ ਯਹ ਆਂਤਰਿਕ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਕ੃ਪਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਔਰ ਭੀਤਰ ਦੇ ਸਤਧ/
ਸੁਦਧ ਹੋਨੇ ਕੇ ਅਨਮੋਲ ਸਂਕੇਤ/ਮੰਜ਼ਿਲ ਕੀ ਓਰ ਆਗੇ ਬਢਤਾ ਹੈ

ਅਮੁਲ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲ ਫਰਮਾਣੁ ॥

amul karam amul furamaan ||

ਆਤਮਜ਼ਾਨ ਕਾ ਯਹ ਮਾਰਗ ਅਨਸੀਲ ਜਾਨ ਔਰ ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਹੁਕਮ/
ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦ੍ਰਾਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥

amulo amul aakhiaa na jai ||

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੈਵੀਅ ਗੁਣਾਂ ਪਰ ਕਾਰਧ ਕਰਨੇ ਸੇ ਮਨ ਅਧਿਕ ਮੂਲਧਵਾਨ ਹੋਤਾ ਜਾਤਾ ਹੈ।
ਮਨ ਕੀ ਐਸੀ ਅਵਸਥਾ ਸ਼ਬਦਾਂ ਸੇ ਪਰੇ ਹੈ

ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

aakh aakh rahe liv lai ||

ਬਹੁਤ ਸੇ ਐਸੇ ਹੈਂ ਜੋ ਕੇਵਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਸੇ ਸਾਬ ਕੁਛ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨੇ ਕੀ ਕੌਣਿਅਤ ਕਰਤੇ ਹੈਂ

ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣੁ ॥

aakheh vedh paaTh puraan ||

ਅਸੰਖਾ ਬਾਤੂਨਿਧੀਓਂ ਨੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਮੈਂ ਭਾਰੀ ਮਾਤਰਾ ਮੈਂ ਜਾਨ ਲਿਖਾ ਹੈ

ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣੁ ॥

aakheh paRe kareh vakhiaan ||

ਔਰ ਉਨ ਕਿਤਾਬਾਂ ਮੈਂ ਜੋ ਲਿਖਾ ਹੈ, ਉਸਕੇ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਬਾਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਹੈਂ

આખહિ બરમે આખહિ ઇંદ ॥

aakheh barame aakheh i(n)dh ||

કઈ જ્ઞાન કે નિર્માતા હોને કા ઢોંગ કરતે હું ઔર કઈ અપની બાતોં/બાતોં મેં હી સ્વર્ગ કે રાજા બન જાતે હું

આખહિ ગોપી તૈ ગોવિંદ ॥

aakheh gopee tai govi(n)dh ||

બાતોં હી બાતોં મેં બહુતોં કો દેવતા ઔર બહુતોં કો ઉનકા શિષ્ય બના દિયા હૈ

આખહિ ઈસર આખહિ સિધ ॥

aakheh ieesar aakheh sidh ||

બાતૂની દુનિયા કે રખવાલે ઔર હર ચીજ મેં નિપુણ હોને કા દાવા કરતે હું

આખહિ કેટે કીતે બુધ ॥

aakheh kete keete budh ||

બાતોં હી બાતોં મેં બહુત સે લોગ સબસે તેજ દિમાગ (પ્રબુદ્ધ) હોને કા દાવા કરતે હું

આખહિ દાનવ આખહિ દેવ ॥

aakheh dhaanav aakheh dhev ||

બાતચીત મેં હમ કિસી કો શૈતાન તો કિસી કો ફરિશ્તા સાબિત કર સકતે હું

આખહિ સુરિ નર મુનિ જન સેવ ॥

aakheh sur nar mun jan sev ||

બાતોં કે ખોખલે દાવે લોગોં કો સાધૂ-સંત કહલાને વાલોં કી સેવા કરવા સકતે હું

ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥

kete aakheh aakhan paeh ||

ऐसे बहुत से बातूनी शब्दों के द्वारा भीतर से सत्य/शुद्ध होने का प्रयास करते हैं

ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥

kete keh keh uTh uTh jaeh ||

और अधिकांश अपना पूरा जीवन ऐसी ही खोखली बातों में व्यतीत कर देते हैं

ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥

ete keete hor kareh ||

और भी आ सकते हैं जो इसी तरह का दावा करते हैं

ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥

taa aakh na sakeh keiee kei ||

फिर भी यह तथ्य बना रहता है कि आन्तरिक ज्ञान/सत्यत्व की स्थिति को
केवल बातों से प्राप्त नहीं किया जा सकता है

ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥

jevadd bhaavai tevadd hoi ||

आपको अपने आप को वैसा ही बनना/रूपांतरित करना होगा जैसा कि
आपके भीतर का भगवान बनना चाहता है (कोई अन्य तरीका नहीं है)

ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

naanak jaanai saachaa soi ||

इस तरह आप दिव्य स्व को महसूस करते हैं

ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜ੍ਹ ॥

je ko aakhai boluvigaaR ||

लेकिन अगर कोई अभी भी अपने अहंकार में अपने सांसारिक ज्ञान के साथ
इसे प्राप्त करने का दावा करने की कोशिश करता है

ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੬॥

taa likheeaai sir gaavaaraa gaavaar ||26||

यह मूर्खता की पराकाष्ठा है और इससे कम कुछ नहीं। (सांसारिक बुद्धिमान
अहंकार आत्म-साक्षात्कार के रास्ते में मदद नहीं करता है)

ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥

so dhar kehaa so ghar kehaa jit beh sarab samaale ||

अहंकार को छोड़कर, मन अपने हुकम / दिशाओं के माध्यम से भगवान के घर
/ सीट की खोज / खोज शुरू कर देता है

ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥

vaaje naadh anek asa(n)khaa kete vaavanahaare ||

उस आंतरिक दिव्यता को ध्यान में रखते हुए हमारे अनगिनत विचार दिव्य
हुकम को प्रतिध्वनित/अभ्यास करने लगते हैं

ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

kete raag paree siau kaheejan kete gaavanahaare ||

भीतर का दिव्य हमें भीतर से कई कोमल / सरल दिशाओं के माध्यम से
मार्गदर्शन करता है और हमारा मन सद्गुणों से विनीत होकर उन्हें भीतर गाने /
लागू करने लगता है

गावहि तुहने पउण्ह पाणी बैसंतरु गावै राजा परमु दुआरे ॥

gaaveh tuhano paun paanee baisa(n)tar
gaavai raajaa dharam dhuaare ||

संपूर्ण बाहरी प्राकृतिक तत्वों की तरह जो प्राकृतिक नियमों के साथ तालमेल बिठाकर काम करते हैं, ईश्वरीय गुणों में लीन मन खुद को अंदर के भगवान के हुक्म / कानून के लिए गाता / समर्पण करता है।

गावहि चितु गुपतु लिखि जाणहि लिखि लिखि परमु वीचारे ॥

gaaveh chit gupat likh jaaneh
likh likh dharam veechaare ||

ऐसा मन ईश्वरीय हुक्म (धरम) का अभ्यास करके इसे बदलने के लिए आंतरिक स्व के छिपे हुए पक्ष पर गाता / काम करता है।

गावहि ईसरु बरमा देवी सोहनि सदा सवारे ॥

gaaveh ieesar baramaa dhevee sohan sadhaa savaare ||

वह प्रबुद्ध मन हमेशा हमारे भीतर ईश्वरीय गुणों को बनाने, पोषण करने और उनकी रक्षा करने वाली दिव्य बुद्धि के साथ सुधार करके आंतरिक आत्म को सुशोभित करने के लिए गाता / काम करता है।

गावहि इंदि इदासाणि बैठे देवतिआ दरि नाले ॥

gaaveh i(n)dh idhaasan baiThe dhevatiia dhar naale ||
दिव्य हुक्म का गायन/कार्यान्वयन, मन दिव्य गुणों के साथ उच्च चेतना के आंतरिक सिंहासन पर बैठता है (यह अंदर एक स्वर्ग पर शासन करता है)

गावहि सिय समाधी अंदरि गावनि साप विचारे ॥

gaaveh sidh samaadhee a(n)dhar gaavan saadh vichaare ||

ऐसा प्रबुद्ध मन ईश्वरीय ज्ञान पर चिंतन करके गाता / पूर्णता प्राप्त करता है।

यह दैवीय हुक्म का प्रयोग करके अपने आप को भीतर से परिपूर्ण करता
रहता है

गावनि जड़ी सड़ी संडेखी गावहि वीर करारे ॥

gaavan jatee satee sa(n)tokhee gaaveh veer karaare ||

ऐसा प्रबुद्ध मन वास्तविक पवित्रता, दान, संतोष का गान/अभ्यास करता है और अपने
भीतर के द्वेष और दुर्गुणों से निरंतर संघर्ष करता हुआ वास्तविक योद्धा बन जाता है।

गावनि पंडित पञ्चनि रखीसर जुगु जुगु वेदा नाले ॥

gaavan pa(n)ddit paRan rakheesar jug jug vedhaa naale ||

एक प्रबुद्ध मन आंतरिक स्व को लगातार बदलने के लिए दिव्य ज्ञान पर अध्ययन और
चिंतन करके हुक्म गाता / लागू करता है।

गावहि मेहणीआ मनु मेहनि सुरगा मछ पटिआले ॥

gaaveh mohaneaa man mohan suragaa machh piaale ||

दैवीय गुणों में गाना/जीना ऐसे मन की समग्रता हमेशा गुणों/अच्छाई के प्रति
आकर्षित/समर्पित होती है

गावनि रतन उपाए तेरे अठसठि तीरथ नाले ॥

gaavan ratan upaae tere aThasaTh teerath naale ||

दैवीय हुक्म को गाने/निष्पादित करने से दैवीय ज्ञान के अनमोल रत्नों का निर्माण
होता है, और यह ज्ञान भीतर के द्वेष को दूर करने का तीर्थ बन जाता है

गावहि जैय महाबल सुरा गावहि खाणी चारे ॥

gaaveh jodh mahaabal sooraa gaaveh khaanee chaare ||

ईश्वरीय हुकम का गायन/कार्यान्वयन करने से सारा मन भीतर की बुराइयों के खिलाफ वीर सेनानी बन जाता है।

गावहि खंड मंडल वरभंडा करि करि रखे पारे ॥

gaaveh kha(n)dd ma(n)ddal varabha(n)dhaa kar kar rakhe dhaare ||

दैवीय हुकम का गायन/व्यायाम करने से हमारे सभी व्यक्तिगत विचार, उनका संग्रह और संपूर्ण मन ईश्वरीय विधान में लीन हो जाता है

सेई तुधुनो गावहि जै तुयु भावनि

रते तेरे भगत रसाले ॥

seeee tudhuno gaaveh jo tudh bhaavan

rate tere bhagat rasaale ||

दैवीय हुकम को गाते/सुनते हुए हम दैवीय प्रेम, भक्ति और दैवीय गुणों के सार में ओत-प्रोत रहते हैं

हरि केते गावनि से मै चिति न आवनि

नानकु किआ वीचारे ॥

hor kete gaavan se mai chit na aavan naanak kiaa veechaare ||

जो आंतरिक परमात्मा को गाते/सुनते हैं, वे अहंकार को अपने विचारों में प्रवेश नहीं करने देते। मैं उनकी मनःस्थिति को कैसे समझ सकता हूँ?

ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

soiee soiee sadhaa sach saahib saachaa saachee naiee ||

ਵੇ ਹਮੇਂਥਾ ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਰ ਧਾਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਤੇ ਹਨ ਜੋ ਅਪਨੇ ਸਤਤ / ਅਚੂਕ ਹੁਕਮ
ਕੇ ਸਾਥ ਹਮੇਂਥਾ ਕੇ ਭੀਤਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥

hai bhee hosee jai na jaasee rachanaa jin rachaaiee ||

ਵੇ ਹਮੇਂਥਾ ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਮੌਜੂਦ ਰਹਤੇ ਹਨ ਜਿਸਕੇ ਅਨੁਸਰਣ ਸੇ ਏਕ ਸਤਿਗਾਦੀ/ਪ੍ਰਬੁਦਧ
ਆਤਮਾ ਕਾ ਨਿਰਮਾਣ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਡੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ

ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥

ra(n)gee ra(n)gee bhaatee kar kar jinasee

maiaa jin upaiee ||

ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਪਰ ਧਾਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਨੇ ਕੇ ਕਾਰਣ ਵੇ ਮਾਧਾ/ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਵਿਭਿੰਨ ਰੰਗਾਂ/
ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਸੇ ਬਚ ਜਾਤੇ ਹਨ

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

kar kar vekhai keetaa aapanaa jiv tis dhee vaddiaaiee ||

ਜੈਸਾ ਕਿ ਵੇ ਅਪਨੇ ਭੀਤਰ ਐਸੀ ਸੁਂਦਰਤਾ ਕੋ ਬਨਾਨੇ ਔਰ ਉਸਕੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨੇ ਮੌਜੂਦ ਹੁਏ
ਹਨ ਜੋ ਵਾਸਤਵ ਮੌਜੂਦ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਆਸ਼ੀਰਵਦ ਹੈ

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

jo tis bhaavai soiee karasee hukam na karanaa jaiee ||

ਵੇ ਵਹੀ ਕਰਤੇ ਹਨ ਜੋ ਆਂਤਰਿਕ ਭਗਵਾਨ ਪਸੰਦ ਕਰਤੇ ਹਨ/ਚਾਹਤੇ ਹਨ। ਵੇ ਕਭੀ ਭੀ ਅਂਤਰਾਤਮਾ
ਕੀ ਆਵਾਜ ਕੋ ਦਬਾਨੇ ਕੀ ਕੋਥਿਥ ਨਹੀਂ ਕਰਤੇ

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ

ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੨੭॥

so paatisaahu saahaa paatisaahib naanak rahan rajae ||27||

इस प्रकार आंतरिक परमात्मा के अनुसार जीने से राजाओं के राजा बन जाते हैं (शरीर, मन और चेतना के शासक। दोषों और प्रलोभनों की गुलामी से मुक्त)

**ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ
ਪਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥**

mu(n)dhaa sa(n)tokh saram pat jholee
dhiaan kee kareh bibhoot ||

आंतरिक दिव्यता के अनुसार जीने से हमें वास्तविक संतोष प्राप्त होता है जिसके माध्यम से हम ईश्वरीय गुणों के सम्मान को प्राप्त करने के लिए कड़ी मेहनत करते हैं, और हम अंतरात्मा/दिव्यता की आंतरिक आवाज पर ध्यान केंद्रित करके जीते हैं।

ਖਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥

khi(n)thaal kaal kuaaree kaiaa jugat dda(n)ddaa parateet ||

भौतिक जीवन की नश्वरता को याद करते हुए हम अपने आप को दोषों से मुक्त करते हैं, और हमेशा भीतर से प्राप्त होने वाली दिव्य बुद्धि पर विश्वास करते हैं।

ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥

aaiee pa(n)thee sagal jamaatee man jeetai jag jeet ||

हम सभी के साथ समान व्यवहार करने के सर्वोच्च मार्ग का अनुसरण करते हैं, अपने स्वयं के मन पर विजय प्राप्त करते हैं जिससे विचारों, भावनाओं और भावनाओं की सभी आंतरिक दुनिया पर विजय प्राप्त होती है।

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

aadhes tisai aadhes ||

हमें आंतरिक परमात्मा के प्रति समर्पण करना चाहिए

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗ ਜੁਗ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥

aadh aneel anaadhb anaahat
jug jug eko ves ||28||

ਏਕਮਾਤਰ, ਅਪਰਿਵਰ्तਨੀਯ, ਸ਼ਾਸ਼ਵਤ ਔਰ ਬੇਦਾਗ ਭਗਵਾਨ ਜੋ ਹਮਾਰੀ ਅੰਤਰਾਤਮਾ ਕੀ
ਆਵਾਜ ਹੈਂ

ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ॥

bhugat giaoan dhiaa bha(n)ddaaran ghaT ghaT vaajeh naadh ||
ਦਿਵਾਂ ਬੁਝਿ ਹਮੇਂ ਅਪਨੇ ਲਾਭ ਕੇ ਲਿਏ ਦਿਵਾਂ ਗੁਣਾਂ ਕੇ ਲਿਏ ਕਾਮ ਕਰਤੀ ਹੈ। ਜਬ ਹਮ ਐਸਾ
ਕਰਤੇ ਹੈਂ, ਤੋ ਹਮਾਰੇ ਆਂਤਰਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਕਾ ਹਰ ਹਿੱਸਾ ਦਿਵਾਂ ਹੁਕਮ ਸੇ ਗੁੰਜਤਾ ਹੈ

ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥

aap naath naathee sabh jaa kee ridh sidh avaraa saadh ||
ਆਂਤਰਿਕ ਈਸ਼ਵਰ ਕਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਤੇ ਹੁਏ ਹਮ ਅਪਨੇ ਸ਼ਵਯਾਂ ਕੇ ਆਂਤਰਿਕ ਸ਼ਵ ਕੇ ਐਥੇ
ਸ਼ਵਾਮੀ ਬਨ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਤਥ ਹਮਾਰੀ ਪੂਰੀ ਚੇਤਨਾ ਪਰ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਐਸੀ ਚੇਤਨਾ
ਕੋ ਪਤਾ ਚਲਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭੀ ਬਾਹਰੀ (ਭਰਮ) ਸ਼ਕਤਿ ਔਰ ਪੂਰਣਤਾ ਕੇਵਲ ਦੁਰਭਾਵਨਾਪੂਰ੍ਣ
ਮਨ ਕਾ ਭੋਜਨ ਹੈ

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ ॥

sa(n)jog vijog dhui kaar chalaaveh lekhe aaveh bhaag ||
ਏਸੀ ਚੇਤਨਾ ਈਸ਼ਵਰੀਯ ਗੁਣਾਂ ਮੌਲੀਨ ਹੋਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਔਰ ਭੀਤਰ ਸੇ ਦੋਬੋਂ ਸੇ ਛੁਟਕਾਰਾ
ਪਾਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਨਿਰੰਤਰ ਕਾਮ ਕਰਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਫ਼ ਯਹ ਅਪਨੇ ਲਿਏ ਏਕ ਸੁਨਦਰ ਭਾਗ
ਕਾ ਨਿਰਾਸਾ ਕਰਤਾ ਹੈ

આદેસુ તિસૈ આદેસુ ॥

aadhes tisai aadhes ||

हमें आंतरिक परमात्मा के प्रति समर्पण करना चाहिए

આદિ અનીલુ અનાદિ અનાહતિ

જુગુ જુગુ એકો વેસુ ॥૨૯॥

aadh aneel anaadh anaahat

jug jug eko ves ||29||

एकमात्र, अपरिवर्तनीय, शाश्वत और बेदाग भगवान जो हमारी अंतरात्मा की आवाज हैं

એકા માઈ જુગત વિઆઈ તિનિ ચેલે પરવાણુ ॥

ekaa maiee jugat viaaiee tin chele paravaan ||

दिव्य बुद्धि की आवाज हमेशा हमारे भीतर बजती है। जो इसका पालन करते हैं वे ही वास्तविक ज्ञानी हैं।

ઇકુ સંસારી ઇકુ ભંડારી ઇકુ લાએ દીબાણુ ॥

eik sa(n)saaree ik bha(n)ddaaree ik laae dheebaan ||

यह दिव्य बुद्धि दिव्य गुणों की दुनिया का निर्माण करती है, उनका पोषण करती है/संरक्षित करती है और हमारे भीतर अच्छे और बुरे के बीच अंतर करने में हमारी मदद करती है।

જિવ તિસુ ભાવૈ તિવૈ ચલાવૈ જિવ હોવૈ ફુરમાણુ ॥

jiv tis bhaavai tivai chalaavai jiv hovai furamaan ||

अंतरात्मा की इच्छा के अनुसार, यह आवाज हमें ईश्वरीय हुक्म के अनुसार सत्यता के मार्ग पर चलाती है

ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥

oh vekhai onaa nadhar na aavai bahutaa eh viddaan ||

और इस दैवीय बुद्धि का एक बड़ा काम यह है कि जब यह किसी भी बुरे/ कमज़ोर विचार के सामने आती है तो इसे हमारी चेतना से दूर कर देती है।

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

aadhes tisai aadhes ||

हमें आंतरिक परमात्मा के प्रति समर्पण करना चाहिए

**ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ
ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥**

aadh aneel anaadh anaahat

jug jug eko ves ||30||

एकमात्र, अपरिवर्तनीय, शाश्वत और बेदाग भगवान जो हमारी अंतरात्मा की आवाज हैं

ਆਸਣ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ॥

aasan loi loi bha(n)dhaar ||

ईश्वरीय हुकम के अनुसार जीने से ईश्वरीय ज्ञान के अनंत खजाने के स्थान विकसित होते हैं

ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥

jo kichh paiaa su ekaa vaar ||

और यह अंतहीन ज्ञान भीतर के एकमात्र दिव्य हुकम/विवेक के माध्यम से प्राप्त होता है

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥

kar kar vekhai sirajanahaar ||

ਇਸ ਜਾਨ ਕੋ ਆਤਮਸਾਤ ਕਰਨੇ ਔਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨੇ ਸੇ ਹਮ ਭੀਤਰ ਕੇ ਭਗਵਾਨ ਕੋ
ਪਹਚਾਨਨੇ ਹੈਂ

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥

naanak sache kee saachee kaar ||

ਈਸ਼ਵਰੀਯ ਜਾਨ ਕੋ ਆਤਮਸਾਤ ਕਰਨਾ ਔਰ ਉਸਕੀ ਓਰ ਧਿਆਨ ਦੇਨਾ ਹੀ ਆਂਤਰਿਕ
ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਵਾਸਤਵਿਕ ਸੇਵਾ ਹੈ

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

aadhes tisai aadhes ||

ਹਮੈਂ ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਏ

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥

aadh aneel anaadhd anaahat

jug jug eko ves ||31||

ਏਕਮਾਤਰ, ਅਪਰਿਵਰਤਨੀਯ, ਸ਼ਾਸ਼ਵਤ ਔਰ ਬੇਦਾਗ ਭਗਵਾਨ ਜੋ ਹਮਾਰੀ ਅੰਤਰਾਤਮਾ ਕੀ
ਆਵਾਜ਼ ਹੈਂ

ਇਕ ਦੂ ਜੀਭੋਂ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥

eik dhoo jeebhau lakh hoh lakh hoveh lakh vees ||

ਧਦਿ ਕੇਵਲ ਬਾਤਾਂ ਸੇ ਹੀ ਕੁਛ ਵਾਸਤਵਿਕ ਹੋ ਸਕਤਾ ਹੈ ਤੋ ਹਮਾਰੀ ਇਕ ਜੀਭ ਕੋ
ਦੋ, ਲਾਖ ਯਾ ਲਾਖਾਂ ਜੀਭਾਂ ਸੇ ਬਦਲ ਦਿਯਾ ਜਾਏ

ਲਖ ਲਖ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥

lakh lakh geRaa aakhe'eeh ek naam jagadhees ||

और उन सभी के साथ हम लगातार कुछ विशिष्ट शब्दों/शब्दों का जाप/दोहराव करते हैं (ऐसे यांत्रिक दोहराव से कुछ भी अच्छा नहीं होता है)

ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥

et raeh pat pavaReeaa chaReeaai hoi ikees ||

आंतरिक ज्ञान के मार्ग पर हमें दिव्य गुणों का प्रयोग करके आंतरिक परिवर्तन की सीढ़ी पर चढ़ने की आवश्यकता है ताकि अंततः आंतरिक दिव्यता में विलीन हो सकें।

ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥

sun galaa aakaas kee keeTaa aaiee rees ||

लेकिन हम केवल ऐसे परिवर्तन के बारे में सुनते/पढ़ते हैं, उत्साहित होते हैं और केवल विकारों में दबे हुए अपने आंतरिक आत्म पर काम किए बिना इसे प्राप्त करने की इच्छा रखते हैं।

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ ॥੩੨॥

naanak nadharee paieeaai kooRee kooRai Thees ||32||

हम यह भूल जाते हैं कि आंतरिक परमात्मा के साथ एकता की कृपा केवल उनके शब्दों पर ध्यान देने से ही प्राप्त होती है। और केवल शब्दों के जप/पुनरावृत्ति से ऐसे जीवन की आशा करना व्यर्थ है

ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥

aakhan jor chupai neh jor ||

ਜੀਭ ਸੇ ਬੋਲਨਾ/ਜਪਨਾ, ਧਾ ਚੁਪ ਰਹਨਾ, ਭੀਤਰ ਏਕਤਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਕੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤਿ
ਨਹੀਂ ਹੈ

ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥

jor na ma(n)gan dhen na jor ||

ਨ ਤੋ ਝੱਥਾ ਕਰਨਾ/ਮਾਂਗਨਾ (ਔਰ ਭੀਤਰ ਕਾਮ ਨ ਕਰਨਾ), ਔਰ ਨ ਹੀ ਪ੍ਰਸਾਦ
(ਬਾਹਰੀ ਦਾਨ) ਮੌਂ ਆਤਮਜ਼ਾਨ ਕੀ ਓਰ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤਿ ਹੈ

ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥

jor na jeevan maran neh jor ||

ਬਾਹਰੀ ਜਨਮ ਔਰ ਮ੃ਤ੍ਯੁ ਕਾ ਭੀਤਰ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੌਂ ਵਿਲਿਯ ਸੇ ਕੋਈ ਲੇਨਾ-ਦੇਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
(ਜਬ ਤਕ ਹਮ ਭੀਤਰ ਕੋਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਹੀਂ ਲਾਤੇ)

ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥

jor na raaj maal man sor ||

ਨ ਹੀ ਤਨ ਸਭੀ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਸਾਮਾਜਿਕੀਆਂ, ਖਾਜਾਨਾਂ ਮੌਂ ਏਕਤਾ ਲਾਨੇ ਕੀ ਸ਼ਕਤਿ ਹੈ। ਯਹ
ਸਾਬ ਹਮਾਰੇ ਦਿਮਾਗ ਕਾ ਸ਼ੋਰ ਹੈ (ਕਿ ਮੈਂ ਪੈਸੇ ਸੇ ਸਾਬ ਕੁਛ ਹਾਸਿਲ ਕਰ ਸਕਤਾ ਹੁੰਦਾ)

ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

jor na suratee giaan veechaar ||

ਮਾਤਰ ਬਾਹਰੀ ਚੇਤਨ ਧਠਨ ਔਰ ਚਰਚਾਓਂ ਮੌਂ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤਿ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਜਬ ਤਕ ਕਿ ਹਮ
ਉਸ ਜਾਨ ਕੀ ਆਂਤਰਿਕ ਨਹੀਂ ਕਰਤੇ)

ਜੋਰ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

jor na jugatee chhuTai sa(n)saar ||

ਉਸ ਸਮਸ਼ਤ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਜਾਨ/ਚਤੁਰਾਈ ਮੈਂ ਹਮੇਂ ਦੁਰਗੁਣਾਂ ਕੇ ਫੇਲ ਸੇ ਮੁੱਲ ਕਰਨੇ ਕੀ
ਸ਼ਕਤਿ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਜਿਸੁ ਹਥੀ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥

jis hath jor kar vekhai soi ||

ਯਦਿ ਕੋਈ ਸੋਚਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਹ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਚਤੁਰਾਈ ਸੇ ਐਸਾ ਕਰ ਸਕਤਾ/ਸਕਤੀ ਹੈ,
ਤਾਂ ਉਸੇ ਅਵਥਾਨ ਪ੍ਰਯਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਏ

ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥

naanak utam neech na koi ||33||

ਇਨ ਸਭੀ ਬਾਹਰੀ ਸ਼ਕਤਿਆਂ ਕੀ ਉਪਸਥਿਤਿ ਯਾ ਅਨੁਪਸਥਿਤਿ ਯਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਤੀ ਹੈ ਕਿ
ਆਤਮ-ਸਾਕਾਤਕਾਰ ਕੇ ਪਥ ਪਰ ਕੋਈ ਵਿਕਤਿ ਬੈ਷ਣ ਹੈ ਯਾ ਹੀਨ

ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਬਿਤੀ ਵਾਰ ॥ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥

raatee rutee thitee vaar || pavan paanee aganee paataal ||

ਪ੍ਰਕ੃ਤਿ ਕੇ ਸਭੀ ਤਤਵ ਸਮਝ ਮੈਂ ਬਾਬੇ ਬਾਹਰੀ ਜੀਵਨ ਕਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਤੇ ਹੈਂ

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਬਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮਸਾਲ ॥

tis vich dharatee thaap rakhee dharam saal ||

ਔਰ ਪ੃ਥਵੀ/ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਜੀਵਨ ਉਸ ਸਮਝ ਔਰ ਪ੍ਰਕ੃ਤਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਕੀ ਸੀਮਾਓਂ ਕੇ ਭੀਤਰ
ਸਥਾਪਿਤ ਔਰ ਰਖਾ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਇਸੀ ਤਰਫ ਸਮਝ ਕੇ ਤਹਤ ਸ਼ਾਸਿਤ ਤਤਵਾਂ ਕੇ ਬਾਹਰੀ ਸ਼ਰੀਰ ਕੇ
ਭੀਤਰ, ਹਮਾਰੀ ਚੇਤਨਾ ਕੀ ਆਂਤਰਿਕ ਧਰਤੀ ਹੈ ਜਾਂਹਾਂ ਹਮੇਂ ਆਂਤਰਿਕ ਭਗਵਾਨ/ਵਿਵੇਕ ਕੇ ਦਿਵਾਂ
ਹੁਕਮ/ਆਵਾਜ ਕੋ ਸਮਝਾਨੇ ਔਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਬੈਠਨਾ ਚਾਹਿਏ।

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥

tis vich jeea jugat ke ra(n)g ||

ਉਸ ਚੇਤਨਾ ਮੈਂ ਹਮੇਂ ਸੁਂਦਰ ਜੀਵਨ ਜੀਨੇ ਕੇ ਤਰੀਕਾਂ ਕੇ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਸੇ
ਨਿਰੰਦੇਸ਼ ਮਿਲਤੇ ਹੋਏ

ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥

tin ke naam anek ana(n)t ||

ਯਹ ਹਮਾਰੇ ਭੀਤਰ ਐਸੇ ਧਰਮ-ਜੀਵਨ ਕੇ ਸੁਂਦਰ ਤਰੀਕਾਂ ਕਾ ਏਕ ਅਸੀਮ ਖ਼ਜਾਨਾ ਹੈ

ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

karamee karamee hoi veechaar ||

ਜਬ ਹਮ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਤੇਕ ਕਾਰ्य ਕਾ ਵਿਸ਼ਲੇ਷ਣ/ਜਾਁਚ ਇਸ ਧਰਮ/ਦਿਵਤ ਜਾਨ ਕੇ
ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਤੇ ਹੋਏ

ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥

sachaa aap sachaa dharabaar ||

ਹਮਾਰਾ ਮਨ ਸਤਿਤਾ/ਆਂਤਰਿਕ ਸ਼ੁਦ੍ਧਤਾ ਕੀ ਓਰ ਬਢਤਾ ਹੈ, ਔਰ ਈਝੀਰੀਯ ਹੁਕਮ ਕੇ
ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਣ ਲੇਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਅਪਨੇ ਭੀਤਰ ਏਕ ਜਗਹ ਪਾਤਾ ਹੈ

ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥

tithai sohan pa(n)ch paravaan ||

ਐਸੇ ਮਨ ਕੋ ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੇ ਸ਼ਾਸ਼ਵਤ ਦਰਬਾਰ/ਸੀਟ ਪਰ ਮਨਾਯਾ ਜਾਤਾ ਹੈ

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥

nadharee karam pavai neesaan ||

ਆਂਤਰਿਕ ਭਗਵਾਨ ਕੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਕੇ ਮਾਧਮ ਸੇ, ਐਸਾ ਮਨ ਦਿਵਾ ਸ਼ਕ ਕੇ ਸਾਥ
ਏਕਤਾ ਕੀ ਦਿਸ਼ਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੀਲ ਕੇ ਪਤਥਰ ਕੋ ਕਵਰ ਕਰਤਾ ਰਹਤਾ ਹੈ

ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥

kach pakaaiee othai pai ||

ਯਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਕਿਧਿਆ ਕੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੁਦਧ ਵਾਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਬਦਲਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਭੀਤਰ ਦੇ ਨਿਰੰਦੇਸ਼
ਪ੍ਰਾਪਤ/ਅਭਿਆਸ ਕਰਤਾ ਰਹਤਾ ਹੈ

ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥

naanak giaa jaapai jai ||34||

ਯਹ ਕੇਵਲ ਅੰਦਰ ਜਾਨੇ ਔਰ ਦਿਵਾ ਜਾਨ ਕੋ ਸੁਣਨੇ/ਕਾਰਾਨ੍ਤਿਕ ਕਰਨੇ ਦੇ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥

dharma(n)dd kaa eho dharam ||

ਇਸ ਧਰਮਖੰਡ ਕਾ ਨਿਯਮ- ਜੀਨੇ ਕੇ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਸੀਖਨੇ ਕੀ ਅਵਸਥਾ- ਹੈ

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥

giaan kha(n)dd kaa aakhahu karam ||

ਜਾਨਖੰਡ ਕੀ ਦਿਸ਼ਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਮ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲਿਏ - ਦਿਵਾ ਹੁਕਮ ਸੇ ਨਿਰਾਂਤਰ ਸੀਖਨੇ ਕੀ
ਸਥਿਤਿ

केते पव्वण पाणी वैसंतर केते कान महेस ॥

kete pavan paanee vaise(n)tar kete kaan mahes ||

यह जानने/अनुभूति करने के लिए कि प्राकृतिक तत्वों से बने शरीर/जीवन में
असंख्य दैवीय गुण पहले से ही विद्यमान हैं

केते बरमे घाझति घङ्गीअहि रूप रंग के वेस ॥

kete barame ghaaRat ghaRe'eh roop ra(n)g ke ves ||

असंख्य शुभ-अशुभ विचारों को तराशने की असीम शक्ति है

केतीआ करम भूमी मेर केते केते पु उपदेस ॥

keteeaa karam bhoomee mer kete kete dhoo upadhes ||

हमारे मन/चेतना की विभिन्न अवस्थाओं में उच्च गुणों में से उच्चतम हैं, और
आंतरिक एकता की ओर सीधे मार्ग की दिशा में मार्गदर्शन/निर्देश

केते इंद चंद सूर केते केते मंडल देस ॥

kete i(n)dh cha(n)dh soor kete kete ma(n)ddal dhes ||

हमारी आंतरिक रचना के सभी भागों में उच्च ज्ञान के असीमित स्रोत हैं, विनम्र
दिव्य गुण और दिव्य ज्ञान की शक्तियाँ बरस रही हैं

केते सिध बुध नाथ केते केते देवी वेस ॥

kete sidh budh naath kete kete dhevee ves ||

हमारे भीतर आध्यात्मिक रूप से ऊपर उठने/उठने में हमारी मदद करने के
लिए तैयार उच्च चेतना की बहुलता है

ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥

kete dhev dhaanav mun kete kete ratan samu(n)dh ||

यह महसूस करना कि हमारे भीतर असीमित शक्तियाँ हैं जो हमें एक सुंदर जीवन के लिए दिव्य गुणों के अनमोल रत्नों को प्राप्त करने के लिए भीतर की दिव्य बुद्धि का अध्ययन / चिंतन करने में मदद करती हैं।

ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥

keteeaa khaanee keteeaa baanee kete paat nari(n)dh ||

यह अनुभव करना कि हमारे भीतर विभिन्न आधारों से विचारों का निरन्तर निर्माण होता रहता है जो हमें विभिन्न प्रकार से तृप्त करता है

ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥੩੫॥

keteeaa suratee sevak kete naanak a(n)t na a(n)t ||35||

चेतना की बहुलता और उन चेतना की सेवा करने वाले कार्य। इस आंतरिक सृष्टि का कोई अंत नहीं है

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥

giaan kha(n)dd meh giaan paracha(n)dd ||

सीखने की इस अवस्था में -ज्ञानखंड- तनाव/ध्यान आंतरिक स्व के अध्ययन/विश्लेषण पर होता है (क्योंकि हम स्वयं को जाने/विश्लेषण किए बिना कोई परिवर्तन नहीं कर सकते हैं)

ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥

tithai naadh binodh kodd ana(n)dh ||

आत्म-ਸाक्षात्कार पर विश्लेषण और कार्य करने से हमें भीतर आनंद प्राप्त होता है

ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥

saram kha(n)dd kee baanee roop ||

अब मन की ओर मुड़ता है -श्रमखंड- वह स्थिति जहां वह स्वयं के ज्ञान के आधार पर आंतरिक परिवर्तन से काम करता है। मन की यह स्थिति आंतरिक सुंदरता के बारे में है

ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤ ਅਨੂਪੁ ॥

tithai ghaRat ghaReeaai bahut anoop ||

यहां हम सुंदर, बहुत सुंदर स्व को तराशते हैं

ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਬੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ ॥

taa keeaa galaa katheeeaa naa jaeh ||

हमारी चेतना को फिर से आकार देने की प्रक्रिया केवल बातों का विषय नहीं है। इसमें कड़ी मेहनत लगती है

ਜੇ ਕੋ ਕਰੈ ਪਿੱਛੈ ਪਛਤਾਇ ॥

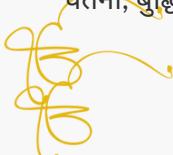
je ko kahai pichhai pachhutai ||

यदि कोई कहे कि वह इसे केवल शब्दों से बदल सकता है, तो अंत में पछताएगा

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥

tithai ghaReeaai surat mat man budh ||

चेतना, बुद्धि और मन की दिशा को बदलने के लिए कड़ी मेहनत करनी पड़ती है

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥

tithai ghaReeaai suraa sidhaa kee sudh ||36||

ਭੀਤਰ ਕੀ ਜਾਗ੍ਰਤ ਅਵਸਥਾ ਕੋ ਪਰਮਾਤਮਾ/ਗੁਰੂ ਕੇ ਜਾਨ ਕੇ ਮਾਧਿਮ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦਿਯਾ
ਜਾਤਾ ਹੈ

ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥

karam kha(n)dd kee baanee jor ||

ਮਨ ਜੋ ਲਗਾਤਾਰ / ਸਮਰਪਿਤ ਰੂਪ ਦੇ ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਪਰ ਕਾਮ ਕਰਤਾ ਹੈ ਵਹ
ਭੀਤਰ ਦੇ ਦਿਵਾਂ ਹੁਕਮ ਢਾਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥

tithai hor na koiee hor ||

ਏਸੇ ਮਨ ਮੈਂ ਔਰ ਕੋਈ ਸ਼ਕਿ (ਦ੍ਰੇ਷ ਔਰ ਵਿਕਾਰ ਕੀ) ਕਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਤੀ

ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥

tithai jodh mahaabal soor ||

ਏਸੇ ਮਨ ਕਾ ਕਣ-ਕਣ ਦੁਰ੍ਗਣਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁਦ਼ ਵੀਰ ਸ਼ਕਿਸ਼ਾਲੀ ਧੋਢਾ ਹੈ

ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥

tin meh raam rahiaa bharapoor ||

ਏਸੀ ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੇਕ ਭਾਗ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਵਾਸ ਹੈ (ਦਿਵਾਂ ਹੁਕਮ ਪਰ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ)

ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥

tithai seeto seetaa mahimaa maeh ||

ਏਸੀ ਚੇਤਨਾ ਮੈਂ ਹਰ ਵਿਚਾਰ ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਪਰ ਸਿਲਨਾ/ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥

taa ke roop na kathane jaeh ||

ਦੈਵੀਗੁਣਾਂ ਸੇ ਭਰੇ ਐਸੇ ਮਨ ਕਾ ਏਸਾ ਸੌਂਦਰਧ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕਿਯਾ ਜਾ ਸਕਤਾ

ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥

naa oh mareh na Thaage jaeh ||

ऐਸਾ ਮਨ ਨ ਤੋ ਮਰਤਾ ਹੈ (ਹੁਕਮ ਕਾ ਪਾਲਨ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰਤਾ ਹੈ) ਔਰ ਨ ਹੀ ਦੋਬੋਂ
ਦਾਰਾ ਲੂਟਾ ਗਿਆ (ਬਿਨਾ ਗੁਣ ਕੇ ਛੋਡ़ ਦਿਯਾ ਜਾਤਾ ਹੈ)

ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

jin kai raam vasai man maeh ||

ਜੈਂਦੇ ਇਸ ਤਰਹ ਕੀ ਚੇਤਨਾ ਕਾ ਹਰ ਹਿੱਸਾ ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਰ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥

tithai bhagat vaseh ke loa ||

ऐਸੇ ਮਨ ਕੇ ਭੀਤਰ ਦਿਵਾ ਹੁਕਮ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼/ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਮੈਂ ਆਂਤਰਿਕ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਪ੍ਰਤੀ
ਸਥਾਨ ਕੋ ਸਮਾਪਿਤ ਕਰਨੇ ਕੀ ਪ੍ਰਕਿਧਾ ਹੋਤੀ ਹੈ

ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

kareh ana(n)dh sachaa man soi ||

ਯਹ ਪ੍ਰਕਿਧਾ ਆਤਮਜਾਨ/ਸਤਿਤਾ/ਆਂਤਰਿਕ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਕੇ ਮਾਧਿਮ ਸੇ ਵਾਸਤਵਿਕ
ਸ਼ਾਸ਼ਵਤ ਆਨੰਦ ਕੀ ਓਰ ਲੇ ਜਾਤੀ ਹੈ

ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

sach kha(n)dd vasai nira(n)kaar ||

ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੀ ਨਿਰਾਂਤਰ ਕ੃ਪਾ / ਸ਼ਕਤਿ ਸੇ ਸੰਚਾਲਿਤ, ਮਨ ਉਸ ਸਥਿਤਿ ਤਕ
ਪਹੁੱਚਤਾ ਹੈ -ਸਚਖੰਡ- ਭੀਤਰ, ਜਹਾਂ ਏਕ ਭਗਵਾਨ ਸਦਾ ਨਿਵਾਸ ਕਰਤਾ ਹੈ

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥

kar kar vekhai nadhar nihaar ||

ਅੰਤਰਾਤਮਾ ਕੀ ਦਿਵਤ ਆਵਾਜ ਕੋ ਆਤਮਸਾਤ/ਅਭਿਆਸ ਕਰਤੇ ਹੁਏ ਯਹ ਭਗਵਾਨ ਕੋ
ਭੀਤਰ ਪਾਤਾ ਹੈ ਔਰ ਸ਼ਾਂਤਿ/ਆਨੰਦ ਮੌਂ ਰਹਤਾ ਹੈ

ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ॥

tithai kha(n)dd ma(n)ddal varabha(n)dd ||

ऐਸੀ ਦਿਵਤ ਚੇਤਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਭਾਗ ਈਸ਼ਵਰੀਯ ਪ੍ਰੇਮ ਮੌਂ ਲੀਨ ਹੈ

ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥

je ko kathai ta a(n)t na a(n)t ||

ਮਨ ਕੀ ਐਸੀ ਕ੃ਪਾਪੂਰ੍ਣ ਸਥਿਤਿ ਕਾ ਅੰਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹ ਸਕਤਾ/ਸੋਚ ਨਹੀਂ ਸਕਤਾ

ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥

tithai loa loa aakaar ||

ऐਸੀ-ਸਚਖੰਡ-ਦਿਮਾਗ ਕੀ ਸਥਿਤਿ ਪੂਰੀ ਤਰਫ ਦੇ ਦਿਵਤ ਜਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮੌਂ ਝੂਬੀ ਹੁੰਦੀ
ਹੈ

ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵੈ ਕਾਰ ॥

jiv jiv hukam tivai tiv kaar ||

यह केवल आंतरिक दिव्यता के निर्देशों/हुकम के अनुसार कार्य करता है

ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰ ॥

vekhai vigasai kar veechaar ||

केवल एक ही प्रभु रहता है (मन उसमें विलीन हो गया है) जो हर चीज का
ध्यान रखता है और उसके गौरवशाली गुणों का आशीर्वाद देता है

ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰ ॥੩੭॥

naanak kathanaa karaRaa saar ||37||

आंतरिक परमात्मा के साथ एकता की यह स्थिति सਮझ से बाहर है (आप वहां
पहुंचकर ही उस आनंद को महसूस कर सकते हैं)

ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਪੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥

jat paahaaraa dheeraj suniaar ||

सचਖंड का मार्ग - सत्य / पवित्रता का क्षेत्र - भीतर आत्म-नियंत्रण /
अनुशासन और धैर्य / दृढ़ता के साथ काम करना है

ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁ ਹਬੀਆਰੁ ॥

aharan mat vedh hatheeaar ||

दिव्य ज्ञान की मदद से हमारी बुद्धि/चेतना पर

ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥

bhau khalaa agan tap taau ||

स्वयं को ईश्वरीय हुकम में रखते हुए आंतरिक ईश्वरीय ज्ञान को आत्मसात/कायान्वित करने के लिए लगन से काम करें

ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥

bhaa(n)ddaa bhaau a(n)mrit tit ddaal ||

तभी ईश्वरीय प्रेम का अमृत हमारी चेतना के कटोरे में रिसता है

ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥

ghaReeaai sabadh sachee Takasaal ||

गुरु के वचन/ज्ञान में अपने भीतर एक नए सुधरे हुए स्व को आकार/सृजन करते रहें

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥

jin kAu ndri krmu tin kaar.

जो लोग आंतरिक विकास के इस पथ का अनुसरण करते हैं, वे आंतरिक दिव्यता के वचनों को अपने कार्यों में लीन करते हैं

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥

naanak nadharee nadhar nihaal ||38||

और परिवर्तन के इस दैवीय वरदान से वे (आंतरिक दैवीय छवि बन जाते हैं) अपने भीतर अनंत आनंद/खिलने को प्राप्त करते हैं

ਸਲੋਕ ॥

salok ||

यह जप बानी का दूसरा और अंतिम श्लोक है

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥

pavan guroo paanee pitaa maataa dharat mahat ||

हर सांस के साथ प्राकृतिक तत्वों से बने इस शरीर में

ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥

dhivas raat dhui dhaiee dhaiaa khelai sagal jagat ||

जीवन के विभिन्न चरणों के दौरान, हमारा mn अपनी खुद की दुनिया बनाता है (भीतर खेलता है)

ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਪਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥

cha(n)giaaieeaa buriaaieeaa vaachai dharam hadhoor ||

यह आंतरिक दिव्यता को सुनता/सुनता है और जीवन के सही मार्ग का एहसास करने के लिए अच्छे और बुरे के बीच अंतर सीखता है।

ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥

karamee aapo aapanee ke neRai ke dhoor ||

यह महसूस करता है कि मेरे सभी कर्म (विचार, कर्म) या तो मुझे आंतरिक परमात्मा के निकट ले जा सकते हैं या उससे दूर। (भगवान कभी कहीं नहीं जाते, हमेशा भीतर ही रहते हैं)

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥

jinee naam dhiaaiaa ge masakat ghaal ||

जिन्होंने खुद को दिव्य गुणों पर केंद्रित किया और उन पर लगन से काम किया

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

naanak te mukh ujale ketee chhuTee naal ||1||

भीतर दीप्तिमान/प्रबुद्ध हो जाते हैं, और विकारों से मुक्त हो जाते हैं

16

ਸੋ ਦਰੁ ਰਾਗ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

so dhar raag aasaa mahalaa pehilaa

यह शब्द राग आसा में प्रथम नानक जी का है। शीर्षक है "भगवान का स्थान/
आसन"

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ikOankaar satigur prasaad ||

एक ईश्वर है जो हर समय, हर समय मौजूद है, जिसका अस्तित्व शाश्वत है,
और गुरु के शब्द/ज्ञान के माध्यम से जाना/अनुभूति किया जाता है।

ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ

ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥

so dhar teraa kehaa so ghar kehaa

jit beh sarab samaale ||

अहंकार को छोड़कर, मन अपने हुकम / दिशाओं के माध्यम से भगवान के घर
/ सीट की खोज / खोज शुरू कर देता है

ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥

vaaje tere naadh anek asa(n)khaa kete tere vaavanahaare ||

उस आंतरिक दिव्यता को ध्यान में रखते हुए हमारे अनगिनत विचार दिव्य
हुकम को प्रतिध्वनित/अभ्यास करने लगते हैं

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

kete tere raag paree siau kahe'eeh

kete tere gaavanahaare ||

भीतर का दिव्य हमें भीतर से कई कोमल / सरल दिशाओं के माध्यम से
मार्गदर्शन करता है और हमारा मन सदृष्टियों से विनीत होकर उन्हें भीतर गाने /
लागू करने लगता है

गावनि तुपने पव्हनु पाणी बैसंतरु

गावै राजा परमु दुआरे ॥

gaavan tudhano pavan paanee baisa(n)tar

gaavai raajaa dharam dhuaare ||

संपूर्ण बाहरी प्राकृतिक तत्वों की तरह जो प्राकृतिक नियमों के साथ तालमेल बिठाकर काम करते हैं, ईश्वरीय गुणों में लीन मन खुद को अंदर के भगवान के हुक्म / कानून के लिए गाता / समर्पण करता है।

गावनि तुपने चितु गुपतु लिखि जाणनि

लिखि लिखि परमु बीचारे ॥

gaavan tudhano chit gupat likh jaanan

likh likh dharam beechaare ||

ऐसा मन ईश्वरीय हुक्म (धरम) का अभ्यास करके इसे बदलने के लिए आंतरिक स्व के छिपे हुए पक्ष पर गाता / काम करता है।

गावनि तुपने ईसरु ब्रह्मा देवी

सोहनि तेरे सदा सवारे ॥

gaavan tudhano ieesar brahamaa dhevee

sohan tere sadhaa savaare ||

वह प्रबुद्ध मन हमेशा हमारे भीतर ईश्वरीय गुणों को बनाने, पोषण करने और उनकी रक्षा करने वाली दिव्य बुद्धि के साथ सुधार करके आंतरिक आत्म को सुशोभित करने के लिए गाता / काम करता है।

गावनि उपने इंद्र इंद्रासहि बैठे देवतिआ दरि नले ॥

gaavan tudhano i(n)dhr i(n)dhraasan baiThe
dhevatiaa dhar naale ||

दिव्य हुकम का गायन/कार्यान्वयन, मन दिव्य गुणों के साथ उच्च चेतना के आंतरिक सिंहासन पर बैठता है (यह अंदर एक स्वर्ग पर शासन करता है)

गावनि उपने सिय समाधी अंदरि

गावनि उपने साप बीचारे ॥

gaavan tudhano sidh samaadhee a(n)dhar
gaavan tudhano saadh beechaare ||

ऐसा प्रबुद्ध मन ईश्वरीय ज्ञान पर चिंतन करके गाता / पूर्णता प्राप्त करता है।
यह दैवीय हुकम का प्रयोग करके अपने आप को भीतर से परिपूर्ण करता रहता है

गावनि उपने जड़ी सड़ी संडेखी

गावनि उपने वीर करारे ॥

gaavan tudhano jatee satee sa(n)tokhee
gaavan tudhano veer karaare ||

ऐसा प्रबुद्ध मन वास्तविक पवित्रता, दान, संतोष का गान/अभ्यास करता है और अपने भीतर के द्वेष और दुर्गुणों से निरंतर संघर्ष करता हुआ वास्तविक योद्धा बन जाता है।

गावनि तुयने पंडित पञ्चनि रखीमुर

मुगु मुगु वेदा नाले ॥

gaavan tudhano pa(n)ddit paRan rakheesur

jug jug vedhaa naale ||

एक प्रबुद्ध मन आंतरिक स्व को लगातार बदलने के लिए दिव्य ज्ञान पर
अध्ययन और चिंतन करके हुक्म गाता / लागू करता है।

गावनि तुयने मेहणीआ मनु मेहनि सुरगु मछु पटिआले ॥

gaavan tudhano mohaneaa man mohan surag machh piaale ||

दैवीय गुणों में गाना/जीना ऐसे मन की समग्रता हमेशा गुणों/अच्छाई के प्रति
आकर्षित/समर्पित होती है

गावनि तुयने रतन उपाए तेरे अठसठि तीरथ नाले ॥

gaavan tudhano ratan upaae tere aThasaTh teerath naale ||

दैवीय हुक्म को गाने/निष्पादित करने से दैवीय ज्ञान के अनमोल रत्नों का
निर्माण होता है, और यह ज्ञान भीतर के द्वेष को दूर करने का तीर्थ बन जाता है

गावनि तुयने जोय महाबल मुरा

गावनि तुयने खाणी चारे ॥

gaavan tudhano jodh mahaabal sooraa

gaavan tudhano khaanee chaare ||

ईश्वरीय हुक्म का गायन/कार्यान्वयन करने से सारा मन भीतर की बुराइयों के
खिलाफ वीर सेनानी बन जाता है।

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥

gaavan tudhano kha(n)dd ma(n)ddal brahama(n)ddaa
kar kar rakhe tere dhaare ||

ਦੈਵੀਧ ਹੁਕਮ ਕਾ ਗਾਯਨ/ਵਾਧਾਮ ਕਰਨੇ ਸੇ ਹਮਾਰੇ ਸਭੀ ਵਕ਼ਤਿਗਤ ਵਿਚਾਰ, ਉਨਕਾ
ਸਂਗ੍ਰਹ ਔਰ ਸ਼ੰਪੂਰਾ ਮਨ ਈਖ਼ਬੀਧ ਵਿਧਾਨ ਮੌਜੂਦ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ

ਸੋਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

seiee tudhano gaavan jo tudh bhaavan
rate tere bhagat rasaale ||

ਦੈਵੀਧ ਹੁਕਮ ਕੋ ਗਾਤੇ/ਸੁਨਤੇ ਹੁਏ ਹਮ ਦੈਵੀਧ ਪ੍ਰੇਮ, ਭਕਤਿ ਔਰ ਦੈਵੀਧ ਗੁਣਾਂ ਕੇ ਸਾਰ
ਮੈਂ ਓਤ-ਪ੍ਰੋਤ ਰਹਤੇ ਹਾਂ

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥

hor kete tudhano gaavan se mai chit na aavan
naanak kiaa beechaare ||

ਜੋ ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਗਾਤੇ/ਸੁਨਤੇ ਹਾਂ, ਵੇ ਅਹੰਕਾਰ ਕੋ ਅਪਨੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼
ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਦੇਤੇ। ਮੈਂ ਉਨਕੀ ਮਨ:ਸਥਿਤੀ ਕੋ ਕੈਂਕੇ ਸਮਝ ਸਕਤਾ ਹੂੰ?

ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

soiee soiee sadhaa sach saahib saachaa saachee naijee ||

ਵੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਰ ਧਾਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਤੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਪਨੇ ਸਤਤ / ਅਚੂਕ
ਹੁਕਮ ਕੇ ਸਾਥ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੇ ਭੀਤਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥

hai bhee hosee jai na jaasee rachanaa jin rachaiee ||

ਵੇ ਹਮੇਂ ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਮੌਂ ਫੂਬੇ ਰਹਤੇ ਹਨ ਜਿਸਕੇ ਅਨੁਸਰਣ ਸੇ ਏਕ ਸਤਿਵਾਦੀ/
ਪ੍ਰਬੁਦਧ ਆਤਮਾ ਕਾ ਨਿਰਮਾਣ ਹੋਤਾ ਹੈ

**ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ
ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥**

ra(n)gee ra(n)gee bhaatee kar kar jinasee
maiaa jin upaiee ||

ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਪਰ ਉਨਕਾ ਧਾਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੋਨੇ ਕੇ ਕਾਰਣ ਵੇ ਮਾਯਾ ਕੇ ਵਿਭਿੰਨ
ਖੱਗੋਂ/ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ/ਦੁਰਭਾਵਾਂ ਮਨ ਸੇ ਪੈਦਾ ਹੁਏ ਭ੍ਰਮਾਂ ਸੇ ਬਚ ਜਾਤੇ ਹਨ

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

kar kar dhekhai keetaa aapanaa jiau tis dhee vaddiaiee ||
ਜੈਸਾ ਕਿ ਵੇ ਅਪਨੇ ਭੀਤਰ ਐਸੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਬਨਾਨੇ ਔਰ ਉਸਕੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨੇ ਮੌਂ
ਵਾਸਤ ਹਨ ਜੋ ਵਾਸਤਵ ਮੌਂ ਭਗਵਾਨ ਕਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਹੈ

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

jo tis bhaavai soiee karasee fir hukam na karanaa jaiee ||
ਵੇ ਵਹੀ ਕਰਤੇ ਹਨ ਜੋ ਆਂਤਰਿਕ ਭਗਵਾਨ ਪਸ਼ਦ ਕਰਤੇ ਹਨ/ਚਾਹਤੇ ਹਨ। ਵੇ ਕਈ ਭੀ
ਅੰਤਰਾਤਮਾ ਕੀ ਆਵਾਜ ਕੋ ਦਬਾਨੇ ਕੀ ਕੋਥਿਥ ਨਹੀਂ ਕਰਤੇ

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿਸਾਹਿਬੁ

ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥

so paatisaahu saahaa patisaahib
naanak rahan rajaiee ||1||

इस प्रकार आंतरिक परमात्मा के अनुसार जीने से राजाओं के राजा बन जाते हैं
(उनके शरीर, मन और चेतना के शासक। दोषों और प्रलोभनों की गुलामी से
मुक्त)

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

aasaa mahalaa pehilaa ||
रਾਗ ਆਸਾ ਮੌਂ ਪ੍ਰਥਮ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸ਼ਬਦ

ਸੁਣਿ ਵੱਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

sun vaddaa aakhai sabh koi ||
दूसरों की बात सुनकर ही सब कहते हैं कि भगवान महान हैं

ਕੇਵੱਡੁ ਵੱਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥

kevadd vaddaa ddeeThaa hoi ||

लेकिन हे भगवान आप कितने महान हैं! आपको भीतर महसूस करके ही जाना
जा सकता है

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥

keemat pai na kahiaa jai ||

आपको किसी भी सांसारिक राशि के लिए खरीदा/मापा नहीं जा सकता है,
और न ही शब्दों में वर्णित किया जा सकता है

ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥

kahanai vaale tere rahe samai ||1||

ਜੋ ਆਪਕੋ ਮਹਸੂਸ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਵੇ ਆਪਕੇ ਸਾਥ ਏਕਤਾ ਮੇਂ ਰਹਤੇ ਹੈਂ

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥

vadde mere saahibaa gahir ga(n)bheeraa gunee gaheeraa ||

ਮੇਰੇ ਨਾਥ! ਆਪ ਦਿਵਾਂ ਗੁਣਾਂ ਕੇ ਸਾਗਰ ਹੈਂ

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵੱਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

koi na jaanai teraa ketaa kevadd cheeraa ||1|| rahaau ||

ਆਪਕੇ ਹੁਕਮ (ਦ ਡਿਵਾਇਨ ਅੱਡਰ) ਕੀ ਅਵਧਿ/ਪਹੁੰਚ ਕੋ ਕਖੀ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
ਜਾਨ ਸਕਤਾ

ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥

sabh suratee mil surat kamaiee ||

ਜੋ ਸਭੀ ਬਾਹਰੀ ਸੌਚ ਕੇ ਮਾਧਿਮ ਸੇ ਹੁਕਮ ਕੇ ਅਂਤ/ਸੀਮਾ ਕੋ ਖੋਜਨੇ ਕਾ ਪ੍ਰਯਾਸ
ਕਰਤੇ ਹੈਂ

ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥

sabh suratee mil surat kamaiee ||

ਸਭੀ ਜੋ ਬਾਹਰੀ ਭੌਤਿਕ ਰਾਸ਼ਿਆਂ ਕੇ ਮਾਧਿਮ ਸੇ ਆਪਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਾ ਆਕਲਨ
ਕਰਨੇ ਕਾ ਪ੍ਰਯਾਸ ਕਰਤੇ ਹੈਂ

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰਹਾਈ ॥

giaanee dhiaanee gur gurahaii ||

ਔਰ ਵੇ ਸਭੀ ਵਿਦ्वਾਨ ਔਰ ਸਾਧਕ ਜੋ ਪੁਸ਼ਟਕਾਂ ਕੋ ਪਢ/ਪਢਕਰ ਸ਼੍ਰੇ਷਼ਟ ਹੋਨੇ ਕਾ
ਦਾਵਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥

kahan na jaaiee teree til vaddiaaiee ||2||

ਸਥਾਨ ਤੋ ਭੀ ਆਪਕੇ ਦੈਵੀ ਹੁਕਮ/ਆਦੇਸ਼ ਕੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਕਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾ
ਸਕਤੇ

ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥

sabh sat sabh tap sabh cha(n)giaaieeaa ||

ਸਾਰੀ ਅਚਾਈ, ਸਦ੍ਗੁਣ, ਕਡੀ ਮੇਹਨਤ ਜੋ ਕੋਈ ਈਸ਼ਵਰੀਯ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕੀ ਓਰ ਲਗਾ ਰਹਾ ਹੈ

ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥

sidhaa purakhaa keeaa vaddiaaieeaa ||

ਔਰ ਸ਼ਵਯਾਂ ਕੋ ਪੂਰ੍ਣਤਾ/ਏਕਤਵ ਕੀ ਓਰ ਲੇ ਜਾਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਜਾਨ ਕੀ ਵਹ ਸਹਿਮਾ

ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥

tudh vin sidhee kinai na paieeaa ||

ਧਨ ਸਥਾਨ ਆਪਕੇ ਹੁਕਮ (ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੀ ਆਵਾਜਾ) ਮੌਹਨੇ (ਸੁਣਨੇ) ਕੇ ਬਿਨਾ
ਹਾਸਿਲ ਨਹੀਂ ਕਿਯਾ ਜਾ ਸਕਤਾ ਹੈ।

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥

karam milai naahee Thaak rahaieeaa ||3||

ਜੋ ਆਪਕੇ ਹੁਕਮ (ਇਚਛਾ) ਕਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਤਾ ਹੈ / ਆਂਤਰਿਕ ਕਰਤਾ ਹੈ ਉਸੇ ਕਥੀ
ਭੀ ਦਿਵਾਂ ਗੁਣਾਂ / ਸਹਿਮਾ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮੌਹਨੇ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ / ਬਾਧਾ ਕਾ ਸਾਮਨਾ ਨਹੀਂ
ਕਰਨਾ ਪਢ़ਤਾ ਹੈ

ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥

aakhan vaalaa kiaa vechaaraa ||

ਜੋ ਇਨ ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਕੋ ਆਤਮਸਾਤ ਕਰ ਲੇਤਾ ਹੈ/ਜੀਤਾ ਹੈ ਵਹ ਕਭੀ ਭੀ ਅਸਹਾਯ/
ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ

ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

sifatee bhare tere bha(n)ddaaraa ||

ਕਿਧੁੰਕਿ ਵਹ ਭੀਤਰ ਗੁਣਾਂ ਕਾ ਭਣਡਾਰ ਬਨ ਜਾਤਾ ਹੈ

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥

jis too dhehhi tisai kiaa chaaraa ||

ਕੋਈ ਭੀ ਦੋ਷ ਉਸ ਪਰ ਹਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਂਤਰਿਕ ਈਸ਼ਵਰੀਯ ਗੁਣਾਂ ਕੋ
ਇਕਟੂਕ ਕਰਤਾ ਹੈ

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੨॥

naanak sach savaaranahaaraa ||4||2||

ਕਿਧੁੰਕਿ ਭੀਤਰ ਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਉਸੇ ਭੀਤਰ ਸੇ ਸਜਾਯਾ ਹੈ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

aasaa mahalaa pehilaa ||

ਰਾਗ ਆਸਾ ਮੌਂ ਪ੍ਰਥਮ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸ਼ਬਦ

ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥

aakhaa jeevaa visarai mar jaau ||

ਅਗਰ ਮੈਂ ਦਿਵਾ ਹੁਕਮ (ਅੰਤਰਾਤਮਾ ਕੀ ਆਂਤਰਿਕ ਆਵਾਜ) ਕੋ ਆਤਮਸਾਤ ਕਰ ਲੇਤਾ
ਹੁੰ, ਤਭੀ ਮੈਂ ਜੀਵਿਤ ਰਹਤਾ ਹੁੰ। ਨਹੀਂ ਤੋ ਵਿਕਾਰਾਂ ਮੈਂ ਮਰਤਾ ਰਹਤਾ ਹੁੰ

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥

aakhan aaukhaa saachaa naau ||

ਲੇਕਿਨ ਦੁਰਭਵਿਨਾਪੂਰਣ ਮਨ ਕੇ ਲਿਏ ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਪਰ ਧਾਨ ਦੇਨਾ / ਜਮਾ ਕਰਨਾ
ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥

saache naam kee laagai bhookh ||

ਜੋ ਅਪਨੇ ਜੀਵਨ ਮੌਂ ਹੁਕਮ ਕੋ ਲਾਗੂ ਕਰਨੇ/ਅਭਿਆਸ ਕਰਨੇ ਕੀ ਲਲਕ ਵਿਕਸਿਤ
ਕਰਤੇ ਹੈਂ

ਉਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥

aut bhookhai khai chale'eeh dhookh ||1||

ਧਾਰਾ ਆਗਰਾ/ਭੂਖ ਤਨਹੋਂ ਈਸ਼ਵਰੀਯ ਇਚਛਾ ਕੋ ਖਾਨੇ/ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਪ੍ਰੇਰਿਤ
ਕਰਤੀ ਹੈ। ਔਰ ਇਸ ਤਰਹ ਤਨਹੋਂ ਆਂਤਰਿਕ ਕਈਂ ਸੇ ਸੁਕਤਿ ਮਿਲ ਜਾਤੀ ਹੈ

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥

so kiau visarai meree mai ||

ਹੈ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਿਯ ਬੁਦ਼ਿ! ਅਂਤਰਾਤਮਾ ਕੀ ਆਵਾਜ ਕੋ ਕਭੀ ਭੀ ਨਜ਼ਰਅਂਦਾਜ ਨ ਕਰੋਂ

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਊ ॥

saachaa saahib saachai nai ||1|| rahaau ||

ਭੀਤਰ ਕਾ ਸਚਾ ਗੁਰੂ ਅਪਨੇ ਸ਼ਾਸ਼ਵਤ ਜਾਨ/ਹੁਕਮ ਕੇ ਸਾਥ ਆਪਕਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ
ਕਰਤਾ ਹੈ

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥

saache naam kee til vaddiaaiee ||

ਉਸ ਦਿਵਤਾ ਹੁਕਮ/ਇਚਛਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਾ ਥੋੜਾ ਸਾ ਭੀ

ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ॥

aakh thake keemat nahee paiee ||

ਇਤਨਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਮਾਰਾ ਅਸ਼ਿਤਵ ਹੀ ਇਸਕੀ ਥਾਹ ਲੇਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ
ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ

ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥

je sabh mil kai aakhan paeh ||

ਭਲੇ ਹੀ ਹਮ ਸਥ ਮਿਲਕਰ ਉਨਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਨੇ/ਪਹਚਾਨਨੇ ਕਾ
ਪ੍ਰਯਾਸ ਕਰੋ

ਵੱਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥

vaddaa na hovai ghaat na jai ||2||

ਹਮ ਉਸਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਮੌਂ ਕਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਤੇ, ਨ ਹੀ ਉਸਕੇ ਅੰਤ ਕਾ ਦਾਵ
ਕਰ ਸਕਤੇ ਹੋਂ

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥

naa oh marai na hovai sog ||

ਹਮਾਰੇ ਭੀਤਰ ਕਾ ਈਸ਼ਵਰ (ਔਰ ਉਸਕਾ ਸ਼ਾਸ਼ਵਤ ਹੁਕਮ) ਕਭੀ ਨਹੀਂ ਮਰਤਾ, ਨ ਹੀ ਕਭੀ
ਗਲਤ/ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਤਾ ਹੈ

ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੁਕੈ ਭੋਗੁ ॥

dhedhaa rahai na chookai bhog ||

ਯਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਮਾਰੇ ਭੀਤਰ ਸੇ ਦਿਵਾ ਜਾਨ ਕੇ ਸਾਥ ਹਮਾਰਾ ਮਾਰਗਦਾਰਨ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਯਹ
ਅਦੂਤ ਆਂਤਰਿਕ ਪ੍ਰਕਿਧਾ ਕਭੀ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਤੀ

ਗੁਣ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

gun eho hor naahee koi ||

ਯਹ ਉਸ ਆਂਤਰਿਕ ਦੇਵਤਾ ਕਾ ਸਬਸੇ ਬੜਾ ਗੁਣ ਹੈ, ਜੋ ਕਭੀ ਭੀ ਦੁਰਭਾਵਨਾਪੂਰ੍ਣ ਮਨ
(ਦੁ਷ਟਾਂ) ਕੀ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਮੌਂ ਨਹੀਂ ਪਾਯਾ ਜਾਤਾ ਹੈ।

ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥

naa ko hoaa naa ko hoi ||3||

ਅਂਤਰਾਤਮਾ ਕੀ ਆਵਾਜ਼ ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਭੀ ਨਹੀਂ ਹੋਗਾ

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥

jevadd aap tevadd teree dhaat ||

ਯਹ ਜਿਤਨਾ ਸ਼ੁਦਧ/ਸਚਾ ਹਮਾਰੇ ਭੀਤਰ ਰਹਤਾ ਹੈ, ਉਤਨਾ ਹੀ ਇਸਕਾ ਦਿਵਾ ਗੁਣਾਂ ਕਾ
ਅਸਾਧਾਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ

ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥

jin dhin kar kai keetee raat ||

ਸਦ੍ਗੁਣਾਂ ਕਾ ਉਪਕਾਰ / ਵਰਦਾਨ ਜੋ ਜਾਨ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਦਿਨ) ਲਾਤਾ ਹੈ, ਔਰ ਅਜਾਨ /
ਦੋ਷ਾਂ ਕੋ ਏਕ ਰਾਤ / ਅੰਤ ਖੰਚਤਾ ਹੈ

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥

khasam visaareh te kamajaat ||

ਜੋ ਲੋਗ ਐਸੇ ਆਂਤਰਿਕ ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਅਵਹੇਲਨਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਵੇਂ ਜਿਥੋਂ ਕਾਈਂ ਮੌਜੂਦਾ ਲਿਪਤ
ਹੋਤੇ ਹੈਂ

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੩॥

naanak naavai baajh sanaat ||4||3||

ਦੈਵੀਅ ਗੁਣਾਂ ਕੇ ਅਭਾਵ ਮੌਜੂਦਾ ਪਤਿਤ/ਭ੍ਰਾਟ ਹੋਤੇ ਰਹਤੇ ਹੈਂ

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

raag goojaree mahalaa chauthhaa ||

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ ਮੌਜੂਦਾ ਚੌਥੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸ਼ਬਦ

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

har ke jan satigur satapurakhaa binau karau gur paas ||

ਮੈਂ ਆਪसੇ ਅਪਨੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਸਾਥੀ-ਜਾਨ ਕੇ ਸ਼ੋਤ "ਸਤਗੁਰੂ" ਕੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਤਾ ਹੁਂ

**ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ
ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥**

ham keere kiram satigur saranaiee

kar dhiaa naam paragaas ||1||

ਮੈਂ ਅਜਾਨਤਾ ਮੈਂ ਘ੍ਰੰਣਿਤ ਜੀਵਨ ਜੀ ਰਹਾ ਹੁੱਂ; ਦਿਵਾਂ ਗੁਣਾਂ ਕੇ ਮਾਧਿਮ ਸੇ ਸੁਝੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼/
ਸਪ਷ਟਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ

ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥

mere meet gurdhev mo kau raam naam paragaas ||

ਮੇਰੇ ਗੁਰੂਜੀ! ਸੁਝੇ ਦਿਵਾਂ ਗੁਣਾਂ ਸੇ ਆਲੋਕਿਤ ਕਰੋ

**ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਊ ॥**

gurmat naam meraa praan sakhaiee

har keerat hamaree raharaas ||1|| rahaau ||

ਗੁਰੂ ਕੇ ਜਾਨ ਕੇ ਮਾਧਿਮ ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗੁਣ ਹੀ ਮੇਰੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਸਾਥੀ ਹੈਂ, ਔਰ ਜੀਵਨ ਪਥ
ਕੇ ਉਤਾਰ-ਚਢਾਵ ਕੇ ਲਿਏ ਮੇਰੀ ਵਾਸਤਵਿਕ ਪ੍ਰੰਜੀ/ਭੰਡਾਰ

ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਪਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥

har jan ke vadd bhaag vaddere

jin har har saradhaa har piaas ||

ਭਾਗਯਸ਼ਾਲੀ ਵੇ ਹੈਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂਨੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜਾਨ ਕੇ ਮਾਧਿਮ ਸੇ ਦਿਵਾਂ ਗੁਣਾਂ ਮੌਂ ਆਤਮਸਾਤ
ਕਰਨੇ ਕੀ ਪਾਸ/ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀ ਹੈ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿੰਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥

har har naam milai tirapataaseh

mil sa(n)gat gun paragaas ||2||

ਵੇ ਉਨ ਸਦ੍ਗੁਣਾਂ ਕੇ ਮਾਧਿਮ ਸੇ ਸਤੋ਷ ਮੌਂ ਆਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਲਗਾਤਾਰ ਦਿਵਾਂ ਜਾਨ ਕੀ ਸਂਗਤਿ ਮੌਂ
ਖਾਂਧਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨੇ ਕਾ ਕਾਮ ਕਰਤੇ ਹੈਂ

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥

jin har har har ras naam na paiaa

te bhaagaheen jam paas ||

ਲੇਕਿਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਏਸੀ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਲਗੀ ਹੈ, ਵੇ ਇਤਨੇ ਅਭਾਗੇ ਹੈਂ ਕਿ ਵੇ ਵਿਕਾਰੋਂ ਕੇ
ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀਂ ਆਏ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥

jo satigur saran sa(n)gat nahee aae dhirag jeeve dhirag
jeevaas ||3||

ਜੋ ਦੈਵੀਧ ਜਾਨ ਕੋ ਆਤਮਸਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਤੇ ਉਨਕਾ ਜੀਵਨ ਨਿੰਮ/ਨੀਚ ਜੀਵਨ ਵਾਤੀਤ
ਕਰਤਾ ਹੈ

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥

jin har jan satigur sa(n)gat paiee

tin dhur masatak likhiaa likhaas ||

ਜੋ ਲੋਗ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜਾਨ ਕਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਤੇ ਹੈਂ, ਵੇ ਅਪਨੀ ਚੇਤਨਾ/ਬੁਦ्धਿ ਮੌਦ੍ਰਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਖੇ ਵੱਡੇ ਗੁਣਾਂ
ਕੋ ਅਵਸ਼ੋ਷ਿਤ ਕਰਤੇ ਹੈਂ

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੪॥

dhan dha(n)n satasa(n)gat jit har ras paiaa

mil jan naanak naam paragaas ||4||4||

ਦਿਵਾਂ ਜਾਨ ਕੀ ਸਾਂਗਤਿ ਧਨ੍ਯ ਹੈ ਜਹਾਂ ਹਮੇਂ ਦਿਵਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਔਰਾਂ ਦਿਵਾਂ ਗੁਣਾਂ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

raag goojaree mahalaa panjavaa ||

ਪਾਂਚਵੇਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦ੍ਰਾਵਾ ਸ਼ਬਦ (ਕਾਵਿ ਰਚਨਾ)।

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥

kaahe re man chitaveh udham

jaa aahar har jeeau pariaa ||

ਹੈ ਮੇਰੇ ਮਨ! ਆਪ ਚਿੰਤਿਤ/ਚਿੰਤਿਤ ਕਿਥੋਂ ਰਹਤੇ ਹੈਂ? ਜੀਵਨ ਕਾ ਸੋਤ-ਪ੍ਰਭੁ- ਆਪਕੇ
ਸਾਥ ਹੈ!

ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥

sail pathar meh ja(n)t upaae

taa kaa rijak aagai kar dhariaa ||1||

उसने कठोर चट्टानों में जीवों को बनाया है, और उन्हें वहाँ भी प्रदान करता है

ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ॥

mere maadhau jee satasa(n)gat mile su tariaa ||

जो लोग भीतर के दिव्य ज्ञान का साथ देते हैं / उनका पालन करते हैं, वे
चिंताओं / चिंताओं के सागर से छुटकारा पा लेते हैं

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

gur parasaadh param padh paiaa

sooke kaasaT hariaa ||1|| rahaau ||

गुरु के ज्ञान/मार्गदर्शन के माध्यम से हम भीतर के भगवान के साथ एकता की
उस श्रेष्ठ स्थिति को प्राप्त करते हैं, जहाँ सभी चिंताएँ/भय विश्वास/शांति में
बदल जाते हैं

ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥

janan pitaa lok sut banitaa koi na kis kee dhariaa ||

हे प्रिय! इस पूरी सृष्टि में कोई भी जीवन के निर्वाह के लिए किसी और
(भगवान के अलावा) पर निर्भर नहीं है

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ

ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥

sir sir rijak sa(n)baahe Thaakur

kaahe man bhau kariaa ||2||

ਭਗਵਾਨ ਸਭੀ ਕੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਤਾ ਹੈ; ਤੁਮ ਕਿਧੋਂ ਚਿੰਤਿਤ ਹੋ?

ਊਡੇ ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਡਰਿਆ ॥

uoodde uoodd aavai sai kosaa tis paachhai bachare chhariaa ||

ਦੇਖੋ, ਪਥੀ ਸੌ ਮੀਲ ਤੱਤ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਅਪਨੇ ਬਚੋਂ ਕੋ ਛੋਡ़ਕਰ

ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ

ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥

tin kavan khalaavai kavan chugaavai

man meh simaran kariaa ||3||

ਭਗਵਾਨ ਕੋ ਧਾਦ ਕਰੋ ਜੋ ਪਕਿਥਿਆਂ ਕੋ ਭੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਔਰ ਉਨਕੇ ਬਚੋਂ ਕੋ
ਭੀ

ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥

sabh nidhaan dhas asaT sidhaan Thaakur kar tal dhariaa ||

ਦਿਵਾਂ ਪ੍ਰਯਾ ਕੇ ਸਾਂਗ ਸੇ ਇਸ ਬਾਤ ਕੋ ਸਮਝੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਪਹਲੇ ਹੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਿਧਾਂ
ਔਰ ਖ਼ਜਾਨੇ ਹਮਾਰੇ ਹਾਥ ਮੌਂ ਦੇ ਦਿਏ ਹੈਂ

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੫॥

jan naanak bal bal sadh bal jaieeaai

teraa a(n)t na paaraavariaa ||4||5||

ਚਿੰਤਾ ਕਰਨੇ ਕੇ ਬਜਾਯ ਹਮੇਂ ਅਨਗਿਨਤ ਉਪਹਾਰਾਂ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਆਭਾਰ ਵਾਕ ਕਰਨਾ
ਚਾਹਿਏ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪

raag aasaa mahalaa chauthhaa

ਧਾਰਾ ਵਾਲਾ ਰਾਗ ਆਸ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜੀ ਕਾ ਹੈ

ਸੋ ਪੁਰਖੁ

so purakhu

ਸੀਰਕ ਹੈ "ਸੋ ਪੁਰਖੁ" - ਵਹ ਨਿਰ্মਾਤਾ ਭਗਵਾਨ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ikOankaar satigur prasaadh ||

ਏਕ ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਸਮਾਂ, ਹਰ ਸਮਾਂ ਮੈਜੂਦ ਹੈ, ਜਿਸਕਾ ਅਸ਼ਿਤਵ ਸ਼ਾਸ਼ਵਤ ਹੈ,
ਔਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸ਼ਬਦ/ਜਾਨ ਕੇ ਮਾਧਿਮ ਦੇ ਜਾਨਾ/ਅਨੁਭੂਤਿ ਕਿਯਾ ਜਾਤਾ ਹੈ।

ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ

ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

so purakh nira(n)jan har purakh nira(n)jan

har agamaa agam apaaraa ||

ਸਾਰਵਾਪੀ ਭਗਵਾਨ ਬੇਦਾਗ ਹੈਂ, ਔਰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਭਰੇ ਹੁਏ ਹੈਂ

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥

sabh dhiaaveh sabh dhiaaveh tudh jee
 har sache sirajanaahaaraa ||

(ਅਤ: ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋਂ) ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ! ਸਭੀ ਜੀਵਿਤ ਦੁਨਿਆ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਕੇ ਵਿਚਾਰ ਮੌਹੈ
(ਆਪਕੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਮੌਹੈ)

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥

sabh jeea tumaare jee too(n) jeeaa kaa dhaataaraa ||
ਆਪਨੇ ਸਭੀ ਕੋ ਬਨਾਯਾ ਹੈ ਔਰ ਆਪ ਸਭੀ ਕੋ ਸਭੀ ਸ਼ਕਤਿਯਾਂ ਔਰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ
ਆਖੀਵਾਦ ਦੇਤੇ ਹੈਂ

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥

har dhiaavahu sa(n)tahu jee sabh dhookh visaaranahaaraa ||
ਹੈ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਿਯ ਇੰਦ੍ਰਿਧਾਂ! ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ (ਇਚਛਾ) ਪਰ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਰਹੋਂ। ਤਭੀ ਤੁਮ
ਕਈਂ ਸੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕੋਗੇ

ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥

har aape Thaakur har aape sevak jee
 kiaa naanak ja(n)t vichaaraa ||1||

ਵਹ ਭਗਵਾਨ ਅਪਨੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਅਲਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਕੇ ਬਿਨਾ ਕਿਧਾ ਹੁੱ?

ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ

ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥

too(n) ghaT ghaT a(n)tar sarab nira(n)tar jee

har eko purakh samaanaa ||

हे भगवान! आप सभी में समान रूप से और हर समय रहते हैं

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥

eik dhaate ik bhekhaaree jee sabh tere choj viddaanaa ||

मैं जो कुछ भी अमीर-गरीब देखता हूँ, वह तेरा ही अजब खेल है (मेरी समझ से
परे)

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ

ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥

too(n) aape dhaataa aape bhugataa jee

hau tudh bin avar na jaanaa ||

आप प्रदाता हैं, और आप स्वयं प्राप्तकर्ता हैं - मैं और क्या सोचूँगा?

ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ

ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥

too(n) paarabraham bea(n)t bea(n)t jee

tere kiaa gun aakh vakhaanaa ||

हे भगवान! आप असीम हैं, और मैं अपनी शब्द-बुद्धि से आपके गुणों को कभी
नहीं समझ सकता

ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥

jo seveh jo seveh tudh jee jan naanak tin kurabaanaa ||2||

जो तेरी इच्छा की सेवा करते हैं (उसके अनुसार जीते हैं) उन पर मैं बलि हूँ

ਹਰਿ ਪਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਪਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ

ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

har dhiaaveh har dhiaaveh tudh jee

se jan jug meh sukhavaasee ||

जो सभी में मौजूद भगवान को याद / महसूस करते हैं, वे शांति से रहते हैं

ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ਜੀ

ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥

se mukat se mukat bhe jin har dhiaaiaa jee

tin tooTee jam kee faasee ||

क्योंकि वे दोषों से मुक्त रहते हैं और उन विकारों से उत्पन्न सभी भय/चिंताओं
के बंधनों को तोड़ देते हैं

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਪਿਆਇਆ ਜੀ

ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥

jin nirabhau jin har nirabhau dhiaaiaa jee

tin kaa bhau sabh gavaasee ||

जो लोग अपने भीतर निर्भय भगवान की ओर ध्यान देते हैं, वे स्वयं को सभी
भयों से मुक्त कर लेते हैं

ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥

jin seviaa jin seviaa meraa har jee

te har har roop samaasee ||

ਜੋ ਲੋਗ ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ (ਅਨੁਸਰਣ) ਕਰਤੇ ਹਨ ਵੇ ਭਗਵਾਨ ਕੇ ਸਾਥ
ਏਕ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹਨ

ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥

se dha(n)n se dha(n)n jin har dhiaaiaa jee

jan naanak tin bal jaasee ||3||

ਧਨਿ ਹਨ ਵੇ ਜੋ ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਤੇ ਹਨ।

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥

tere bhagat teree bhagat bha(n)ddaar jee

bhare bia(n)t bea(n)taa ||

ਹੇ ਭਗਵਾਨ! ਆਪਕੀ ਭਕਤਿ ਮੌਖਿਕ ਰਿਹਾਨੇ (ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੀ ਧਿਆਨ ਮੌਖਿਕ ਰਿਹਾਨੇ) ਵਿਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।
ਕੋ ਦਿਵਤਾ ਵਿਚ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਆਸ਼ੀਰਵਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥

tere bhagat tere bhagat salaahan tudh jee

har anik anek ana(n)taa ||

ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਈ ਲੋਗ ਸਚੇ ਭਕਤ ਹੋਨੇ ਕਾ ਦਾਵਾ ਕਰਤੇ ਹਨ ਔਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਮੌਖਿਕ ਰਿਹਾਨੇ ਵਿਚ ਆਪਕੀ
ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰ ਸਕਤੇ ਹਨ।

**ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ
ਤੁਪ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥**

tere anik teree anik kareh har pooja jee
tap taapeh japeh bea(n)taa ||

बहुत से ऐसे हैं जो भिन्न-भिन्न प्रकार से आपकी पूजा करते हैं और बाहर से
कठिन कर्मकांड करते हैं

**ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ
ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥**

tere anek tere anek paReh bahu simirat saasat jee
kar kiriaa khaT karam kara(n)taa ||

कई ऐसे हैं जो धार्मिक शास्त्रों को पढ़ते हैं और सभी बाहरी धार्मिक प्रथाओं
का पालन करते हैं

**ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥**

se bhagat se bhagat bhale jan naanak jee
jo bhaaveh mere har bhagava(n)taa ||4||

परन्तु सच्चे भक्त वही होते हैं जो आपको प्रਸन्न करते हैं (भगवान के हुकम/
इच्छा में रहकर)

**ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ
ਤੁਪ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥**

too(n) aadh purakh apara(n)par karataa jee
tudh jevadd avar na koiee ||

हे भगवान! आप हमारी शुरुआत हैं, हमारे निर्माता हैं। आपकी बराबरी कोई
नहीं करता।

ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥

too(n) jug jug eko sadhaa sadhaa too(n) eko jee
too(n) nihachal karataa soiee ||

हे विधाता प्रभु! मुझे यह महसूस करना चाहिए कि आप सभी को बनाते हैं और
सभी में समान रूप से रहते हैं

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥

tudh aape bhaavai soiee varatai jee too(n) aape kareh su hoiee ||

आपको जो अच्छा लगे, वही मेरे भीतर होना चाहिए (मुझे केवल उसके प्रति
समर्पण करना चाहिए)। केवल वही मेरे द्वारा हो जो तुम मुझसे चाहते हो

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥

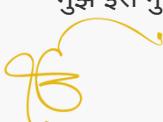
tudh aape sisati sabh upaiee jee
tudh aape siraj sabh goiee ||

मुझे एहसास होना चाहिए कि यह आपका हुकम/इच्छा है जो मेरे अंदर और
बाहर भी पूरी सृष्टि को बनाता और समाप्त करता है

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੧॥

jan naanak gun gaavai karate ke jee
jo sabhasai kaa jaanoiee ||5||1||

मुझे इस गुण को आत्मसात करना चाहिए कि आप वही करते हैं जो सभी के
लिए सबसे अच्छा हो

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

aasaa mahalaa chauthhaa ||

ਰਾਗ ਆਸਾ ਮੌਕੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸ਼ਬਦ

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥

too(n) karataa sachiaar maiddaa saa(n)iee ||

ਹੇ ਸਰਵ ਕੇ ਵਿਧਾਤਾ! ਆਪ ਮੇਰੇ ਸ਼ਵਾਮੀ ਭਗਵਾਨ ਹੈਂ

ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਬੀਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

jo tau bhaavai soiee theesee jo too(n) dheh soiee hau paiee
||1|| rahaau ||

ਮੁੜ੍ਹੇ ਇਸ ਸਮੱਝ ਕਾ ਆਖੀਵਾਦ ਦੇਂ ਕਿ ਜੋ ਕੁਛ ਭੀ ਆਪਕੇ ਅਚਾ ਲਗੇ ਵਹ ਮੁੜ੍ਹਸਾਂ ਮੈਂ
ਗੁਣ ਹੋ। ਆਪ ਜੋ ਮੁੜ੍ਹੇ (ਜਾਨ/ਦਿਸ਼ਾ) ਭੀਤਰ ਸੇ ਦੇਤੇ ਹੋਏ, ਮੁੜ੍ਹੇ ਅਪਨੇ ਜੀਵਨ ਮੈਂ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਏ/ਕਾਰ੍ਯਾਨੰਵਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਏ

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥

sabh teree too(n) sabhanee dhiaaiaa ||

ਧਿਆਨ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਦਿ ਆਪਕੀ ਹੈ ਹੇ ਸ਼ਵਾਮੀ! ਔਰ ਆਪ ਸਭੀ ਕਾ ਧਿਆਨ ਰਖਤੇ ਹੋਏ (ਆਪ
ਸਭੀ ਕੋ ਏਕ ਸਤਿ ਜੀਵਨ ਕੀ ਓਰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਤੇ ਹੋਏ)

ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥

jis no kirapaa kareh tin naam ratan paiaa ||

ਜਿਨ੍ਹੇ ਈਸ਼ਵਰੀਯ ਗੁਣਾਂ ਕੀ ਅਨਮੌਲ ਦੌਲਤ ਮਿਲਤੀ/ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੀ ਹੈ, ਯਹ ਆਪਕੇ
ਈਸ਼ਵਰੀਯ ਹੁਕਮ (ਉਨਕੇ ਭੀਤਰ ਕੀ ਆਵਾਜ) ਕਾ ਆਖੀਵਾਦ ਹੈ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥

gurmukh laadhaa manmukh gavaiaa ||

ਜੋ ਲੋਗ ਗੁਰੂ ਕੇ ਵਚਨੋਂ ਕੋ ਮਾਨਤੇ ਹਨ ਵੇ ਇਸ ਖ਼ਜਾਨੇ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤੇ ਹਨ, ਔਰ ਜੋ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਬੁਦ਼ਿਮਾਨ ਮਨ ਕਾ ਪਾਲਨ ਕਰਤੇ ਹਨ ਵੇ ਸਥ ਕੁਛ ਖੋ ਦੇਤੇ ਹਨ (ਆਂਤਰਿਕ ਰੂਪ ਸੇ)

ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥

tudh aap vichhoRiaa aap milaiaa ||1||

ਦ੍ਰੇ਷ਪੂਰਣ ਮਨ ਕੇ ਪੀछੇ ਚਲਨੇ ਵਾਲੇ ਅਪਨੇ ਕੋ ਆਪਸੇ ਅਲਗ ਕਰ ਲੇਤੇ ਹਨ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਜੋ ਲੋਗ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜਾਨ ਪਰ ਧਾਨ ਦੇਤੇ ਹਨ ਵੇ ਆਪ ਮੈਂ ਵਿਲੀਨ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹਨ

ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥

too(n) dhareeaau sabh tujh hee maeh ||

ਆਪ ਸਭੀ ਗੁਣਾਂ ਔਰ ਸ਼ਾਂਤਿ ਕੇ ਸ਼ੋਤ ਹਨ

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

tujh bin dhoojaa koiee naeh ||

ਆਪਕੇ ਸਿਵਾ ਔਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਐਸਾ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਸਕੇ

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥

jeea ja(n)t sabh teraa khel ||

ਆਪਕੇ ਹੁਕਮ/ਇਚਛਾ ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਜਗਤ ਖੇਲਤਾ/ਜੀਤਾ ਹੈ

ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥

vijog mil vichhuRiaa sa(n)jogee mel ||2||

ਜੋ ਲੋਗ ਆਪਕੀ ਇਚਛਾ ਸੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਤੇ ਹਨ ਵੇ ਆਂਤਰਿਕ ਭਗਵਾਨ ਸੇ ਅਲਗ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹਨ। ਹੁਕਮ ਪਰ ਧਾਨ ਦੇਨੇ ਵਾਲੇ ਆਪ ਮੈਂ ਵਿਲੀਨ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹਨ

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥

jis no too jaanaieh soiee jan jaanai ||

ਇਸੇ ਕੇਵਲ ਵੇਂ ਹੀ ਮਹਸੂਸ ਕਰ ਸਕਤੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਕੀ ਈਥਰੀਯ ਇਚਛਾ ਮੈਂ ਰਹਕਰ
ਆਪਕੇ ਸਾਥ ਏਕ ਹੋ ਗਏ ਹਨ

ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥

har gun sadh hee aakh vakhaanai ||

ਔਰ ਸਦੈਵ ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਕਾ ਅਭਿਆਸ/ਆਂਤਰਿਕ ਕਰੋ।

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

jin har seviaa tin sukh paiaa ||

ਜੋ ਲੋਗ ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਹੁਕਮ/ਆਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੇਵਾ/ਅਭਿਆਸ ਕਰਤੇ ਹਨ, ਵੇਂ
ਸ਼ਾਂਤਿ ਸੇ ਰਹਤੇ ਹਨ

ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥

sahaje hee har naam samaiaa ||3||

ਵੇਂ ਦਿਵਾ ਜਾਨ ਕਾ ਪਾਲਨ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਂਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤੇ ਹਨ, ਔਰ ਦਿਵਾ ਗੁਣਾਂ ਮੈਂ ਲੀਨ
ਰਹਤੇ ਹਨ

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥

thoo aapae karathaa thaeraa keeaa sabh hoe ||

ਧ੍ਰਿਯ ਭਗਵਾਨ! ਆਪ ਹਮਾਰੇ ਭੀਤਰ ਨਿਰਮਾਤਾ / ਕਰਤਾ ਹਨ। ਸਥ ਕੁਛ (ਹਮਾਰੀ ਸਭੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ/ਵਿਅਕਾਨਾਂ) ਆਪਕੀ ਰਚਨਾ ਕੇ ਆਧਾਰ ਪੱਧਰ ਹਨ

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

thudhh bin dhoojaa avar n koe ||

ਆਪਕੇ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਔਰ ਹਮਾਰੇ ਭੀਤਰ ਕੁਛ ਭੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨੇ ਮੈਂ ਸਕ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥

thoo kar kar vaekhehi jaanehi soe ||

ਕੇਵਲ ਵਹੀ ਮਨ ਆਪਕੇ ਮਹਸੂਸ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਕੀ ਇਚ਼ਾ ਪਰ ਧਾਨ ਦੇਤਾ ਹੈ
ਔਰ ਆਪਕੇ ਭੀਤਰ ਖੋਜਤਾ ਹੈ

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥

jan naanak guramukh paragatt hoe ||4||2||

ਗੁਰੂ ਕੇ ਜਾਨ ਕੋ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਕੇ ਮਨ ਆਪਕੇ ਭੀਤਰ ਖੋਜ ਲੇਤਾ ਹੈ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

aasaa mahalaa pehilaa ||

ਰਾਗ ਆਸਾ ਮੌਂ ਪਹਲੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸ਼ਬਦ

ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ

ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥

tit saravaraRai bhieele nivaasaa

paanee paavak tineh keeaa ||

ਹਮ ਕਥੀ ਨ ਖਤਮ ਹੋਨੇ ਵਾਲੀ ਵਾਸਨਾਓਂ/ਪਾਪਾਂ ਕੀ ਆਗ ਮੌਂ ਜਲਤੇ ਰਹਤੇ ਹੈਂ

ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਢੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥

pa(n)kaj moh pag nahee chaalai ham dhekhaa teh
ddoobeeale ||1||

ਔਰ ਹਮ ਇਨ ਵਿਕਾਰਾਂ/ਇਚ਼ਾਓਂ ਕੇ ਮੋਹ ਮੌਂ ਇਤਨੇ ਫੱਸ ਗਏ ਹੈਂ ਕਿ ਹਮ ਉਨਸੇ ਬਾਹਰ
ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਤੇ। ਬਲਕਿ ਹਮ ਉਨਮੈਂ ਢੂਬਤੇ ਚਲੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ

ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥

man ek na chetas mooR manaa ||

ਹੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਿਯ ਮਨ! ਤੁਸੁ ਸੂਰਖ ਹੋ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰ ਧਾਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਤੇ (ਆਂਤਰਿਕ
ਦਿਵਾਂ ਕੇ ਨਿਰੰਦਰਾਂ ਕੋ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਤੇ)

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਊ ॥

har bisarat tere gun galiaa ||1|| rahaau ||

ਧਾਦ ਰਖੋਂ, ਜਬ ਆਪ ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੀ ਉਪੇਕ਼ਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਤੋ ਆਪਕੇ ਪਾਸ ਜੋ
ਕੁਛ ਭੀ ਅਚਾਹਾ ਹੈ ਉਸੇ ਆਪ ਖੋ ਦੇਂਗੇ

ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ

ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥

naa hau jatee satee nahee paRiaa
moorakh mugadhaa janam bhiaa ||

(ਵਿਕਾਰ ਰੂਪੀ ਅਗਨਿ ਸੇ ਮੁਕਤਿ ਪਾਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋਂ) ਹੇ ਪ੍ਰਭੋ! ਮੈਂ ਨ ਤੋ ਸੱਤ ਹੁੰ
ਔਰ ਨ ਹੀ ਵਿਦਾਨ। ਮੈਂ ਜੀਵਨ ਭਰ ਸੂਰ੍ਖੇ (ਵਿਕਾਰਾਂ ਮੌਜੂਦਾ) ਰਹਾ ਹੁੰਨ੍ਹਾਂ

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ

ਜਿਨ ਤੂ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੩॥

pranavat naanak tin kee saranaa
jin too naahee veesariaa ||2||3||

ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਤਾ ਹੁੰਨ੍ਹਾਂ ਕਿ ਆਪ ਸੁਝੇ ਉਨ ਦਿਵਾਂ ਗੁਣਾਂ ਕਾ ਸਾਨ੍ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋਂ ਜਿਨਕੇ
ਮਾਰਗਦਾਰ/ਨੇਤ੍ਰਤਵ ਮੌਜੂਦਾ ਮੈਂ ਆਪਕੋ (ਔਰ ਆਪਕੇ ਦਿਵਾਂ ਹੁਕਮ ਕੋ) ਕਹੀ ਨਹੀਂ ਭੂਲ
ਸਕਤਾ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

aasaa mahalaa panjavaa ||

ਰਾਗ ਆਸਾ ਮੌਜੂਦ ਪਾਂਚਵੇਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸ਼ਬਦ

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥

bhiee paraapat maanukh dhehureeaa ||

ਹੇ ਪ੍ਰਿਯ ਮਨ! ਯਹ ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰ ਜੋ ਆਪਕੋ ਮਿਲਾ ਹੈ ਵਹ ਸਭੀ ਬਾਹਰੀ ਗਤਿਵਿਧਿਆਂ
ਕੇ ਲਿਏ ਪਧਾਰਿਤ ਹੈ। (ਧ੍ਰਾਵਾਂ ਔਰ ਉਪਲਬਿਧਿਆਂ)

ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥

gobi(n)dh milan kee ieh teree bareeaa ||

ਲੇਕਿਨ ਯਹ ਆਪਕੇ ਲਿਏ ਆਂਤਰਿਕ ਭਗਵਾਨ ਕੇ ਸਾਥ ਏਕ ਹੋਨੇ ਕਾ ਅਵਸਰ ਹੈ (ਜੀਵਨ ਕੋ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਸੇ / ਉਦੇਸ਼ਧੂਰੀ ਤਰੀਕੇ ਸੇ ਜੀਨੇ ਕੇ ਲਿਏ)

ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥

avar kaaj terai kitai na kaam ||

ਭੀਤਰ ਕੇ ਦੋ਷ਾਂ ਸੇ ਉਤਪੱਨ ਆਂਤਰਿਕ ਕਈਂ ਸੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਨੇ ਮੌਕੇ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਕਰਮਕਾਂਡ ਸਹਾਯਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਤਾ

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥

mil saadhosa(n)gat bhaj keval naam ||1||

ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਾਨ੍ਨਿਧਿ ਮੌਕੇ ਕੇਵਲ ਈਖ਼ਬੰਧੀ ਗੁਣਾਂ ਕੋ ਆਤਮਸਾਤ ਕਰੋ (ਦਿਵ ਜਾਨ)

ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥

sara(n)jaam laag bhavajal taran kai ||

ਭੀਤਰ ਕੇ ਵਿਕਾਰੀਂ ਕੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਾਗਰ ਮੌਕੇ ਤੈਰਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਖੁਦ ਕੋ ਤੈਧਾਰ ਕਰੋ

ਜਨਮੁ ਬਿਖਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

janam birathaa jaat ra(n)g maiaa kai ||1|| rahaau ||

ਆਪ ਕੇਵਲ ਬਾਹਰੀ ਸੁਖ-ਦੁਖ ਕੇ ਭ੍ਰਮ ਮੌਕੇ ਅਪਨਾ ਜੀਵਨ/ਸਮਾਂ ਬਚਾਉਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥

jap tap sa(n)jam dharam na kamaiaa ||

(ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ) ਮੈਨੇ ਕੋਈ ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਸਾਸਨ ਕਾ ਅਖਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕਿਯਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ!

ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

sevaa saadh na jaaniaa har raiaa ||

ਨ ਹੀ ਮੈਨੇ ਅਚੇ ਲੋਗਾਂ ਕੀ ਸੱਗਤਿ ਮੇਂ ਸਦ੍ਗੁਣਾਂ ਕੋ ਆਤਮਸਾਤ ਕਿਯਾ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥

kahu naanak ham neech kara(n)maa ||

ਮੈਂ ਦੁਗੁਣਾਂ ਮੈਂ ਲਿਪਤ ਜਘਨਿ/ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਕਾਰਥ ਕਰਤਾ ਹੁੰ

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੪॥

saran pare kee raakhahu saramaa ||2||4||

ਕੇਵਲ ਆਪਕੀ ਸ਼ਰਣ ਮੈਂ (ਆਂਤਰਿਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪੂਰ੍ਣ ਸਮਰਪਣ) ਹੀ ਮੈਂ ਅਪਨਾ
ਸਮਾਨ ਬਚਾ ਸਕਤਾ ਹੁੰ

16

ਸੋਹਿਲਾ

sohilaa

इस रचना/वाणी का नाम "सोहेला" है। सोहिला नाम का अर्थ "प्रशंसा के गीत" है।

ਰਾਗ ਗਊੜੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧

raag gauRee dheepakee mahalaa pehilaa

रਾਗ ਗੌਡੀ ਦੀਪਕੀ ਮੈਂ ਪ੍ਰਥਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀਆ ਸ਼ਬਦ/ਕਾਵਿ ਰਚਨਾ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ikOankaar satigur prasaadh ||

एक ईश्वर है जो हर समय, हर समय मौजूद है, जिसका अस्तित्व शाश्वत है, और गुरु के शब्द/ज्ञान के माध्यम से जाना/अनुभूति किया जाता है।

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਮਨ ਕੀ ਵਹ ਅਵਸਥਾ ਜਿਸਮੇਂ ਆਪ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਸਮਝ ਸਕਤੇ ਹੋਏ

jai ghar keerat aakheeai karate kaa hoi beechaaro ||

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥੧॥

tit ghar gaavahu sohilaa sivarih sirajanahaaro ||1||

ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ/ਕ੃ਤਜ਼ਤਾ ਕੋ ਗਾਨੇ/ਆਂਤਰਿਕ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਮਨ ਕੀ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਮੌਜੂਦਾ ਹੋਣਾ

ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਰਹੋਂ

ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥

tum gaavahu mere nirabhau kaa sohilaa ||

ਤੁਮ! ਨਿਰਭਯਤਾ ਕੇ ਦੈਵੀਅ ਗੁਣਾਂ ਕਾ ਗਾਨ/ਆਂਤਰਿਕੀਕਰਣ ਕਰੋ

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਊ ॥

hau vaaree jit sohilai sadhaa sukh hoi ||1|| rahaau ||

ਇਨ ਸਫੂਣਾਂ ਕੋ ਆਤਮਸਾਤ ਕਰਨੇ ਸੇ ਸ਼ਾਖ਼ਤ ਆਨੰਦ/ਸਾਂਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੀ ਹੈ

ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

nit nit jeeaRe samaaleean dhekhaigaa dhevanahaar ||

ਸਚਾ ਭਗਵਾਨ ਆਪਕੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਤਾ ਹੈ (ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਕਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਤਾ ਹੈ),
ਔਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਕੇ ਸਾਥ ਰਹੇਗਾ

ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥

tere dhaanai keemat naa pavai tis dhaate kavan sumaar ||2||

ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਜਾਨ ਭਯ ਸੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਕੋਈ ਅਚਾਨਕ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਤਾ/ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ
ਕਰ ਸਕਤਾ, ਲੇਕਿਨ ਦਿਵਾਹੁਕਮ/ਇਚਾਕ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਸਮਰਪਣ ਮੌਜੂਦ ਐਸਾ ਕਰਨੇ ਕੀ ਸਭੀ ਸ਼ਕਤਿਆਂ
ਹੈਂ

ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥

sa(n)bat saahaa likhiaa mil kar paavahu tel ||

ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਵਾਹ ਕੀ ਤਿਥਿ/ਸਮਯ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਤੇ ਹੀ ਸਾਰੀ ਤੈਯਾਰਿਆਂ ਪ੍ਰਾਰੰਭ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈਂ,
ਤਿਸੀਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪ (ਹੇ ਮਨ!) ਅਨਤਰਾਤਮਾ ਮੌਜੂਦ ਲੀਨ ਹੋਨੇ ਕਾ ਲਕਘ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਲੋ ਔਰ ਦੈਵੀਧ
ਗੁਣਾਂ ਮੌਜੂਦ ਲੀਨ ਹੋਕਰ ਤਿਸਕੀ ਤੈਯਾਰੀ ਮੌਜੂਦ ਲਗ ਜਾਏਂ।

ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ

ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥

dheh sajan aseesaReeaa

jiau hovai saahib siau mel ||3||

ਗੁਰੂ ਕੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ/ਸਿਖਿਆਂ ਕੋ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰੋ ਜਿਸਕੇ ਮਾਧਿਮ ਸੇ ਆਪ ਅਪਨੇ ਭੀਤਰ
ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੇ ਮਿਲ ਸਕਤੇ ਹੈਂ (ਏਕ ਹੋ ਸਕਤੇ ਹੈਂ)।

ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥

ghar ghar eho paahuchaa sadhaRe nit pava(n)n ||

अपनी चेतना की सभी अवस्थाओं में आंतरिक दिव्य/विवेक की आवाज का
शाश्वत संदेश फैलाओ

ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥

sadhanahaaraa simareeaai naanak se dheh aava(n)n ||4||1||

और जब आप उस दिव्य मिलन के दिन/समय के भीतर से प्रभु की इस
आवाज/इच्छा पर ध्यान केंद्रित करेंगे

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

raag aasaa mahalaa pehilaa ||

राग आसां में पहले नानक जी का शब्द

ਛਿਆ ਘਰ ਛਿਆ ਗੁਰ ਛਿਆ ਉਪਦੇਸ ॥

chhia ghar chhia gur chhia upadhes ||

हालांकि बाहरी दुनिया में विचार के अलग-अलग स्कूल हैं, उनके अपने गुरु/
शिक्षक हैं, और उनके अलग-अलग संदेश हैं

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥

gur gur eko ves anek ||1||

लेकिन हमारे भीतर केवल एक ही सच्चा भगवान है जो विभिन्न तरीकों से
अपने दिव्य हुक्म के माध्यम से हमें धार्मिकता की ओर ले जाता है

ਬਾਬਾ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥

baabaa jai ghar karate keerat hoi ||

ਮन की वह अवस्था जिसमें हम गा सकते हैं/प्रभु की इच्छा को समर्पित कर
सकते हैं

ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਊ ॥

so ghar raakh vaddaiee toi ||1|| rahaau ||

हमें उस अवस्था को बनाए रखना चाहिए (प्रस्तुत और केंद्रित रहें)। यह
वास्तविक पुण्य है

ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਬਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥

visue chasiaa ghaReeaa paharaa thitee vaaree maahu hoaa ||
जैसे बाहरी सृष्टि में सूर्य की गति ने हमें अलग-अलग समय दिया है

ਸੂਰਜੁ ਏਕੈ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥

sooraj eko rut anek ||

सूर्य की स्थिति भी अलग-अलग मौसम लाती है

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੨॥

naanak karate ke kete ves ||2||2||

इसी तरह, हमारे भीतर एक निर्माता भगवान हमारी चेतना में विभिन्न तरीकों से
हमारा मार्गदर्शन करता है। (हमें उस पर चिंतन करने के लिए भीतर बैठने की
आवश्यकता है)

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

raag dhanaasaree mahalaa pehilaa ||

राग धनासरी में प्रथम नानक जी का शबद

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੌਤੀ ॥

gagan mai thaal rav cha(n)dh dheepak bane

taarikaa ma(n)ddal janak motee ||

जब मैं सूर्य, चंद्रमा और सितारों को देखता हूँ

**ਪੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ
ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੁਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥**

dhoop malaanalo pavan chavaro kare
sagal banarai foola(n)t jotee ||1||

और पहाड़ों की सुगंधित हवा, पेड़ों और फूलों से भरी प्रकृति को महसूस करो,
मुझे खुद से पूछना चाहिए

ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥

kaisee aaratee hoi || bhav kha(n)ddanaa teree aaratee ||
कि मैं आपकी पूजा कैसे कर सकता हूं, हे भगवान! (आपकी पूजा दीपक, फूल, मोती,
अगरबत्ती, पंखे आदि के साथ कुछ कर्मकांड की थालियों पर निर्भर नहीं है)

ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਊ ॥

anahataa sabadh vaaja(n)t bheree ||1|| rahaau ||
ईश्वਰੀय ਹੁਕਮ / ਆਦੇਸ਼ ਕਾ ਸਧੂਰ ਸੰਗੀਤ ਪੂਰੇ ਸ੍ਰਜਨ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।
(आपकी पूजा किसी ਬਾਹਰੀ ਸੰਗੀਤ/ਵਾਦੀ ਪਰ निर्भर नहीं है)

**ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ
ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੁਹੀ ॥**

sahas tav nain nan nain heh toh kau
sahas moorat nanaa ek tuohee ||

मेरे चारों ओर ये सभी हजारों आंखें और चेहरे आपके हैं, हे भगवान! फिर भी आपके
पास कोई विशिष्ट चेहरा या आंखों का सेट नहीं है जिसकी मुझे पूजा करनी चाहिए

**ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ
ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥**

sahas padh bimal nan ek padh ga(n)dh bin
sahas tav ga(n)dh iv chalat mohee ||2||

ये सब सहस्र पाद तुम्हारे हैं, हे प्रभु! और फिर भी कोई विशिष्ट पैर नहीं है जिसकी मुझे
पूजा करनी चाहिए। मेरे चारों ओर ये हजारों गंध आपकी हैं, हे भगवान! फिर भी ऐसी
कोई विशिष्ट सुगंध नहीं है जिसका उपयोग मैं आपको प्रसन्न करने के लिए करूँ।

ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥

sabh meh jot jot hai soi ||
मेरे चारों ओर उसी प्रभु का प्रकाश है

ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥

tis dhai chaanan sabh meh chaanan hoi ||
क्योंकि सभी एक ही प्रभु की उपस्थिति के कारण जीवित/प्रकाशित हैं। (फिर मैं उसे
अलग पूजा के लिए अलग कैसे मान सकता हूँ?)

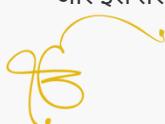
ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥

gur saakhee jot paragaT hoi ||
गुरु के ज्ञान के माध्यम से हम अपने भीतर दिव्य प्रकाश को महसूस करते हैं

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥

jo tis bhaavai su aaratee hoi ||3||

और इस तरह के बोध के बाद जब हम वह करने लगते हैं जो अंतरात्मा को भाता है -
यही असली पूजा है

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੁ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥

har charan kaval makara(n)dh lobhit mano
anadhinuo moh aahee piaasaa ||

ਗੁਰੂ ਕੇ ਜਾਨ ਕੇ ਮਾਧਿਮ ਸੇ ਜਾਬ ਮੈਂ ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਵਤਾ ਕੋ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲਿਏ
ਘਾਸ/ਆਗਰਾ ਵਿਕਾਸਿਤ ਕਰਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥੪॥੩॥

kirapaa jal dheh naanak saari(n)g kau
hoi jaa te terai nai vaasaa ||4||3||

ਤਭੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਦਿਵਤ ਜਾਨ ਕਾ ਅਮ੃ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਮੈਂ ਅਪਨੇ ਭੀਤਰ ਪ੍ਰਭੁ
ਮੈਂ ਵਿਲੀਨ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਰਾਗੁ ਗਊੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

raag gauRee poorabee mahalaa chauthhaa ||
ਰਾਗ ਗੌਡੀ ਪੂਰਬੀ ਮੈਂ ਚੌਥੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸ਼ਬਦ

ਕਾਮੁ ਕਰੋਪਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥

kaam karodh nagar bahu bhariaa
mil saadhoo kha(n)ddal kha(n)ddaa he ||

ਹਮਾਰੇ ਭੀਤਰ ਕਾਮ ਔਰ ਕ੍ਰਿਧ ਜੈਂਦੇ ਵਿਕਾਰੋਂ ਕੇ ਢੇਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਕਰਨੇ ਕਾ ਏਕਮਾਤਰ
ਤਰੀਕਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜਾਨ ਕੋ ਆਤਮਸਾਤ/ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੂ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥

poorab likhat likhe gur paiaa

man har liv ma(n)ddal ma(n)ddaa he ||1||

ਹਮਾਰੇ ਮਨ ਪਰ ਪਹਲੇ ਸੇ ਲਿਖੇ / ਉਤਕੀਣ ਸਭੀ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜਾਨ ਕੋ ਢਾਲਨੇ /
ਅਵਸ਼ੋ਷ਿਤ ਕਰਨੇ ਪਰ ਧੂਲ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਐਸਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਹਮਾਰਾ ਮਨ ਈਖ਼ਵੀਰੀਧ ਪ੍ਰੇਮ ਮੌਂ ਤਠ
ਜਾਤਾ ਹੈ

ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥

kar saadhu a(n)julee pun vaddaa he ||

ਰੇ ਮਨ! ਜਾਨ ਕਾ ਸਬਸੇ ਬੜਾ ਪੁਣਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਾਮਨੇ ਹਾਥ ਜੋੜੋ

ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

kar dda(n)ddaut pun vaddaa he ||1|| rahaau ||

ਅਪਨੇ ਆਪ ਕੋ ਪੂਰੀ ਤਰਫ ਸੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜਾਨ ਮੌਂ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦੋ। ਯਹ ਸਬਸੇ ਬੜਾ
ਪੁਣਧ ਹੈ।

ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ

saakat har ras saadh na jaaniaa

tin a(n)tar haumai ka(n)ddaa he ||

ਵਿਕਾਰਾਂ ਮੌਂ ਝੂਕਾ ਹੁਆ ਮਨ ਈਖ਼ਵੀਰੀਧ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਨਹੀਂ ਜਾਨਤਾ, ਔਰ ਉਸਕੇ ਬਦਲੇ ਮੌਂ ਏਕ
ਬੜਾ ਅਹੰਕਾਰ ਹੋਤਾ ਹੈ

**ਜਿਊ ਜਿਊ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ
ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥**

jiau jiau chaleh chubhai dhukh paaveh
jamakaal saheh sir dda(n)ddaa he ||2||

यह अहंकार का कांटा जीवन के हर कदम पर चुभता है और दुख लाता है। अहंकार में
ऐसा मन विकारों से उत्पन्न भयों से निरंतर पीड़ित रहता है

**ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ
ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥**

har jan har har naam samaane
dhukh janam maran bhav kha(n)ddaa he ||

ईश्वर के प्रेमी ईश्वरीय गुणों में लीन रहते हैं और वे अहंकार द्वारा लाए गए दैनिक मृत्यु/
पीड़ा से छुटकारा पा लेते हैं

**ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥**

abinaasee purakh paiaa paramesar
bahu sobh kha(n)dd brahama(n)ddaa he ||3||

वे भीतर के शाश्वत भगवान में विलीन हो जाते हैं जो उन्हें वास्तविक महिमा / सुंदरता
से भर देते हैं

**ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ
ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥**

ham gareeb masakeen prabh tere
har raakh raakh vadd vaddaa he ||

(उस अहंकार से छुटकारा पाने के लिए, प्रार्थना करें) मैं भीतर से बहुत छोटा/खाली हूँ,
हे भगवान!

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ
ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੪॥

jan naanak naam adhaar Tek hai

har naame hee sukh ma(n)ddaa he ||4||4||

ਮੁझੇ ਕੇਵਲ ਆਪਕੇ ਦਿਵਾ ਗੁਣਾਂ ਕਾ ਸਹਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਕੇ ਭੀਤਰ ਸ਼ਾਸ਼ਵਤ ਆਨਂਦ/
ਸ਼ਾਂਤਿ ਲਾ ਸਕਤਾ ਹੈ

ਰਾਗੁ ਗਊੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

raag gauRee poorabee mahalaa panjavaa ||

ਰਾਗ ਗੌਡੀ ਪੂਰਬੀ ਮੌ ਪਾਂਚਵੇਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸ਼ਬਦ

ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥

karau bena(n)tee sunahu mere meetaa sa(n)t Tahal kee belaa ||

ਹੇ ਪ੍ਰਿਯ ਮਨ! ਮੈਂ ਆਪਸੇ ਯਹ ਮਹਸੂਸ ਕਰਨੇ ਕਾ ਅਨੁਰੋਧ ਕਰਤਾ ਹੁੰਦਿ ਕਿ ਯਹ ਸਮਾਂ
ਆਪਕੇ ਲਿਏ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ (ਧਿਆਨ ਦੇਨੇ) ਕਾ ਹੈ

ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥

e'eehaa khaaT chalahu har laahaa aagai basan suhelaa ||1||

ਯਦਿ ਆਪ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜਾਨ ਕੋ ਅੰਜਿਤ ਕਰਤੇ ਹੋਏ / ਆਂਤਰਿਕ ਕਰਤੇ ਹੋਏ ਤੋ ਆਪ
ਆਸਾਨੀ ਸੇ ਆਗੇ ਬढ़ ਸਕਤੇ ਹੋਏ (ਸਭੀ ਪਰਿਸਥਿਤਿਆਂ ਮੌਜੂਦ)

ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥

ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

AAuDh ghtai dinsu rainaaray ||

mn gur mili kaaj svaaray. ||1|| rhaaAu ||

ਹਰ ਗੁਜਰਾਵੇਂ ਦਿਨ ਔਰ ਰਾਤ ਕੇ ਸਾਥ ਆਪਕਾ ਜੀਵਨ ਬੀਤ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਅਪਨੇ ਜੀਵਨ
ਕੇ ਤਵੇਂ ਯਕੀਨ ਕੋ ਪੂਰਾ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਗੁਰੂ ਸੇ ਮਿਲੇਂ (ਖਾਲੀ ਸਾਡੀਤ ਕਰੋਂ)।

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥

eih sa(n)saar bikaar sa(n)se meh tario braham giaanee ||

ਦੋ਷ ਹਮਾਰੇ ਜੀਵਨ ਕੋ ਭਯ ਔਰ ਚਿੰਤਾਓਂ ਦੇ ਭਰ ਦੇਤੇ ਹਨ। ਦਿਵਾ ਜਾਨ ਕੋ ਲਾਗੂ
ਕਰਕੇ ਹਮ ਉਨਸੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕਤੇ ਹਨ।

**ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ
ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥**

jiseh jagai peeaavai ih ras

akath kathaai tin jaanee ||2||

ਧਨ ਜਾਨ ਆਪਕੋ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਨੰਦ ਦੇ ਜਾਗਾਤਾ ਹੈ, ਆਪਕੋ ਦਿਵਾ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਭਰ ਦੇਤਾ
ਹੈ, ਔਰ ਆਪਕੋ ਅਪਨੇ ਭੀਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮਿਲਨੇ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦਿਖਾਤਾ ਹੈ।

ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥

jaa kau aae soiee bihaajhahu har gur te maneh baseraa ||

ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਕੇ ਲਿਏ ਤੁਮ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਹੋ ਉਸੇ ਅਰਜਿਤ ਕਰੋ/ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ।
ਗੁਰੂ ਦੀ ਜਾਨ ਦੇ ਮਾਧਿਮ ਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮੈਂ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਓ

**ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ
ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੇ ਫੇਰਾ ॥੩॥**

nij ghar mahal paavahu sukh sahaje

bahur na hoigo feraa ||3||

ਆਪਕੋ ਅਪਨੇ ਭੀਤਰ ਸ਼ਾਂਤਿ ਦਾ ਮਹਲ/ਆਸਨ ਮਿਲ ਜਾਏਗਾ। ਔਰ ਆਪ ਸੁਖ ਦੀ
ਤਲਾਸ ਮੈਂ ਆਗੇ ਨਹੀਂ ਭਟਕੇਂਗੇ

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥

a(n)tarajaamee purakh bidhaate saradhaa man kee poore ||

(ऐसी खुशी के लिए, प्रार्थना करें) आप मेरे भीतर जो कुछ भी होता है वह सब जानते हैं, हे भगवान! कृपया मेरी इच्छा प्रदान करें

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨੁ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੫॥

naanak dhaas ihai sukh maagai
mo kau kar sa(n)tan kee dhoore ||4||5||

मैं सुख के नाम पर बस इतना ही माँगता हूँ कि मुझे अपने आप को सच्चे गुरु के ज्ञान/ मार्गदर्शन के लिए पूरी तरह से समर्पित कर देना चाहिए

"When Ukraine is being attacked, my Ukrainian sister helped me to translate Gurbani to Ukrainian language, here is her understanding of Gurbani."

Manjit Singh Nerval

Iryna Shpak

गुरु की शिक्षाओं को पढ़कर, मैं अपने आप में गहराई से गोता लगाती हूँ और उस सत्य को खोजती हूँ जिसकी मुझे अभी आवश्यकता है। मैं इस जीवन में हर चीज के लिए शांति और प्यार महसूस करती हूँ।

मुझे लगता है कि भगवान का प्यार मुझे भर रहा है। गुरबानी के पवित्र ग्रंथ हमें सरल सत्य की याद दिलाते हैं जिसे हम सभी जानते हैं और अक्सर भूल जाते हैं। वे एक व्यक्ति में वह सब बाहर लाते हैं जो सुंदर है। वे आपको अपना सर्वश्रेष्ठ स्व खोजने की अनुमति देते हैं।

तीन बच्चों की मां होने के नाते मेरा मानना है कि बच्चों को शुरू/विद्यालय से गुरबाणी के पाठ सुनने चाहिए। मुझे विश्वास है कि यह उन्हें दिव्य गुणों के अनमोल सिद्धांतों से भर देगा। क्योंकि जो अपने भीतर की दिव्यता को पाता है वह कभी भी अपना रास्ता नहीं खो पाएगा।

Aeryn Corpuz

“

जब मैं अनुवाद कर रहा था तब मुझे गुरबाणी के पवित्र पाठ को पढ़ने और सीखने का अवसर मिला।

मेरी मातृभाषा में इसके विचार और शिक्षाएं। इससे मुझे जीवन की व्यस्त और कठोर वास्तविकता से एक कदम पीछे हटने और गुरु के विचारों और शिक्षाओं के बारे में सोचने और मनन करने का मौका मिला, जो कुछ ऐसा है जिसे हम पहले से जानते हैं लेकिन उपेक्षा या उपेक्षा करते हैं।

अगर किसी को इसे सीखने का मौका मिलता है, तो वह महसूस करता है कि ये पवित्र शिक्षाएं हमेशा से रही हैं। तथ्य की बात यह है कि उन्हें जीवन का मूल नियम माना जा सकता है, लेकिन अक्सर भुला दिया जाता है क्योंकि हम अपने जीवन पथ का अनुसरण करते हुए अपना रास्ता खो देते हैं।

मुझे विश्वास है कि इन शिक्षाओं को साझा करने से स्वयं को विनम्र बनाया जाएगा और व्यक्ति को जड़ों की ओर वापस ले जाया जाएगा,

जहां जीवन हमेशा सुंदर रहा है, ईमानदारी हमेशा सबसे अच्छी होती है, और साथ ही शांति और प्रेम आसानी से पाया जा सकता है और सभी के साथ साझा किया जा सकता है।

J. C. Lutao

“

एक ऐसे व्यक्ति के रूप में जो ग्राफिक डिजाइन और कला में काम करता है, गुरबानी पुस्तक को डिजाइन करते समय, गुरबानी का संदेश मेरे आंतरिक सत्य के साथ प्रतिध्वनित होता है।

ये शब्द न केवल सच हैं, बल्कि मानवता के लिए अविश्वसनीय रूप से मुक्तिदायक भी हैं। ये मुझे सभी के प्रति विनम्रता और सम्मान का महत्व सिखाते हैं, क्योंकि अंत में हम सब एक हैं।

गुरबाणी को पढ़ने और उसकी व्याख्या करने से मुझे -स्वयं को जानना और जीवन और ज्ञान के बारे में गहरी जागरूकता रखना – इसके महत्व का बोध हुआ। गुरबानी ने मेरे कलात्मक प्रयासों में मेरा मार्गदर्शन किया और मुझे अपने भीतर के साथ बेहतर ढंग से जुड़ने की अनुमति दी, और यहां तक कि एक दूसरे के लिए भी – जो अंततः पूर्ति और उद्देश्य की एक बड़ी भावना को ज़िन्दगी में जन्म देता है।

My journey towards divine started by serving langer (free community food) to needy people in the downtown area in Edmonton, Alberta, Canada. These people live in pathetic conditions because majority of them are homeless and drug addicted. For many years we tried to bring a change in their mindset by offering them free meals, jobs, and other opportunities to get them off the streets. We couldn't make any substantial change in their lives, and we are continuing putting our efforts for their welfare.

While serving the people I became interested in understanding the philosophy of Gurbani and started listening to Bhai Sarabjit Singh Dhunda, Ranjit Singh Dhandariyawale, Veer Bhupinder Singh Ji, Bhai Inderjit Singh Goraya, and Dr. Karminder Singh Dhillon. After listening to all of them, I got inclined to learn and understand the message of Gurbani.

To bring harmony in the world, I feel that we should reach our young generation for their character building. We need to make programs for children to involve them in community services and educate them about the value education. We also need to reach out the parents and encourage them to get involved with their children in this initiative. To bring a change in the society, we must share the universal message of Gurbani. To spread the message of love, peace and harmony throughout the world, we are committed to make the message of Gurbani available in maximum number of languages.

All is One
Manjit Singh Nerval
Sikhs for Humanity Edmonton

